

1

1. Me uskom' pääll' yhden Jumalan, Isän kaikkivaltiaan, kaikkein Luojan, Taivaan, maan, niis' kaikk' olevaisten, Näkymättömäin, näkyväisten, Kuin luodut holhoo, hallitsee, Meit' rakastaa ja ravitsee.

2. Me uskom' päälle yhden Herran Jesuksen Jumalan Pojan, Isäst' ijankaikkisest' syntyneen, On Jumalast' Jumala totinen, Isäns' kanss' yksi olento, Jonka kautta kaikk' luodut tehdyt ovat.

3. Joka meidän ihmisten tähden, Ja meidän autuutem' tähden, Tänn' alas astui taivaasta, Otti miehuuden neitseest' Maariasta, Pyhän Hengen väell' sikisi, Tuli täydeks' ihmiseksi.

4. Jumal' ja mies yks' Kristus on, Kuin edestäm' ristiin naulitt' on, Kuoli Pilatuksen vallan all', Maksoi syntim' sill' kuolemall', Vapahti meit' pirun vallast', Kadotuksest', kuoleman kuopast'.

5. Hän koht' kuoltuans' haudattiin, Niin astui alas helvettiin, Helvetin vallan hajotti, Pirun voiman pois kadotti, Ettei meit' vahingoittaa saa, Kuin olem' Kristuksen omat.

6. Kuolleist' nous' kolmanten' päivän', Pyhän kirjoituksen perään, Sitt' suuren voiton, kunnian kanss', Hän ylös astui taivaaseen, Istuu Isän oikiall' kädell', Vallitsee kaikk' omall' väell'.

7. Jällens' tuleva tuomitsemaan, Suuren kunnian kanss' ja voiman, Kaikkia kuolleit' ett' elävitä; Uskottomat piinaan heittää, Meit' uskovaisii tyköns' ottaa, Ilon ihanan meillen tuottaa.

8. Me uskom' pääll' Hengen Pyhän, Herran virvottajan Jumalan, Isäst', Pojast' ulos käyvän, Ynn' yhdess' kunnioitettavan: Hän puhui profeetain kautta, Meit' Jumalan lapsiks' auttaa.

9. Me uskom' mailmass' olevan Yhden pyhän seurakunnan, Kuin on uskovaisten joukko, Sanall', sakramenteill' koottu; Siin' Kristus pää on ja palvelaan, Jonk' jäseniks' meitäm' tunnustam'.

10. Uskom' synnit anteeks' armost' Jumal' antaa, Poikans' ansiost', Jonka verell' olem' ostetut, Hänen pyhään nimeens' kastetut; Näin lapsiks' tulem' Jumalall': Se tapahtuu uskoll' ainoall'.

11. Uskom' ja odotam' vissist', Kuolleitten ylösnousemist', Viimeis' päivän' tapahtuvan: Meit' ijaiseen elämään käyvän, Iloon ja riemuun lakkaamatt', Jonk' Jumal' meill' suo loppumatt'.

2

1. Isä meidän ylhääll' taivaass'! Me köyhät kuin olem' vaivass', Tulem' sinulta rukoilemaan, Ja kaikkii tarpeit' anelemaan; Kuule, Herra, meidän rukouksem', Ota myös vastaan huokauksem'.
2. Ann' aina nimes pyhitettää, Ja sanas puhtaast' opetettaa. Aut' että me väärät opetukset Välttäisim', ja myös erhetykset, Sinun opissas pysyisim', Sinust' myös hyvin puhuisim'.
3. Lähestyköön valtakuntas, Enetyks' tulkoon seurakuntas, Ann' monta siihen täällä tull', Ja sitte jankaikkisest' oll'. Pyhä Henki meit' suojelkoon, Ja pirun vallast' varjelkoon!
4. Sun tahtos olkoon niin maassa Kuin se tapahuu taivaassa. Aut' että me sinua kuulisim', Ja tuskiss' nöyrät olisim'; Mitä meiss' on pahaa sisuu, Se sinä, Herra, pois riisu.
5. Ann' meill' jokapäiväinen leipä, Ja kaikill' tarpeill' lahjoit' meitä, Tee itäväks', kuin meillä on, Ja sinä meillen olet suon'. Kaikest' riidast' ja sodasta, O Herra, meitä pelasta!
6. Meidän rikoksem' ja vikam' Anna anteeks', Herra, pian, Niinkuin me tahdom' mielelläm' Unhottaa meidän vihamiestem', Heidän nuhteens' ja vääryytens', Koskas, Herra, meit' nöyrytät.
7. Älä meit' johdat' kiusaukseen, Eli myös synnin horjaukseen, Johon meit' kiusaaja vetää, Kuin tahtoo meit' alat' pettää: Häntä vastaan seisoo aina, O Isä, meill' voimaa lainaa!
8. Kaikest' pahast' ja hädästä, O Herra! meit' aina päästä, Sekä tääll' terveen' ollesam', Ett' taudis' ja myös kuollesam'; Ota silloin sielu huomaas, Ann' hänen tulla sinun suojaas.
9. Näiden päälle, kuin me anom', Herra, me nyt Amen sanom', Ja uskom' vahvasti sen pääll', Ettäs ne tahdot antaa meill': Sill' sinä olet antias, Jumala kaikkivaltias.

3

1. Kristus käski sanans' saarnattaa Ympär' maailman kaiken, Ja niiden pääll' lupaa armahtaa, Jotka sen vastaan ottavat taiten; Sen kautta sielut virvotetaan, Synnist' ja pirust' kirvotetaan, Saadaan jällens' Jumalan armo.
2. Vaan ihminen, heikko ja paha, Ei sitä uskoa taida; Sill' Kristus töissäns' aina vahva, Käski riipiss' ne anteeks' antaa. Pappi siis Kristuksen puo-

lest' Päästää synnist' ja pirun juonest', Jos se uskoll' otetaan vastaan.

3. Mitä maan päällä päästetään, Se on myös taivaass' päästett', Mitä tääll' sitoin säästetään, Se ylhääll' on sidott' ja säästett', Jonka synnit tääll' anteeks' annetaan, Sen pääll' ei taivaas' kanneta: Niimpä Kristus itse sanoo.

4. Ota siis vastaan Herran sana, Sekä ripiss' että saarnass', Se omppi luja ja vahva, Pirun mielest' sangen karvas; Sanaan sinuas aina totuta, Se sielun aina lohduttaa; Sen edest' kiittäkääm' Herraa, Amen.

4

1. Kehu kielen', Muista mielen' Kiitä Jesuksen hyvytt', Taivaast' hamast' Astun' alas, Ihmisyydess' ilmaantunut, Meihin mieltyi, Tänne tuli, Neitseen kohdust' syntynyt.

2. Ilmei kävi, Ihmeet nävyit, Opin opetti autuudest', Sitt' piinattiin Ja surmattiin, Meidän syntimme edest', Meit' ett' säästäis', Poijes päästäis' Kadotuksest', pirun kädest'.

3. Kuolemaan menness', Ehtoon' ennen, Ehtoatrian asetti, Ruumiins' ruaks', Verens' juomaks', Leiväss', viinass' sovitti, Meillen syötää, Ja myös juotaa, Kuolemans' muistoks' kaiketi.

4. Salaus suuri Täm' on juuri, Uskoll' ymmärrettävä, Leipä ei muutu, Ruumis siin' suotu, Ynnä yhteen otettava: Salaa saadaan, Tavall' taivaan, Ruumis suulla nautittava.

5. Taito ei tiedä, Tieto ei tähdä, Ymmärrys ei ymmärrä, Ruumis leiväss', veri viinass', Kuinka suulla nautitaan: Sana saattaa, Kristus täyttää, Mun tietää eksymättä.

6. Kristus syödään Ja myös juodaan, Ei hän sen vuoks' vähene, Ruumiill' leiväss', Verell' viinass', Kokonans' kummassak' ollenee, Muruss' niin on, Kaikess' kuin on, Kokonans' Kristus pysynee.

7. Niin se paha, Kuin se hyvä, Leiväss', viinass' molemmin, Suulla syöpi, Suulla juopi, Ruumiin, veren molemmin. Kuolema pahall', Elämä hyväll', Eri osa on molemill'.

8. Paha on vieras Katumatoin täss', Uskotoin Herran sanoin; Eikä parane, Aina pahenee, Tieten pysyy synniss' pahoin, Synniks' syöpi, Tuomioks' juopi, Ottaa kadotuksen ansion.

9. Syntejäns' katuva, Sydämmest' sureva, Ojeta elämätäns' tahtoin, Hyvä täss' lienee, Uskoo tiennee,

Herran omiin asetus-sanoin, Herran kuoleman Pitäin oman', Sill' synnist' pääsneens' uskoin.

10. Tälle pöydäll', Sydämmell' nöyräll', Armoi kerjäten astukaam'. Herran kuolemall' Ostetut olemme, Täll' uskoll' näin nautitkaam': Kuin tott' nautitsem', Niin tott' tietkääm' Anteeksi syntim' saavam'.

11. Näin laupiaasti Meit' lunasti Kristus kuolemallans' kovall'. Taivaan taritsee, Ruokkii, ravitsee Ruumiill', verelläns' meit' omall'; Meihin hän yhdistyy, Meillen omistuu, Virvottain meit' alinomat'.

12. Jesus kiitett', Ijät' ylistett', Ruumiillans' meit' ruokkimast', Vahvistamast', virvottamast', Verelläns' synnist' viruttamast', Ynnä Isän, Hengen Pyhän Kunnia nyt, kuin alust' hamast'.

5

1. Jesuksen kuolo viatoin, Meill' lohdutus ain' tuskis' on; Kuin uskoss' sitä muistelem', Niin riemuun syttyy sydämmem'.

2. Sen kirjoituksen kankian, Kuin oli meitä vastahan, Pois pyhkei pyhäll' verelläns', Meit' velast' pääst' hyvydestäns'.

3. Tain vielä vissill' pantilla, Ehtoollisellans' kalliilla, Meill' vahvistaa: siin' katsomme, Ja Herran makeutt' maistamme.

4. Sill' hänen ruumiins' totisen, Ja verens' ulos vuotaneen, Me nautitsem' täll' pöydällä, Kuin lupas' sanall' pyhällä.

5. Tai herkku aivan kallis on, Paits' loppuu, virhee, viatoin, On taivaan manna sielullen: Sen ruokkii eloon ijäiseen.

6. Siis autuas vieras katuva, Siin' Jesus ain' on asuva; Kuss' ompi usko elävä, Siin' Jesus ain' on pysyvä.

7. Kanss' tahtoo paet' pahuudest', Ja parat' itsens' sydämmest', Kuolla synnill', elää Kristuksell', Näin Herran tahtoo noudatell'.

8. Vaan vieras häijy, kelvotoin, Ei parane, on uskotoin: Hän tuomioks' hällens' nautitsee, Kanss' kadotuksen ansaitsee.

9. O Jesu! veljen' rakkahin, Kuin ristin päälle naulittiin, Sun haavas pyhät hautokoon Sen sielun, joka särjett' on.

10. Aut', uskon kaikest' mielestä, Ett' hyvydestä täydestä, Saam' armon, avun, autuuden; Kuin uskoo, autuas on, amen.

6

1. O Jesu, leipä elämän! Kuin tässä läsnä olet, Sä katuvaisten syntisen Ain' tykö armiaast' tulet; Mä pyydän hartaill' kyyneleill', Ett' ehtoollisell' pyhäll' täll' Mä mahdollisest' käysin.
2. Sä niitull' tuoreell', vihriäll', Kanss' vedell' virvottavall', Vie minua vaivaist' hetkell' täll, Mua ravits' pöytäs ruall'; Ett' tästä armon atriast' Mun suun ja sielun makiast' Sais' jalon virvotuksen
3. Suo, Jesu Kriste armias! Mun käydä käskyis tiellä, Ja olla nöyrä palvelias, Mult' älä armoos kiellä; Mua uskoll', toivoll' valista, Täll' atriall' pyhäll' vahvista Sull' sielun majaks' omaks'.
4. Mun mielen' vihost' puhdista, Kanss' kateus karkot' kauvas; Mun tuntoan' synti ahdistaa, Jot' katua ann' mun haikiast'. Sä tähten' kuolit ristin pääll', Mun säästit vaivalt' ijäiselt': Se on mun uskon', Jesu!
5. Sun armohos, o Jumala! En ole mahdollinen; Mä tein paljon pahuutta, Jot' vaikiast' valittanen; Vaan uskon, Jesu, totisest', Ett's katsot päällen' leppyisest', Kuin armoo kerjään nöyräst'.
6. Täynn' olen synnin haavoja, Mua kätes terveeks' tehköön; Mä eksyn raukka sokiana, Mua armos valistakoon! Mull' aivan heikoll' armos suo, Kadonnut lammas kotia tuo, Ja auta armos tähden.
7. Siis riennä tykön', sulhaisen'! Mull' itses armost' anna; Ett' rakkautes suloisen Mä rakkaass' mieless' kannan: Sä mull' nyt ainoa lohdotus, kanss' kuolon tuskiss' virvotus: Emp' erkane sinust' koskaan.
8. Viel' pyydän nöyräst' sydämmest', Ann', Jesu, minun tulla Nyt mahdollisest' pöydälles, Ja oikian' vieraan' olla. Ol' minuss', ja mun loppuun ast' Ann' sinuss' olla, mailmast' Vie viimein pyhäis seuraan

7

1. Sull' Jesu, mielest' nöyrästä Mä kiitoksen nyt kannan, Tain runsaan armos edestä, Kuin sielullen' täss' annat: Siis terve, armas ystävä'n', Mun kanssas olet yhdistän', Jost' laulan suurell' riemull'.
2. Sä ylits' sen, kuin ymmärrän, Mun itselläs nyt ruokit: Siis sinuss' aina pysyminen, Sä tuskiss' turvan tuotit: Ei puutu mult' nyt mitäkään, Mä, Jesu, sinuss' siunataan! Siitt' suur' sull' kiitos olkoon.
3. Ann' minun sinuss' pysyy ain', Ja palvel' uskoss' vahvass', Kanss' pysy minuss' edespäin, Suo, Jesu, pyhät lahjas. Kosk' tuonen tauti kauhistaa, Täll' ruall' silloin vahvista; Suo riemull' lähden täältä.

8

1. Autuas se, kuin ei käyskele Jumalattomitten retkell', Eik' syntisten teille astele, Eik' istu pilkkaajitten keskell'; Mutt' Herran lakii lueskelee, Yöt, päivät sitä tutkistelee, Se tulee hänell' viimein hyväks'.
2. Hän on kuin istutettu puu, Juoksevan ojan reunall', Kuin hedelmäns' aikanaan' edes tuo, Jonka lehti ei varise vehmall': Mitä hän tekee, se menestyy; Mutt' jumalatoimien hämmästy, Ja hajoo kuin tuhka tuules'.
3. Sill' ett'ei jumalattomat Ei voi seisoo tuomion edess', Eikä syntiset katumattomat Löyttää hurskasten seass'. Herra hurskasten tien tietää; Mutt' jumalattomat viettää Oma tie kadotukseen

9

1. Miks' kiukuss' sanovat pakanat, Kansa on turhass' menoss'? Vallat ja kuninkaats' pauhaavat, Pistäen yhteen neuvons' Herraa vastaan ja Kristusta, Jota tulis' kuulla visusta, Ja pitää hänen käskyns'.
2. He puhuvat näin keskenäns', Sen pääll' myös tekevät valans': Älköön kukaan meist' ikänäns' Antako heidän allans', Poikk' katkaiskaam' heidän siteens', Päältä-täm' heittäkääm' pois ikeens', Älkääm' heidän orjans' olko.
3. Mutt' Herra, kuin taivaass' pauhaa, Heidän juonensa näkee, Hän heitä pilkkaa ja nauraa, Häpiän alle heit' säkee. Niin närkeästy viimein pikaisest', Tiuskuu heitä myös vihaisest', Ja lausuu tällä sanall':
4. Poikan' minä panin Kuninkaaks' Ylitsen Siionin vuoren, Ja sovitin hänell' kuuliaks' Sekä vanhan että nuoren; Käskin hänen tahtoni ilmoittaa, Ja vääräst' opist' kirvottaa, Jotk' haukutellut olit.
5. Sanoin hänell' puheen tämän: Sinä olet minun rakas Poikan', Minä synnytin sinut tänäpä'n', Sinun kauttas pirun voitan: Minä kuolleist' sinun ylös nostin, Kalliill' verelläs' myös ostin Ne, kuin kadotetut olit.
6. Pyydä minult' pakanat periä, Ne annan minä sinun huomaas: Tutkistel' mailman ääriä, Ne olkoon myös sinun omas. Rauta-vitsall' heit' muserra, Kuin savi-astiat puserra: Sen vallan sinulle annoin.
7. Sentähden, herrat kuninkaats', Ymmärtäkää nyt näitä; Maan tuomarit myös oppikaats', Ja parantakaats' teitänn'. Herraa palvelkaats' vapisten, Iloitkaats' häness' värysten: Se ompi minun tahton'.
8. Poikan' siis vastaan ottakaats', Ei hän sitt' teihin suutu: Älkääts' hänt' koskaan vihoittako, Niin ette

tiellä huku; Sillä äkist' hän syttyy vihaan, Rankaisee pahat kyll' pian: Autuas hänen päällens' turvaa.

10

1. Voi Herra! kuinka usiat Tääll' karkaa minua vastaan: Mun vihollisen' nuriat Ain' pyytää minua lastaa. He sanovat mun sielustan': Jo Herr' on hänen unhottan', Eik' ole apuu kustaan.
2. Mutt', Herra, sinä heit' hajotat, Ja kaikki maahan kaadat: Vaan minun pääni kohennat, Ja kunniaan minun saatat: Tääll' huudan Herraa äänellän', Hän kuulee minua mielelläns', Vuorestans' pyhäst' aina.
3. Mä rauhass' kaiken pimiän yön Juur' ilman murhett' lepään; Sill' Herra minun vartian' on, En siten pelkää ketään; Niin aamull' varhain noustuan', Taas työhön menen iloissan', Kaikk' annan Herran haltuun.
4. En pelkää, vaikka piirittäis' Mont' sataa tuhatt' miestä, Ja verkkons' kaikki virittäis', Sill' Herra päästää heistä: Sä vihamiehen kukistat, Lyöt poskille ja murennat Kaikk' viekkain häjyin hampaat.
5. Se kuin tääll' apuu tuskissans' Etsii ja hartaast' pyytää, Hän Herran tykön' ainoastans' Sen kyllä hyvin löytää. Hän siunauksens' kansans' pääll' Ain' vuodattaa, eik' hyljää tääll' Ketään, kuin häneen turvaa.

11

1. O Herra! korvas kallist' tänn', Kanss' ota vaari äänestän'; Sill' tykö, suuri Jumalan!' Mä huudan, minun Kuninkaan'.
2. Jumalisuuteen hangitsen Varhain, ja nöyräst' rukoilen, Siin' toivoss', että avun tuot, Ja ajall' autuaall' armos suot.
3. Jumalattoman rukous On sinull' suuri kauhistus; Sill' pyhyys ompi kädessä, Ei paha pysy edessä.
4. Et kärsi sinä öykkäreit', Etk' muita pahan tekiöit'. Ne tuomitset sä sanallas; Vaan hyvät kruunaat armollas.
5. Kuin petost' pyytää rakastaa, Sen viekkaat juonet julistat, Ett' häness' julki kaikki maa Sun hurskaan koston nähdä saa.
6. Kuin murhall' verta vuodattaa, Ei taida sullen kelvata; Eik' se kuin väijyy vihassans', Kuink' veljens' leikkais' kielelläns'.
7. Ett' nämät virheet välttäisin, Ja tunnon puhtaan pitäisin, Rukoillen astun huoneesees, Ett's hallitset mua armoisest'.

8. Mua mieles jälkeen johdata, Ja hurskas ties
mull' opeta, Ett' irvihammas hämmästyis', Kuin kaikk'
mull' hyvin menestyis.

9. Heill' sydän kuohuu petoksest', Ei puhu suu
myös totuudest': Heill' kita avoin hauta on, Se kieli
kutoo vahingon.

10. O Herra! tuomits' heidän tiens', Ett' astaitsi-
sit pahuutens'; Heit' syökse ulos juontens' kanss'; Sill'
pilkkaavat sua kiukuissans'.

11. Mutt' niill' suo iloo ijäisest', Kuin puhtaat
ovat sydämmest', Ja uskovat sun nimes pääll: Heit'
vaarast', Jesu, varjel' tääll'.

12. Sen uskon myös sun tekevän, O Jesu hyvä,
väkevä! Sill' hurskait', Herra, rakastat, Armoll' kuin
kilvell' kaunistat.

12

1. Ah Herra! älä vihassas Rankaise köyhää
kurjaa! Äl' kosta hirmuisuudesas Mun
syntiin' monta nurjaa. Ole minull' armollinen, Pa-
run, olen raadollinen, Kaikk' luun' on peljästyneet.

2. Mun sielun' on hämmästynyt, Voi Herra! kuinka
kauvan? Ah Herra! auta minua nyt Alta tain sur-
kian vaivan, Pelasta sielun', armos suo: Ei kenkään
kiitost' sinull' tuo, Kuin kuolluun' mullass' makaa.

3. Huokauksist' olen väsynyt, Kuin on minun mur-
heen' myötä, Itkusta ratki nääntynyt: Kivuillan' yli
yötä Uitan minun vuoteen' murheissan', Ja kastelen
leposian' Kyyneleilläni hartail'.

4. Murheest' on muoton' muuttunut, Kasvoin kau-
neus langenn', Ennen aikaa vanhentunut; Sill' minua
kovin sangen Mun vihollisen' vainoovat Armottomast'
ahdistavat Raadollist' joka kulmalt'.

5. Pahansuovat minust' eritkää; Sill' Herra it-
kuni kuulee: Paetkaat pahoin tekiät, Sill' Herra avuk-
seni tulee. Herra kuulee rukouksen', Ottaa vastaan
anomuksen', Eik' ikänäns minua hyljää.

6. Kaikki minun vihollisen' Hukkuvat yhtä haavaa,
He hirmuisest' peljätetään, Ja häpiän häijyn saavat:
Takaperin myös ajetaan, Ja ilman armoo poljetaan,
Juur' nopiast' myös häväistään.

13

1. Herra, miksis kätket sinus, kauvas minust',
Vihollisen kiukuitess'? Miksis sinus poi-
jes käännät, etkä ennät' Auttamahan tarvitess'?

2. Koska julma jumalatoiminnan vallan päällä on, Täytyy köyhän kärsiä; Sillä ett' omaas viatonta löytyy monta Hävittämään ylpiät.
3. Täst' he heitäs' kerskailevat, arvailevat Pyhät kaikkein häijymmäks', Pahuudessans' iloitsevat, tuomitsevat Herran puheet väärimmäks'.
4. Jumalatoiminnan synnin orja on niin koria, Ettei tottel' yhtäkään; Sydän häijy häness' paisuu että lausuu: Eipä Herraa lienekkään.
5. Kaiken sen kuin eteensä ottaa, pitää kohta Edes käymän estehett'; Tuomios pyhät unhottaapi, ja laittaapi: Jost' on monta pahoitett'.
6. Sydämessäns' häijy sanoo, ja myös vannoo: Turhat kaikki tuskat on: Eipä onni kova kaataa mua saata Aina hamaan kuolloon.
7. Sadatuksii suu on täynnäns', joita päänäns' Jumast' ulos oksentaa; Juonii, joilla köyhän taitaa maahan kaataa, Ei hänt' tarvit' opettaa.
8. Salaisesti istuu, väijyy, kuinka häijy Köyhän kurjan langettais', Niinkuin leijon' vartoissansa, luolassansa, Kuinka kurkkuuns' saaliin sais'.
9. Näin hän viekkaast' panee paulan, vakaan kaulaan, Kuristaaksens' kumminkin: Koska joutuu ansaan köyhä, siviä, nöyrä, Maahan kaataa kuitenkin.
10. Näissä kaikiss' liehakoitsee, sanoo itse: Ei näit' Herra huomaitse; Unhottaa kaikk', mitä tehnen, niin kuin ennen, Ei hän näitä rankaise.
11. Vaka Jumal', kätes korot', voimas osot', Pidä köyhä muistoss' ain'; Miks' vihoittaa koria sinun? sanoo sivuun: Ei hän näitä katsokkaan.
12. Tiedän kuitenkin', että, Herra, muistat kerran Köyhän tuskan, vaivans' kanss'; Jolla itsensä lohduttaapi, ja antaapi Haltuus aina asians'.
13. Kuninkaani, Jumal', kaikki kaadat ratki Vallan jumalattoman: Väännä väärän käsivarsi, voima karsi, Päästä tuskast' mailman.
14. Köyhän huudon vissist' kuulet, avuks' tulet, Niinkuin uskoin toivonee. Toivoss' tässä kaikk' vastaan ottaa, siihen luottaa, Ett's viet murheest' levolle.

14

1. O Herra Jumala taivaast', Me kyllä valittaa mahdam', Ett' mailma on kankia vastaas, Kuin alat' nähdä taidam'. Sinun sanas ylönsä katsotaan, Totuus myös pois unhotetaan, Valhe on nyt vallan saanut.

2. Mailmass' nyt edess' pidetään Petos ja ihmisten juttu, Totuus myös jokaiselt' hyljätään, Pyhään kirjaan moni suuttuu. Nyt näemme siis edessäm', Ett' kovat ajat on kädessäm', Joist' Kristus sanonut oli.
3. Se oikia Jumalan palvelus On nauruks' ja pilkaks' kääty; Vallan on saanut kavaluus, Totuus on valheeks' vääty. Siis Herran käskyt täyttäkääm', Toisen toisem' viat peittäkääm', Sill' rakkaus lain täyttää.
4. Vaan se on toisin muutettu, Pirun petoksill' ja juonill'; Jumalan sana on suudittu, Valheen ja vilpin suonill'. Me olim' eksyväiset lampaat, Mykät, sokiat, kuurot, rampaat: Sill' ettei meill' paiment' ollut.
5. Me sinne tänne juokselim', Eipä meit' kenkään kainnut. Perkel' meit' laumast' pois kuokkeli, Empä me hänt' välttää tainneet. Se kuin meit' tähän asti kaitsi, Tiet' oikiat' johdatt' paitsi, Niin me sitt' erhetykseen tulim'.
6. Mutt' kiitett' ole, Jesu Krist', Kuin armahdit meidän päällem', Ja kirvotit meit' pirun juonist', Saattit myös oikiall' tiellen: Vielä nytkin meitä auta, Sinun pyhän sanas kautta, Sen kavalan hengen juonist'.
7. Sanas, Herra, aina vahvista Ja kunnias itse vastaa: Älä meit' tyköös pois ahdistaa, Ettem' sinua mahtais' lastaa. Korjaa köyhää Kristikuntaas, Varjel' aina seurakuntaas, Saat' häntä taivaan iloon.

15

1. Voi Herra! kuinka kauvan Mun tahdot unhottaa? Kuink' kauvan kasvot armaan Mult' perät' salata? Kuink' kauvan yksinäni Mä neuvoo etsinen? Ja minun mielessäni Ahdistust' kärsinen?
2. Kuink' kauvan sallit, Jumal', Mun vihamieheni, Juur' kielell, mielell' tuimall', Ain' ylpeill' ylitseni? Ah Herra! kuule, katsahd', Kanss' silmän' valaise, Mä etten nukkuu mahtais' Täält' kuolloon ijäiseen.
3. Älä suo vihan suovan Ijäisest' iloita, Ett' kaasi minun kuoppaan, Ja ylpiäst' riemuita. Äl' anna heidän nauraa Mun lankeemuksestan', Kuin minull' panit paulan, Mua pyysit kaatumaan.
4. Mun sielun' siihen luottaa, Ett' armon taritset, Sä voit mull' avun tuottaa, Vaikk' mailma kiukuitsee: Se on mun ilon', riemun', Ett' autat mielelläs; Siis kiittää sinua sielun' Iloisell' kielellä.
5. Mä Herrall' hyväll' aina Tääll' veisaan kiitosta, Kuin tuskiss' turvan lainaa, Kanss' päästää vaaroista: Suun' avaa, niin myös kielen' Sull', Herra, kiitokseen; Se on mun sydämmellen' Juur' riemu suloinen.

16

1. Suullans' tyhmät kyll' kerskaavat Palvelevans' Jumalaa taiten: Töill' ja sydämell' kieltävät, Ettei Jumalaa ole kaiket': Kaikk' Jumalast' eksyvät taidossans', Kauhiat ovat töissä' ja taivoissans', Ei hyvää tee tääll' kenkään.
2. Its' Herra taivaast' alas katsoi Ihmisten las-ten päälle, Heist' jos joku olis', kuin tahtois' Oikein tuta Jumalaa täällä, Joka hänen tahtons' tietäis', Etsis', ja hänen sanans' pitäis', Sen jälkeen tääll' myös eläis'.
3. Mutt' kaikk' pois harhauneet ovat Juur' Jumalan oikiast' tunnost', Turmellut kaikk' kelvottomat, Eksyksiin kukin kimmois', Vastoin Jumalan mieltä kaikk' ain' teit; Kuin hyvää teki ei ollut yhtään heit', Ei ihmist' ainoaa yhtään.
4. Eikö kaikk' pahoin tekiät tainne Merkitä tätä ja tietää, Jotk' minun väkeän' väkisest' vainoo, Kuin leivän ylös nielee? Jotk' ei ensinkään Jumalaan turvaa, Eik' häntä hädässäns' avuks' huuda, Mutt' luotavat itsens' päälle.
5. Sydän pelvoss' heill' vapiseva on Sekä aina että tuskas'; Herra hurskaill' antaa levon, On läsnä niit', kuin pysyvät uskoss'. Sen köyhän oikian neuvon sitt' He häijyst' häväisit, hyljäsit; Vaan Jumal' on hänen turvans'.
6. Josk' Israel' sais' Siionist' Luvatun autuaan avun. Koska Herra armoistans' omist' Pois kääntää kansans' vankeun, Se Kristuksen kautta tapahtuu, Kuin Vapahtajaks' on luvattu, Niin iloitsee Israel' riemull'.

17

1. Herra, kuka sinun majassas Saa alat' asuu ja pysyy? Ja pyhäll' vuorell' vajassas Levon siaan etsii ja kysyy? Se kuin tääll' välttääpi vikaa, Ei kellenkään tee myös liikaa, Ja totuudess' kiinni rippuu.
2. Jok' ei veljeens' panettele, Mutt' hillitsee kielen' aina, Ei ketään vihaa, kadehtele, Eik' pyydä alas painaa; Ei myös jumalatoint' kuule, Vaan pyhäin joukkoon alat' tulee, Ja heitä kunniass' pitää.
3. Joka toisell' myös vannoo, Hädäss' myös jotakin lupaa, Ja valassans' vahvan' seisoo, Tahtoo sanans' jälle's' tuta, Rakastaa myös lähimmäistäns', Pyytää hänt' auttaa hädästäns' Voimans' ja tahtons' peräst'.
4. Joka ei myös pyydä voittaa Vääryyll' toisen kaluu ja rahaa; Eik' lahjoi viattomalt' ota, Kuin mailmass' on tapa paha. Se kuin näin tekee ja

elää, Sen Herra majaans' sitt' vetää, Hän siellä vah-
vana pysyy.

18

1. O Herra! sinä turvan' ainoa, Mua suojel',
kuin surkiast' poljetaan, Mun pahansuo-
viltan' julmilt; Mä voimas kanss' hyvyytes tunnus-
tan, Jonk' tähden minä pilkall' vaivataan, Niilt' syn-
nin orjilt' tuimilt'.
2. Sen kuitenkin kärsin juur' mielellän', Sun käs-
kyis tähden hurskasten, Jotk' ovat mull' hartaast' rak-
kaat; Ett' esimerkistän' vielä sitt' Muut uskomaan, toi-
vomaan oppisit, All' ristin kaikki kansat.
3. Jotk' outoi jumalii palvelevat, Paits' sinua muita
hyväilevät, He kyllä sen maksavat karvaast': En en-
sinkään kulje minä sinn', Enk' mielisty niiden uhrihin;
Vaan kostakoon Herra heill' taivaast'!
4. Mun paras tavaran' Herra on, Mun osan' ja
suloisin perintön', Jost' aina iloita mahdan: Sill' arpa
lankes' kauniimmassa, Mun osan' on iloss' jalommassa,
Kunk' täält' ain' ikävöit' tahdon.
5. Siis Herran hyvyyttä kiitän ain', Ett' tiettä-
väks' tehnyt on asian tain, Kuink' autuaaks' tulla tai-
dan: Mua munaskuun' yöllä kurittavat, Sun sanas
mull' turvan tuottavat, Joill' minä kaikk' ristet voitaa.
6. Ah, kuinka sitä ain' ajattelen, Ett' Herra mua
leppyisest' suosittelee, Ja ompi hädässä kanssan'; Hän
seisoo ain' oikiall' kädellän', Eik' luovu pois koskaan
tyköän'; Täst' pysyn vaivoiss' vahvan'.
7. Sentähden sielun' ain' iloinen on, Mun kun-
nian', kielen' kiittäköön Hänt' Herraa armons' edest';
Sill' pyhäns' ei salli mädätä, Vaan antaa mun rau-
hass' levätä, Kanss' päästää helvetin kahleist'.
8. Tien olet mull' osottan' taivaaseen, Kuss' ilon'
on juuri täydellinen, Sun kirkasten kasvois edess':
Siell' iloisest' vihdoin riemuitaan, Ja Herraa hyvää
kiitetään, Juur' ihanass' ijäisyydess'.

19

1. Taivaat ilmoittaa, Jumalan Kätten teot ju-
listaa, Vahvuus sanoo Herran kunnian,
Päivä päiväll' ylistää, Yö yöllen tiedon ilmoittaa, Ei
ole kielt', ei puhetta, Kuss' ei heidän äänens' kuulu.
2. Kaikkiin maihin käy heidän äänens', Ja puheens'
mailman ääriin: Auringoll' pani hän majans', Sen
juoksulle myös määräns', Kuin ylkä käy se kammios-

tans', Kuin sankar' kehuu juoksustans', Sen suuren Luojans' kunniaks'.

3. Hän käy lopulta taivasten, Ja täyttää juoksuns' aina, Kaikkein luotuitten ylitsen, Lämpimäns' runsaast' lainaa. Herran laki täydellinen, Virvotus vahva sie-lullen, Yksikertaiset saa viisaaks'.

4. Herran käskyt ovat oikiat, Sydämmill' ilon tuot-taa, Silmät kirkkaast' valistavat Kaikkein, kuin häneen luottaa; Ijankaikkisest' ovat todet, Ja meidän Herram' oikeudet Vanhurskaat kaikki tyynni.

5. Ne ovat kultaa kalliimmat, Ja kultaa parast' kaikkein, Ja hunajata makiammat, Kuin mesileipä ma-kein; Palvelias niill' opetetaan, Ja niiden kautta an-netaan Juur' aivan suuri palkka.

6. Kuka ymmärtää erhetykset, Kuin tulevat tääll' kanteeks'? Rikokset kaikki salaiset Ann' armost' minull' anteeks': Suo että ylpeit' välttäisin, Ja viatoin ain' olisin, Nuhteetoin pahast' teost'.

7. Kelvatkoon minun suun' puheet, O Herra hyvä, sinull', Suo sydämmen' aivoitukset Kaikk' hyvin käydä minull'! Sinä olet Lunastajan', Ja armias ainoo aut-tajan', O Herra, minun vahan'!

20

1. Olkoon Herra sinull' laupias, Hädäs' ru-koukses kuulkaan, Hän on luonnostans' armias, Sentähden avukses tulkoon. Jakobin Jumal' sinua varjelkoon, Kuin sinun kuninkaaks' teki: Hän si-nun turvas myös olkoon, Jokapäivä ja hetki, Sen toivottaa kaikki väki.

2. Taivaast' Herra sua auttakoon, Ettei vihamies sua surmais', Ja Siioniin sua saattakoon, Siell' olet sinä hyvässä turvassa'. Hän ompii Herra Sebaot, Pysyy lujan' ja vahvan', Joka häntä vastaan sodan ott', Kohta se lyötiin maahan, Ja sai niin lopun pahan.

3. Sinun uhris pääll' hän katsokoon, Ja palveluk-ses nöyrän, Rukoukses vastaan ottakoon, Se on rik-kaan mieli ja köyhän. Mitäs pyydät, hän sinull' an-takoon, Vahvistakoon sinun neuvos: Onnee hyvää si-null' lainatkoon Töissä ja kaikiss' menoiss'! Niin olet sä hyvässä levossa'.

4. Me kerskaamme sinun avustas, Jonk' Jumal' annoi kauttas, Sinä vahvistat meit' neuvostas, Eip' muutoin mitään auttais'. Sotaan Jumalan nimeen lähdem', Ja lipun nostamme ylös; Sill' kuningastam' Herra nähden Auttaa ja vetää tyköns', Ja kuulee hä-nen pyytöns'.

5. Vaunut, orhit edes otetaan, Sotaan mennään kyll' vahvast', Ja niiden päälle luotetaan, Jotk' ei ke-

tään päästä vaivast'. Mutt' me Herran avuksem'
otam', Mennessäm' käskettyyn sotaan, Hänen päällens'
meitäm' luotam', Hän olkoon meidän otam'! Hänen me
edelläm' tuotam'.

6. Ne jumalattomat lankeevat Oman koiruutens'
tähden: Ja häpiän kanss' pakenevat, Vangiks' myös
poijes viedään: Mutt' me, kuin turvaam' Herran
pääll', Pysymme kohdallans' vahvan', Se tapahtuu kyll'
Herran väell', Kuin lupais meille rauhan, Ottaa pääl-
täm' pois vaivan.

7. Olkoon kiitos nyt Isälle, Ja kunnia Jumalan
Pojall', Ylistys Hengell' Pyhälle Sanokaam' kaikell'
voimall': Niinkuin ollut on alusta, Niin loppuun asti
olkoon, Jumalan suurest' armosta, Apu meill' aina
tulkoon, Hän aina myös meitä kuulכון.

21

1. Mikä silloin taitaa puuttuu, Kosk' Herra
tarpeet suopi? Miks' myös mahdan hä-
neen suuttuu, Kosk' taivaan leiväll' mun ruokkii Ja
sillä vedell' mua juottaa, Kuin sielulle levon tuottaa?
Se on hänen Pyhä Henkens'.

2. Oman nimens' tähden osottaa Hän minull' oi-
kian laidan, Kussa sieluni virvottaa, Ja sanalla ra-
vita taidan; Sill' pyydän minä olla vahva, Vaikk'
piru pyristen pauhaa: Sill' sinä kanssani olet.

3. Sinun vitsas sekä sauvas Laumas tykö minua
tuokoon, Ett'en minä eksyis' kauvas, Enk' tulis' har-
haan luotoon. Sinä valmistit minull' pöydän, Kussa
pyhän sanas löydän, Minun vainollistan' vastaan.

4. Mun pään' sinä myös voitelit Pyhän Hengen
öljyn kanssa, Jonk' sinä minull' sovittelit, Ett'en tu-
lis' pirun ansaan. Sinun armos minun elättää, Ty-
kös huoneesees vedättää, Kussa ei mitään puutu.

22

1. Maa suur' ja avara, Ja kaikk' sen tavara,
Sen perustus ja ääret, Kanss' virtain
suuret meret, Ja mitk' maa päälläns' kantaa, Kaikk'
Herrall' kunnian antaa.

2. Hän perust' voimallans', Maan piirin sanallans',
Juur' sulain vetten päälle, Ett' se siin' tulee säälle;
Ei patsast', ei muut' napaa Ol' täss', vaan virta vapaa.

3. Ken astuu, Jumala, Sun vuores kukkulall', Ja
seisoo siass' pyhäss'? Ken ylistää sua hyväst'? Ken
on, joll' armos lainaat? Ken kiittää sinua tainnee?

4. Se joka sydämmest' On puhdas pahuudest', Ei petä, ryövää, murhaa, Eik' kuultel' oppii turhaa: Vaan tutkii Herran töitä, Ain' yli päivii, öitä.

5. Niin siunatt' on se mies Juur' vissist' joka tiess', Kanss' Herralt' hurskaaks' luett'; Sill' Jesus meidän puett' Armollans', vaikka lankeem' Heikkoudest' usein sangen.

6. Siis sydän avatkaam' Häll', niin myös anta-
kaam' Ain' portit avoi olla, Ett' Jesus saa sinn' tulla;
Sill' siell' on hänell' maja, Jost' ei synt' hänt' pois aja.

7. Kuningast' kunnian Me hartaast' halaitkaam';
Hän voimallinen juuri Ja sankar' aivan suuri: Hän
sielun suojelepi, Ja vahvast' varjelepi.

23

1. Tykös, Jumala, ikävöitsen aina. Sua sydämmen' sangen halaa. Ann' armos minull', apus lainaa, Jonk' perään halun' perät' palaa. Turvattomall' mull' turvaks' tule, Häpeän alle ett'en kulje: Ett'ei vihan suopan sais' iloit'.

2. Ei yksikään häpiän alle tule, Kuin sua odottaa, sinuun luottaa; Hänt' sinun kätes ulottunee, Murheest', hädäst' ulos tuottaa. Häpiän saavat pilkkaajat kaikk', Kuin ain' vainoovat syytä paits' Sinun surullisii palvelioitas.

3. Minull' osot', opeta ties, Herra! Niiss' anna minun pyrkii ja elää, Totuudess' minua vie joka keran. Sinä olet minun Jumalan' vielä, Minun apun', turvan' ja uskalluksen', Odotan sinua, ain' ikävöitsen, Ken kadottaa, kuin sinä autat?

4. Muista Herra ain' hyvyytes pääll', Lakkaamatoman laupiutes, Ett' ne lujan' kanssa seisovat tääll' Kuin saavat armos nautitaksens'. Mailman alust' jo päättän' olet, Ett' niit', kuin Kristukseen turvanneet, Sinä autuaaksi tehdä tahdot.

5. Nuoruuteni syntii älä muista, Ne minull' anteeksi antaisit. Virut' mua vioist', synnist' suista, Ett' tykönäs elää ain' saisin, Päälleni muist', mua armost nähden, Poikas pyhän piinan tähden, Jonk' edestäm' kärsei haikian.

6. Herra oikia, suloinen, hyvä Hänt' avuksens' huu-
tavii vastaan. Jos osaavat horjahtaa syntiin syvään,
Hän jällens' heit' ylös nostaa, Heillen opettaa tahtons' pyhän, Heit' harjoittaa tiehen hyvään, Heidän sydäntäns' lohduttaa lujast'.

7. Herran tiet hyvyys ja totuus ovat, Sill', kuin hänen sanans pitää: Nimes tähden, Jumal', rukoilen kovan, Pääst' kaikk' minun syntin' siteet, Jonk' pahutt' minuss' paljo lienee. Herra, käskyis tiell' minua vienet, Sinun pyhän tahtos jälkeen.

8. Ne kuin Jumalata pelkäävät näin, Saavat ilon autuaan taivaass', Jotka hänen päällens' uskovat ain', Ei ylön anneta vaivass', Herra heit' holhoo ja korjaapi, Liittons' lujan heill' ilmoittaapi, Heill' Henkens' hyvän lainaa.

9. Silmän', Herra, tykös nostan' olen: Sinult' ikävöitsen ain' apuu: Pääst' pahast' paulast', kussa kiini olen, Jonk' peräss' on kuoleman kahu. Ah Herra, ole mull' armollinen! Sill' olen vaivainen, raadollinen, Kaikilt' ylön katsottu kovin.

10. Aut' sydäntän' murheest' ja hädäst', Anteeks' anna syntin' riettaat. Vie minua ulos vihollisten kädest', Joita on mull' monta tuimaa, Kuin vihaavat minua ilman syytä; Herra, tuskast' minua päästää pyydä; Katso minun suur' surkeuttan'.

11. Suojel' sieluan', auta minua nyt, Ett'en häpiään lankeis'. Päälles, Herra, olen uskaltanut, Sinult' apuu toivon sangen. Varjel', vapahd' minua surust', tuskast', Armos tähden, Herra hurskas, Kristikuntaas kuule ja holho!

24

1. Herra on mull' valo, autuus, Miksi minä pelkäisin? Herra on mun henken' vahvuus, Ketä minä vapisen? Koska rientää vihamies Syömään lihaan' joka tiess', Häpiän kanss' hän lankee maahan, Ja niin saapi lopun pahan.

2. Vaikka nousis' sota suuri Ja mun sielun' piirittäis', Kaikilt' kurilt' kiertäis' juuri, Ett' hän raukan käsittäis', Empä pelkäis' kuitenkaan; Sill' on Herra turvanan', Joka sanall' yhdell' taitaa Monta tuhat maahan kaataa.

3. Yhtä, Herra, sulta pyydän, Ettän asun huoneessas, Kussa armon autuaan löydän, Katson kauniit' kasvojas; Sydämmeni vuodatan, Tykös rukouksessan'; Sill' sä kätket minua majaas, Ajall' kovall' korjaat vajaas.

4. Pääni hän myös ylös ottaa Vihollisten ylitse', Josta kiitän häntä totta, Sielun' veisull' riemuitsee: Huutaissani äänen' kuul', Armollinen ole mull', Sielun' muistuttaapi, Herra, Sinun' armos joka kerran.

5. Ah mun Herran', autuun', apun', Älä peitä kasvojas! Suo ett' tykönäs aina asun, Älä hyljää palveliaas, Kättäs älä minulta Vedä pois, eik' armoja! Mua johdat' oikiaa tietä, Ett'ei kenkään minua vietä.

6. Älä salli vihollisen Täyttää tahtoons' häijyä, Suo sun tykös pidän itsen', Sinust' enk' pois eriä; Minä Herran hyvyyttä Nähdä saan ja autuutta; Siihen itsens' sielun' luottaa, Siinä toivoss' kaikki voittaa.

25

1. Herra! koska surkia huuton' Tykös tuskass'
tunkenee, Älä armottomast' silloin Vai-
vaiselt' mult' vaikene, Etten joutuis' joukkoon sitten,
Kuoppaan kauhiaan kaatuvitten.
2. Mutta kuule kurja äänen', Koskan tykös huu-
tanen, Koskan kuoriis päin kanss' käten', Herra, ylös
nostanen, Kallist' korvas korkia puoleen', Ettän kuul-
tuks' kummink' tulen.
3. Älä joukkoon julmain, Jumal', Vedä vaivaist'
sieluan', Jotka paha mielell' tuimall' Ahkeroivat ai-
nian, Sydämmensä myrkyn haikian Peittävät all' sa-
nan makian.
4. Tee heille heidän tekons' Perät' häijyn perästä,
Anna palkka pahan menons', Kosta koiruuns' edestä: Ett'
ei huoli Herran teoist', Käsiäloist', käskyist', neuvoist'.
5. Koska he siis surutt', vaivatt', Synniss' sy-
väs' makaavat; Silloin ilman armott' aivan, Kätes
kautta kaatuvat; Rikot, etkä rakenn' heitä, Ett' muut
välttäis' väärii teitä.
6. Herra korkiast' kiitett' olkoon, Hän on kuullut
ääneni, Avun kaiken olless' ulkon', Ollut kilpen', vä-
keni; Hänpä hyvyyteen mun saattaa, Pahuuden pois
kaiken kaataa.
7. Eloss', kuolloss' Herran päälle Tosin toivoo sy-
dämmen', Hän ain' avun antaa täällä, Josta jouten
iloitsen, Kiitoksen kanss' annan hänell', Riemulaulull',
veisun äänell'.
8. Sä, Herra, olet turva omas, Apu voipa voi-
deltus: Auta, holho, siunaa laumas, Kaitse kaunist'
perintöös; Hyvyydelläs virvot' vielä, Kunniall' korot'
sitten siellä.

26

1. Päälles minä, Herra, uskallan, Aut' ett'en
tulis' häpiän alle, Enkä myös ijäiseen
vaivaan! Rukoilen sinua, varjele minua, Armos kautta,
Isä taivaan!
2. Sinun laupiaat korvas tänne käännä, Kuule
rukouksen', tykön' riennä: Minull' Pyhä Henkes lä-
hetä, Kuin avun tekee, tuskass' tukee, Ann' minun
vaivan' vähetä.
3. Seiso kanssan' vahvan', vahva sankar'! Mi-
null' ole linna luja, ankar', Vihollista piruu vas-
taan, Kust' kohtaisin, sotii saisin, Kuin päällen' pa-
hoin ain' haastaa.
4. Jumal', olet minun väken', elon', Minun tur-
van', apun', autuun', ilon', Minun aseenn', kilpen', kanss'

kallion', Isän' ihana, kuin autat ijät Alta vainollisten vallan.

5. Mailma minua paljon vaivaa, Valheell', vainoll', koiruull' aivan, Ei edes tahdo totuutt' tuoda; Minua varjele, Herra suojele, Älä ann' sen pahuutt' minun seurat'.

6. Henkeni, Herra, haltuus annan, Isä, älä minua ylön anna, Poikas pyhän piinan tähden; Siipeis all' päästä, aut' hädästä, Tykös turvaan täydell' todell'.

7. Kiitos Jumalan monin kerran! Isän, Pojan meidän Herran, Lohduttajan Pyhän Hengen, Kuin voimallans' meit' hallitsee kanss': Sitt' ei meit' vahingoitse kenkään.

27

1. Se ihminen on autuas ratk', Joll' Jumal' armon's näyttää, Ett' nuhteens' anteeks' antaa kaikk' Ja vikain paljoun peittää. Ah autuas! joll' ei soimata Tääll' syntein suuruutt' saastaista, Ja kuin ain' vilppiä vihaa.

2. Kosk' tahdoin peittää syntiän', Enk' tunnustanut niitä, Niin vaivast' vaivuin vaivainen, En voinut itkuan' pitää: Jost' ruumiin' tuli kulunuks', Ja luuni kovin murretuks', Siks' kuin mua Jumal' opett'.

3. Sill' kätes päällän' oli yöll' Ja päiväll' aivan raskas, Jost' minun täytyi tunnustell', Ett' olin suuress' tuskass'; Niin että tähden rikosten, Pois kului, kuivui nestehen', Kuin heinä kesäll' kuivuu.

4. Sentähden syntin' tunnustan Sun edessä, o Jumal'! Niit' kadun kaikest' mielestän', Täll' tulen tykös turvall', Ett's ne mull' anteeks' antaisit, Kaikk' vääryyten' pois kantaisit, Kuin's luvannut its' olet.

5. Näin ihmiset kaikk' pyhätkin Tuot' pyytää pitää sulta, Juur' oikiall' ajall' parhaatkin Tain äänen antavat kuulla, Heit' ettes julmast' hukuttais', Etk' vihas virtaan pudottais', Vaan säästäisit heit' aina.

6. O Herra, turvan' väkevä! Mua kätke murheist' monist', Ett' pelastettu hädästä, Sull' kiitost' veisaan ilost': Sun lupaukses täyttävös, Mua käskyis teillä pitävös, Ja silmilläs mua johdat'.

7. Siis muulein niin myös orhitten Ette mahda verrat olla, Joit' suitsill' kovill' hallitaan, Jos ei tiell' tahdo tulla; Vaan kuulkaat Herraa näyttävää Meill' tien, ja meitä tuottavaa Ijäiseen valtakuntaans'.

8. Viel' pahoill' jumalattomill' On vitsausta monta; Vaan hyvyyttänsä hurskahill' Kyll' Herra runsaast' an-

taa. Siis kaikki Herrass' riemuitkaat, Vanhurskaat
vahvast' iloitkaat, Suull', sydämmell' ja työllä.

28

1. Ah Herra! älä rankais', Kuin syntin' synkiät ansaits', Sun julmass' vihassas; Niin kauvan älä kurit' Hirmuisuudessas juuri; Vaan lepy laupiaast'.
2. Sun nuoles tuntoon' pistää, Emp' enää voine kestää, Sydämmen' vaipuu pois; Ei raadossan' sill' rauhaa, Vaan luissan' sota pauhaa; Mun voiman' kaikk' katos'.
3. En taida tuot' myös salat', Ett' syntin' synkiät alat' Pääll' pääni astuvat; Kuin kuorma raskas aivan, Mun, kautta kauhian vaivan, Ain' maahan painavat.
4. Mun tunton' haavat tuimat, Ja syntin' monet julmat, Juur' ilkiäst' haisevat, Niin kumartuu myös pääni, Kanss' kaikk' muut jäseneni, Niit' muistaiss' taipuvat.
5. Kaikk' mun kupeeni kuivaa, Tai tuska tuki tuima, Pois ruumiist' raittius; Mä rikki runnelt' olen, Ett' kivust' kipiäst' kuolen, Täst' on mull' valitus.
6. Sun edesäs, o Herra! On halun' joka kerran, Kanss' huokaukseni, Sydän se hyppää minuss', Pois puuttuu kuollon kivuss', Niin myös mun näköni.
7. Mun ystävän' ja veljen', Kanss' tutun' kaikk', jotk' muinen Teit kunniaa minulle, Ne kaikk' nyt kauvas astuit, Mun ylpiäst' ylön katsoit, Eik' lohduit' sanallaan.
8. Mutt' vihamiehen' viekkaat, Jotk' sielulleni miekat Teroittaa pyytävät, He virittävät verkkons', Ynn' yhdistävät neuvons', Mun juonill' kiertävät.
9. Mun täytyy mykkän' olla, Kanss' kuuron', eikä kuulla, Eik' avat' suutani; Vaan turvaan kuitenkin' siinuun, Sä, Herra, kuulet minun, Ja ajat asiani.
10. Tott' siihen itsen' luotan, Ett' armiaast' avun tuotat, Ehk' heikko horjahdan; Et kuitenkaan mua hyljää, Etk' pilkkaajan all' syljen Suo mun ain' makaavan.
11. En valita mä sitä, Ett' vitsaa kärsiä pitää, Sen kyllä ansaitsin; Sill' tiedän hyvin juuri, Ett' pahuuten' on suuri, Joll' Herran vihoitin.
12. Vaan ankarasti aivan Mull' tuottavat tääll' vaivan Mun ylpiät vainoojan'; Siis Herra apun' autuas! Äl' erkan' minust' kauvas; Vaan riennä auttamaan.

29

1. Niinkuin peura janoissansa Vettä tuorett' himoitsee, Niin mun sielun' tuskassansa

Jumalaa ikävöitsee: Ah, ah, sinua, Jumalan! Minun sielun' huutaa ain', Ah, ah, koskan pääsen kerran Kasvoi katsomahan Herran?

2. Kyyneleen' on ruokan', juoman', Yöll' ja päiväll' tuskissan', Koska pilkall' vihan suovan Sanoo: kuss' on Jumalan? Sielun' silloin vuodatan, Itselleni toivotan, Että huoneess' Herran hyvän Saisin veisat' laulun pyhän.

3. Miksis suret sielun' kurja? Miks' niin olet levotoin? Pane Herran päälle turva, Hän viel' nytkin apun' on, Kasvons' kääntää puolehen', Jost' häll' annan kiitoksen: Vaan nyt on, o Herra hurskas! Sielun' suuress' murheess', tuskass'.

4. Tämän tähden muistan Herran, Maassa kuin on Hermonin Tykön' ja Jordanin virran, Niin myös vuoren, kuin on siin': Sillä kuohuu kauhiast', Pauhaa aivan ankarast' Syvyys siellä, toinen täällä, Aalot astuit pääni päälle.

5. Suuri on mun ahdistuksen', Vaivan' syvä, vaikia; Vaan sä olet virvotuksen, Avun, hyvä Jumala, Armost' minull' luvannut, Siihen sielun' turvannut; Josta Herraa päiväll' kiitän, Yöllä myöskin teen sitä.

6. Jumal', miksis mun niin ratki, Kallion', pois unhotit? Vihamiehen' julmat kaikki Kovin päällen' pakotit: Murha on mun luissan' se, Koska sanoit pilkall' he: Mahdat, tyhmä, Herraan luottaa, Kussa on kuin avun tuottaa?

7. Miksis suret surkia sielun'? Miksis vaivaat sinuas? Luota Herraan täydell' mielell', Hän viel' auttaa minua; Hän on minun Jumalan', Kasvons' valon autuaan Antaa vielä paistaa päällen', Siit' hänt' ijät' kiitän jälleen.

30

1. O Herra, minua auttele Siitt' jumalattomast' kansast', Ja armollisest' pelastele Ain' viekkain ihmisten ansast'. Sinä Jumal' olet minun väkevyyten', Miks' annat minun olla niin surullisen', Ja vihollisen ain' alas polkee?

2. Ann' valkeutes ja totuutes paistaa, Kuin johdattaa oikiaa tietä, Ja sinun pyhäll' vuorelles suistaa, Tykös anna minua aina vietää: Herran alttarin tykö astelen, Tykös, Herra, minua saattele! Sinua minä suuresti kiitän.

3. Minun sielun' miks' olet niin murheellinen, Ja saatat minun surulliseks' kanssas? Minun Luojan' on sangen armollinen, Kuin auttaa minua murhetten ansast': Hänen päällens' tahdon itsen' luottaa: Hän

tosin minull' avun tuottaa: Sill' hän on minun Jumalan' ja Herran'.

4. Olkoon Isän ijankaikkisest' kiitos! Joka holhoo ja hallitsee kaikki; Olkoon Pojan myös kunnia ain' samass' liitoss'! Joka helvetin kukisti ratki: Hengell' Pyhäll', Lohduttajall', Olkoon myös kunnia joka ajall'! Kiitos ja ylistys! Amen.

31

1. Meidän linnam' on Jumal' taivaast', Meidän kilpem' ja otam', Hän auttaa meit' hädäst' ja vaivast', Kuin usein päällem' kootaan; Meidän vihollisem' On hirmullinen, Neuvois' monis', Pahois' juonis', Ei löydy hänen vertaans'.

2. Häntä vastaan omast' voimast' Ei tohtin' yksikään mennä; Sillä Isän Jumalan suomast' Kristus sotaan tuli tänne. Herra Sebaot, Hält' voiman pois ott', Se jalo sankar', Ja töissäns' ankar', Sai voiton ylitsen pirun.

3. Vaikk' koko mailma vastaan olis', Ja perät' meitä kadottaa tahtois', Ei kuitenkaan edes tulis', Eik' matkaan sais', mitä hän aikois': Hänen päämiehens' Osottakoon väkens', Hän juonens' kanssa Pyytää meit' ansaan, Itse hän kuoppaan lankee.

4. Rauhan he meill' pitää suoman, Vaikk' ovat kiukus' ja hullun': Sill' Kristus on meidän voimam', Hän on meit' auttamaan tullut. Jos he meilt' pois temmaavat Hengen ja tavarat, Olkoon ne heill', Jää kuitenkin meill' Jumalan valtakunta.

32

1. Jumal' on meidän väkevä apun', Turva tosin tuskiss' suuriss': Emme siis pelkää että hukum', Ehk' mailma kukistuis' juuri, Vaikk' meri pauhais', aallot kuohuis', Vuoret meren syvyyteen vajois', Mäet mullistuisit ylös alas.

2. Kuitenk' Jumalan kaunis kaupunk', Kuin on pyhän seurakunta, Kussa Jumal' ain' asuva on, Vahvan' on ikäkuntans': Meiss' omissans' asuu ain' Kristus itse, Meit' auttaa, varjelee, vartioitsee: Ken hukuttaa Herran huoneet?

3. Kuninkain vallat kukistuvat, Pois hukkaa pakanat täytyy, Maa on värisevä ja vapiseva, Kosk' Kristus äänens' näyttää: Hän Herra Sebaot kanssam' on, Meill' Jaakobin Jumal' turvan' on, Kuin kaitsee Kristikuntaans'.

4. Tulkaat, katsokaat Herran töitä, Kuin hän maan päällä tekee, Hän sodat pois soittaa, hajottaa, Joutsen

ja keihään särkee, Rattaat rikkoo, pyssyt polttaa, Ei kenkään hänt' voi odottaa, Hän sotii käsivarrell' tuimall'.

5. Tuntekaat minua, minun voiman', Ett' olen Herra ja Jumal'! Pakanain seass' kunnian voiton, Juur' vahvall' väkeväll' voimall'. Teidän päältän' viholliset torjun, Teist' ettei kenkään häpiään horjahd', Its' sodin, kunnian kannan.

6. Herra, se suuri sodan-päämies, Its' meidän edestäm' sotii, Jaakobin Jumal' vastaan vihamiest', Vahvast' varjeelee meit' toki. Hän totinen turva, tuki meill' on, Jumal' ja mies meidän veljem' on, Kristus, jolle kiitos olkoon!

33

1. Ole armollinen minull', Jumal', Sinun suuren hyvyytes suomall', Synnist' minua ulos auta, Sinun suuren laupiuu's kautta, Ja sinun armostas avarast', Pese minua teostani vääräst', Puhdist' puhtaaks' mua synnist', Pahat tekon' minä tunnen, Sill' syntin' on edessän' ain', Syntii tein ainoat' sinua vastaan, Edessäs tein paljon pahaa, Sinä sanoissas olet kyll' vahva, Kosk' tuomitaan, niins voitat.

2. Katso, synniss' olen syntynyt, Äitin' on synniss' minun siittänyt, Syntisest' siemenest' saanut, Suuress' synniss' olen maannut. Katso Jumal', totuutt' halaat, Viisautes, kuin on salat', Ilmoittanut minull' olet, Tutkii sitä tiedän todell'. Vala hysopill', Herra, päällen', Ett' puhtaaks' lumivalkiaks' tulen, Riemus iloo anna kuullaksen', Ett' ne luut saisit ihastuksen, Jotkas särkenyt olet.

3. Kasvos synnistän' pois peitä, Pahat tekon' kaikk' pois heitä, Kaikest' synnist' minua puhdist', Sinun Henkes minuun uudist', Puhdas sydän minuhun luo, Sun Pyhä Henkes minull' suo! Älä minult' sitä pois ota, Minua sinust' älä eroita, Vahvist' minua apus turvall', Tue minua Hengelläs vapaall': Tahdon ties opettaa syntisill', Jotka ei sinua tunteneet viel', Ett' he käännysit tykö.

4. Minun terveyten' Jumal', minua pääst' Veren vioist': en kieltäni sääst' Vanhurskauttas julistamaan, Sinun kiitostas ylistämään; Sill' sinull' uhri ei kelpaa: Tai uhri Herrall' ei ole halpa, Ahdistett' ja särjett' sydän, Murheellinen henki ja peljänn'. Tee, Herra, hyvin Siionin kohtaan, Niin raketaan sanas voimaan Jerusalem', se kaupunk' suur', Kussa sinull' uhrin kelpaavat juur', Kuin uhrataan alttarilles.

34

1. Armahda päällen' Jumala! Sinun suuren hyvytyes tähden, Ja pyhän armos voimalla, Pois pyhi minun vääryyten'. Pese minua synnistä puhtaaks', Pahuuten' minä tunnen aina, Edessäs synnistä löytään rumaks', Sinä sanoissas sangen vahva.
2. Siitess' minä olin syntinen, Synniss' äitin' minun mailmaan toi, Sinä, Herra, olet totinen, Salautes minull' ilmei soit, Hysopin kanss'päällen' viskaa, Niin tulen lumivalkiaks'. Ann' minun kuull' menoo riemullista, Niin särjetyt luut tulevat iloiseks'.
3. Käännä kasvot pois synnistän', Pahuus minust' poijes puhdistu, Puhdas sydän luo minuhun, Oikia henki minuun uudista. Älä minua ylön anna, Älä minult' Henkees pois ahdista. Terveytes ilo minull' kannu, Vapa henki minuun vahvasta.
4. Sinun tykö pahat vääntäisin, Ja tyhmit tielles vetäisin, Ett' he tykö itsens' kääntäisit, Ja kiittää sinua tietäisit. O Herra! vapahda minua Synnistä ja menost' vääräst', Niin kielen' kiittää sinua Sinun oikeutes edest'.
5. Jos sinä minult' uhria anot, Niin minä niit' sinulle pyydän. Se uhri, kuin sinä tahdot, On yksi murheellinen sydän. Ole Siionill' armollinen, Niin sanallas ylös raketaan Sinun kaupunkis Jerusalem, Kussa puhdas uhri sinull' haetaan.

35

1. Ain' Herran tykö turvannen, Kuin avulans' minua tukee, Hält' avun saavan tietänen, Niiss' vaivoiss', kuin pääll' tulee: Mull' Jumal' on hyvä ja armollinen Eip' suurin vaara, eikä hätäkään Mua taida kukistaa maahan.
2. Vaikk' monta minua vainoovat, Kuin yksin murheessa olen, Ja niinkuin seinä kallistuva, Koht' alas lyödyks' tulen. Minä turvatoin kyll' voitettu Pian olen, niin myös sullottu, Ellei mua auttais' Jumal'.
3. O Jumal'! tue minua, Ja estä lankeemuksest', Sydäntän' suruist' lohduta, Kuul' äänen' armollisest': Mun autuuten', kilpen', kallion', Kuin kaikiss' tuskiss' turvan' on', Jonk' päälle mä surun' heitän.
4. Kyll' Herran lupaus vahva on, Ett' hädäst' ulosauttaa, Viel' tueks' tulee turvattomain, Kanss' huudot kuulla suuttaa: Ratk' tyhjä täällä ihminen on, Ei voimallist' löyd' eik' viatont', Kaikk' perät' keviät ovat.
5. Ei kenkään siis väkivallan pääll', Taikk' voimaans' luottaa mahda; Sill' ettei yhtään ihmist' tääll'

Suur' rikkaus auttaa taida; Sen todeks' kyllä tietänen, Ett'
Jumal' on voipa yksinäns', Ja maksaa kaikill' oikein.

36

1. O laupias Herra Jumala! Kuin rukoukset
kuulet, Kaikk' liha tykös halajaa, Sun kätes
avaa meille: Meit' synnit vaikiast' vaivaavat, Vaan,
Herra, aina auttaja, Ann' anteeks' meill' ne kaikki.
2. Siis näljäll' meitä vaivataan, Ei taivas sa-
dett' laske, Kuin rauta kovaks' kovetaan, Maa kovemp'
ompi vaskee, Eik' hedelmätä kannan sill', Niin jyvät
surkiast' seisoo tääll', Kaikk' luodut nääntyty ratki.
3. Autuutem' Jumal', meitä kuul', Sä kaikkein toivo
täällä, Sun hurskautes anna tull' Meill' lohdukseks'
vielä; Maas etsi niin myös lioita, Tee rikkaaks' jy-
vist', ruohoista, Suo lähtees runsaast' kuohuu!
4. Sä siunaa kuitenkin' köyhä maa, Kuin all' on ki-
rouksen, Kautt' synnin, johon jouduimme, Pääll' tuo-
tim' rangaistuksen: Sä hyvä, voipa, totinen, Ann' me-
nestyymään hedelmän, Ett' askelees tiukkuis' rasvast'.
5. Niin hiljaisuudess' maksaisim', Sull', Jumal', lu-
pauksem'; Sua heliäll' äänell' kiittäisim', Kuin hädäss'
rukouksem' Ain' kuulet, autat, lohdatat, Kanss' elävitä
iloiat: Sull' olkoon ijät' kiitos!

37

1. Jumala päällem' armahtakoon, Ja hyvästi
siunatkoon meitä, Kasvons' ylitsem' valis-
takoon, Antakoon meit' armoillans' peittää: Että me
maan pääll' tuntisim' Hänen tiens' ja oppins' vah-
van, Pakanoitten seass' myös kuulisim', Kristuksen mei-
dän Lunastajam' Kunnian ja kiitoksen saavan.
2. Koko mailma sinua kiittäköön, O Herra! jokai-
sell' kielell', Kaikki kansa myös iloitkoon, Nyt veisaten
hyvällä mielell'; Ettäs tänne tahdoit tulla Oikeutta te-
kemään kaikill': Sen saamme myös sinust' kuulla, Ettäs
nuhteet anteeks' annat niill', Jotk' armoo kerjäävät sulta.
3. Sinua myös kansa kiittää mahtaa, Ja ylistää
sangen suurest', Ett' kukin aina nähdä saa, Maan he-
delmän kantavan tuoreest': Siunatkoon meit' Isä ja
Poika, Siunatkoon Pyhä Henki myös! Peljätköön ku-
kin maan paikka Herraa suurta ja väkevät' työss':
Sen päälle me sanomme amen.

38

1. Sun tykös turvaan, Jumalan! Äl' ann' mun häpiään tulla, Kanss' anna huuton' hartahan' Sult', Luojan', kuultun' olla: Ol' armoinen kautt' Kristuksen, Kuin on mun hurskauten': Sä linnani, kuhun turvani Mä otan, levon löydän.
2. Pääst' vääräin minua kädestä Ja julmain joukost' pahast', Kanss' synnin, pirun siteistä Sä armaast' minua pelast'; Sä turvan' ain' mun vaivoissan', Kanss' vahan' vahva lienet, Jo tultuan' tänn' mailmaan, Ja viel' mun armois vienet.
3. Mun kerskauksen' autuain, Kanss' turvan', elon' olet, Jo nuoruudest' mull' näyttän' ain' Sun hyvät tekos monet; Sä kädellä väkevällä Mun äitin' kohdust' vedit, Viel' sitten ain' elinaikanan' Mull' paljon hyvytt' teit.
4. Mä jouduin ihmeeks' kamalaks', Ja pilkaks' monell' ilkiäks': Vaan kielen' kuitenkin' hartahast' Ain' kiittää Herraa kerkiäst': Mä turvaan tääll' sun sanas pääll', Kuin oikein opettaapi, Ett' avun ain' juur' autuaan, Kuin Herraan toivoo, saapi.
5. Jos ijällen' suot pituutta, Ett' tulen heikoks', vanhaks', Niin älä hyljää minua, Vaan korjaa, Isä armas! Sill' moni mies, juur' joka tiess', Mua vahingoittaa pyytää, Mä etten sais' sun apuas, Enk' kasvois valoo löytää.
6. He surkiaa sieluun' väijyvät, Ynn' neuvons' yhdistävät, Pääns' viekkaat yhteen pistävät, Mun töitän' häväisevät. Vaan turvanan' ol' Herra ain', Ja riennä armias avuksen! Viel' peljätä, kanss' hävitä Kaikk' julmat vihamiehen'.
7. En tuota tahdo unhottaa, Vaan mielessän' ain' pitää: Vaikk' hyvyttäs ei luettaa, Eik' mitat' taida sitä; Niin sielussan' mä kuitenkin' ain' Sun armo-töitäs kätken, Viel' muillen myös sun suuret työs Julk' tuotan joka hetken'.
8. Sun voimas minun vahvistaa, Ett' teilläs taiten käynen, Ja voin sull' veisat' kiitosta, Kanss' neuvoo muita tiellen: Sä pelastit ja opetit Mun hamast' nuoruudestan'; Niin korjaa viel', ä! apuus kiell' Mun heikos' vanhuudesan'.
9. Sun voimaas tahdon julistaa, Ja armoos autuaast' kiittää, Ett' lasten lapset mainita Ja lausuu tietää siitä; Ei loppua, eik' lukua Sun viisaullas koskaan: Kuins kuoppahan mun kauhiaan Lyöt, sielt' taas ylös nostat.
10. Sä paljon suurii suruja Mun annat täällä maistaa: Vaan kuin läsn' olen kuolloa, Suot elon

uuden paistaa; Ain' pelastat, ja uudistat Mun kuolleen toivon' jälleen; Jost' mielellän' ja kielellän' Tuon kiitoksen ain' sullen.

39

1. O kuinka ihanat Asuinsias ovat, Sä herrain Herra suuri, Siell' sielun ruokit juuri Sun pyhän sanas makeull', Jost' kiitän sinua riemull'.
2. Mun sielun' halajaa Sinn' mennä ainian: Siell' löydän lohdutuksen, Ja vaivoiss' virvotuksen: Mun sielun', ruumiin' Herrass' Iloitsee, monin kerran.
3. Kuin pienet lintuiset Kyll' kiiruust' rientävät, Taas poikans' tykö pesään, Jonk' tehneet ovat vesaan: Niin sielun' alttaris tykö Ain' haluaa, Jumal', pyynnöss'.
4. Siell' saa, o Jesuinen! Tykönäs sieluisen' Ain' autuaass' levoss' olla Ja veisata kuninkaalle, Kyll' kiitos-virren heliän, Ja tahtos jälkeen elää.
5. O kuinka autuaat Ne on, kuin asuvat Huoneessas, tahtoin kiittää Sun hyvyttä, ja liittää Toivons' sun sanas päälle, Kuin avun tuottaa heille.
6. Kanss' ovat autuaat, Jotk' alat' katsovat Pääll' Herran hyvän turvall', Ja vaeltavat kunniall', Kanss' toivon ristins' kantaa, Odottain avun antoo.
7. Vaikk' surun pikarist' Saa karvast' niell' välist', Usein itkee ja huokaa, Ett' kyynelet on ruokan': Heill' kuitenkin' elämän lähteest' Lohdutus vuotaa runsaast'.
8. Niin myös opettajans' Näkevät iloissans' Lain Herran seuratuksi, Ja sodan voitetuksi. Jost' pahuus suunsa tukkee, Ja autuus kansall' kulkee.
9. Ah Herra Sebaot! Rukouksen' korviis ot', Levitkөөn valtakuntas, Saatan' paetkoon kauvas, Suo jäsenes mun olla Ja autuaast' täältä kuolla.
10. Yks' päivä parempi Huoneessa Herrani, Kuin kaikki mailman ilo, Kuin nopiast' pojes kimmoo; Mä oven vartiana Sull' tahtoisin oll' aina.
11. Mull' aurink' vilussa, Ja vielä sodassa Sä olet kilpi vahva, Jonk' päälle luottaa mahdan, Sä minull' kunnian kannat, Ja autuaan lopun annat. Amen!

40

1. Ratk' kallis, hyvä asia On kiittää Herraa taivahan, Kuin meidän rakas Isäm' on, Ja meill' on kaikkee hyvää suon'.

2. Me harpuill', huiluill' mahdamme Niin kiittää
kuin me taidamme, Tääll' hänen armoons' avarat',
Ain' ehtoin, aamuin lakkaamat'.
3. Siis veisat' kaikell' väellä Mä kiitost' Herrall'
hyvälle Nyt tahdon tähden hyvyytens', Ja tunnusta-
taa sen syvyyden.
4. Ei tätä tyhmä ymmärrä, Vaan sanoo ilman
järjetä: Kaikk' tulee tapaturmaisest': Niin elää aina
syntisest'.
5. Kyll' kukoistuvat ylpiät Ja mieltäns' myöten
juurtuvat, On kuitenkin' loppu julma heill', Ja kauhia
kaikill' ajatell'.
6. Mut sinä, Herra, hallitset, Kaikk' väkevim-
mäst' vallitset, Sun vihollises hukkaa Kyll' täytyy,
eik' sill' kuulua.
7. Ah katso! kuinka yletään Mun sarven' kun-
niall' suurella. Saa ilons' nähdä silmäni, Pääll' mi-
nun vihansuovani.
8. Tääll' hurskas on kuin palmupuu, Ain' syksyin,
kevään hedelmän tuo, Niin kasvaa myös kuin sedripuu,
Kuin Libanoniss' kukoistuu.
9. Kuin istutetut seisovat, Ja Herran huoneess'
asuvat, Ain' kauniist' viheriöitsevät, Viell' vanhan'
hedelmöitsevät.
10. Ett' julistaa he mahtavat Töit' Jumalan; ja
tietävät, Ett' hän on hurskas ainoa Ja armainen;
häll' kunnia!

41

1. Koko mailm' iloit' mahtaa, Kaikest' sielust',
mielestäns', Herran tykö tulkaat kaukaa
Te, kuin olett' liitosans', Iloll' edes astukaat, Herrall'
kiitost' veisatkaat.
2. Hän on se, kuin meidän teki Kansaksens' ja lam-
paiksens', Kosk' ne kadonneeksi näki, Vapaht' omall'
verelläns', Seisoo kanssam' vaivoissa, Antaa ilon
taivaassa.
3. Hänen porttins' kiitoksella Kaikki kansat kulkekaan,
Kiittäin äänell' suloisella, Armons' edest' rakkahan: Hän
on hyvä totisest', Pitää uskon ijäisest'.

42

Jos Herra palvell' tahdot Juur' jumali-
sesti; Niin kiittää nimeäns' mahdat, Nyt
ja ijäisesti. Ain' idäst' länteen ast': Se kiitos ihanast'
Ann' hänell' hyväll' soida, Armostans' avarast'.

2. Jos armoo, voimaa Herran, Mun sielun', tutkit taas, Niin löydät joka kerran, Ett' suur' on kunnians': Kaikk' taivaan joukko tääll', Ja ne kuin on maan pääll', Ei kunniaans' ole verratt': Se paljon korkeemp' viel'.
3. Ken jumalitten seass' On Herran vertainen, Kuin katsoo kaiket' kauvas Maan päällen alhaisen; Kuin istuu korkeudell', Eik' häpiäks' lue viel', Maan mato hallit' vaivaist', Voimallans' väkeväll'.
4. Vaikk' valtans' ompii lavia, Ja korkia istuimens', Niin katsoo armiaast' aivan Sen köyhän puolehen, Kuin on mailmass' tääll' Pois hyljätt' jokaiselt': Autuas, kuin alla vaivan Ain' luottaa Herran pääll'.
5. Vaikk' täytyy maata monen All' murheen pitkältä, Ja kerjät' edess' oven, Syöd' leipää kyynelten, Kanss' nälkää kärsiä, Viel' pilkkaa, häpiää, Ja rukoill' nöyräst' sangen, Täss' mailmass' häijyssä:
6. Niin vihdoin nostaa hänen Its' Jumal' tomusta, Kanss' tekee suuren ihmeen, Pääns' loast' korottaa; Ett' moni köyhä mies, Kuin oll' on vaivass', työss', Sitt' joutuu kunniaan suureen, Ylhäisten ystäväks'.
7. Näimp' Jumal' täyttää monta Ynn' riistall', kunniall', Viel' monta ylös nostaa Päämiesten joukkoon maall'; Sen tekee kätensä, Juur' laupias, väkevä; Ehk' vaiheess' viipyy, totta On sanans' pysyvä.
8. Niin yksinäisen taitaa Viel' lapsill' lahjoittaa; Vaan ei tai virsi saata Kaikk' armoons' mainita. Mun sielun' kuitenkin On siitä iloinen, Ett' Herran armo vahva On alat' ijäinen.

43

1. O Herra! ilo suuri Mull' on, ett's huutoni Ain' kuulet armiaast' juuri, Mun rukoillesani.
2. Siis kuule nytkin huuton', O Herra! laupiaast', Sull' uhrin tehdä tahdon, Rukoillen sydämmest'.
3. Sill' minun kuollon paulat Kyll' kovast' piiritit, Ja helvetin julmat vaivat, Juur' julmast' ahdistit.
4. Vaan koskan huusin Herraa, Ett' auttais' sieluan', Niin tuli samall' kerrall' Ja pelast' mun pian.
5. Sill' Jumal' on armainen Ja aivan laupias Sill', kuin on katuvaan Ja häneen luottaa lujast'.
6. Hän taitaa pian ottaa Meit' ulos tuskasta: Hän haavoittaa ja auttaa Meit' armost' suuresta.
7. Sen minä tiedän kyllä, Myös itse minustan': Sill' Jumal' on mun päällen' Kanss' muistan' murheissan'.

8. Hän tuonest' sielun' päästi, Ja silmän' kyyneleist',
Kanss' lankeemast' jalkan' esti, Jost' kiitän hänt' ijäisestä'.

9. Siis tahdon edess' Herran Tääll' vaeltaa elä-
vään maass'; Kuss' löydän armois verran! Muut'
kaikk' mun hyljäs' taas.

10. Siis, Herra, kuinka sulle Kaikk' armos maksa-
nen? Ei voimaa sitä mulla, Ett' oikein elänen.

11. Mä iloll' vastaan otan Sen kalkin, jonk's tuot
mull', Sun nimeäs saarnaan kohta, Kanss' kiitoksen
annan sull'.

12. Ain' palvell' Herraa tahdon, Kuin pääst' mun
siteistä, Hän viell' mull' lahjoittakoon Armons' ja
Henkensä!

44

1. Halleluja! Iloll' lujall', Te kansat kaikk' Näin
huutakaat ratk': Kiitett' Jumal' Suurell' kun-
niall', Joka aikoin, Sanans' suo meill' kaikkiin paikkoin.

2. Armost' sulast' Autti meit' lujast', Synnist', vi-
hast' Kuollon kidast', Pirun kädest', Helvetin hädäst',
Kautt' Kristuksen, Pyhän Poikansa Jesuksen.

3. On hyvydest' näin Meit' varjell' ain' Pirun
juonist', Vahingoist' monist', Opist' vääräst' Sielun
vaarast', Meill' totuuns' toi, Tykönäm' viel' olla sen soi.

4. Ilo-veisull', Kiitos-laulull', Talvell', kesäll', Ylis-
tys Isäll', Pojall' pyhäll', Hengell' hyväll', Kuin ol-
lut on Alust', niin lakkaamat' kiitos olkoon!

45

1. Mun silmän', käten' nostan Ain' ylös mä-
kihin, Joist' avun tiedän saavan' Ja
valon kaunihin; Sill' Herra avun lainaa, Kuin maan
ja taivaan loi, Hän kuule huuton' aina, Ja suojell'
kyllä voi.

2. Ei salli jalkan' horjuu, Juur' valpas ompi hän;
Ei nuku eikä torku, Vaan pysyy tykönän'; Mun ar-
miaast' suojelempi, Ja tukee käteni: Öin, päivin var-
jelempi, Kanss' siunaa säätyni.

3. Pois minust' pahat poistaa, Ja sielun' pelas-
taa, Ain' armons' suo mull' loistaa, Kanss' päästää
vaivasta; Mun ulos-, sisäll'-käyntön Hän tukee
kädelläns': Ain' armons' kanss' on tykön' Tyköns'
turvaavittens'.

46

1. Jos ei Herra auta meitä, Kosk' viholliset sotivat kanssam', Ja takaperin lyö heitä, Jotk' meitä pyytävät ansaan; Jos ei hän Israelii varjele, Ja itse kansaans' suojele, Turha on kaikk' meidän tekem'.
2. Ihmisten juoni ja väki Ei meitä peljättää mahda, Se kuin taivaat ja maan teki, Meitä heist' selittää taitaa: Koska he ovat pahall' juonell', Silloin on Jumal' toisell' mielell', Kuin toimittaa kaikki hyvin.
3. He ovat kiukuss' ja vimmass', Ei voi meitä kärsiä tiellä: Aukovat myös heidän kitans', Ett' saisit meitä niellä. Kuin aallot meress' pauhaavat, Niin he meidän vertam' janoovat; Jumal' taivaast' sitä nähköön!
4. Meitä he pakanoiks' kutsuvat, Jotk' ei Jumalast' mitään tiedä, Ja heitäns' Kristityks' kehuvat, Joiden elo ja puhe on pyhä. O Herra! sinun nimes heitoss', Heidän koiruutens' on peitoss', Kuink' kuvan sitä kärsit?
5. Se omi myös heidän liittons', Ett' käsittäisit meitä pauloins'. Olkoon Jumalan aina kiitos! Ettei saaneet meitä vauloins'. Heidän nuoransa poikk' katkes', Heidän verkkonsa myös ratkes', Ja me niin valalleen pääsim'.
6. O Herra! sinä niitä lohduta, Kuin ovat kiusauksess', Et tahdo myös sinustas luovuttaa, Jotk' sinua huutavat avuksens'. Sitä me usein luemme, Ja itse aina tunnemme, Ett' se on sangen tosi.
7. Vaikk' vihollinen vielä meitä Kadehtii ja myös vainoo, En kuitenkaan toivoan' heitä, Enk' ole hänen edessäns' kaino: Sill' se kuin maan ja taivaan loi, Auttaa meitä kuin kyllä voi; Sen minä vahvasti uskon.

47

1. Jos ei Herra rakenna huonetta, Ja ylöspidä sitä, Talon menoi myös toimita, Ja kaikkii hyvin liitä, Turhaan se muilt' ylös raketaan, Tyhjään kaluu yhteen haetaan, Hukkaan myös työtä tehdään.
2. Ellei Herra kaupunkii varjele, Holho linnoi ja tornii, Ja töissäms' seass' kärkele, Itse myös liikuta sormii: Jos hän ei valvo ylitsem', Turhaan juoksem' ja pyrisem', Vartiat myös valvovat hukkaan.
3. Sen teette myös kyllä turhaan, Ett' alati murheess' elätt'; Unest' nousett' ylön varhain, Ja hiljain käytte levät'; Syötte sitte leipänn' surun kanss', Jonk' Herra antaa, maatessans', Omillen ystävillens'.

4. Lasten tähden te juokselett', Ja suurta murhett'
pidätt', Edestänn' muita pois syökselett', Kaluu heillen
kokoon pyydätt'; Lapset ovat Herran lahjat, Kuin heil-
len tarpeet kyllä lainaa, Ja murheen heistä pitää.

5. Niinkuin sotamies kädessäns' Tuntee vasamans'
ja nuolens', Jotka hän viepi edessäns', Niill' varjeele
pääns' ja suolens': Niin nuoret Herra myös tuntee, Jotk'
hän silloin sotaan tunkee, Koska hän auttaa tahtoo.

6. Autuaat ovat, joiden viini Senkaltaisii on täyn-
näns', Eip' yksikään heitä saa kiini, Eik' vihamies heit'
häväis': Kosk' he puolestans' sotivat, Päättäns' vi-
hollisia otivat, Niin heidän myötä käypi.

48

1. Hädässäns' huudan Herraa Kaikesta sydäm-
mest', Ah, auta tällä kerrall', Jesu, armol-
lisest', Avaa sinun korvas vielä Kuulemaan huutoan',
Älä minult' apuus kiellä, Murheiss' ja tuskissan'.

2. Jos oikeun jälkeen synnit Tahtoisit tuomita,
Niin hukkuisim' kaikk' tyyni, Enk' vois' mitään vas-
tata; Mutt' sinä armost' rikas, Hidas olet vihaan
Sille, kuin tuntee vikans', Ja rientää katumaan.

3. Kaiken minun turvan' panen, O Herra! sanas
pääll': Siittä ain' avun saanen, Ehk' kuinka kävis'
tääll'. Sielun' ain' Herraa toivoo, Ja häntä odottaa,
Kuin vartia yöllä valvoo, Ja päivää toivottaa.

4. Israel', lujast' luota Ain' Herran hyvyuteen,
Hän sinull' avun tuottaa, Ja auttaa autuuteen; Hän
synnit anteeks' antaa, Suuresta armosta, Israelill'
avun kantaa, Ja tuskist' pelastaa.

49

1. Ah Jumalan'! Rienn' auttamaan! Sielun'
on kahleiss' ahtaiss', Ann' armos tääll',
Äl' apuus' kiell', Jonk' totuutes mull' lupas'.

2. Kuul' minua Ja lohduta, Ett' armon armost'
löydän. Ah! lepy mull', Äl' oikeull' Käy palvelias
kanss' köyhän.

3. Ei löydy tääll' Maan kaiken pääll', Kuin olis'
hurskas, vaka: Siis tiedän myös, Ett' oikiast' syyst'
Rangaistus päällän' makaa.

4. Mun vainoojan' Juur' ankaran Mun päällen'
pilkan saattaa, Niin julmast' tääll' Mua vainoo viell',
Ett' ruumiin' runnell' mahtaa.

5. Mua vaivaapi, Kanss' painaapi, Kuin kuolleet kuoppaan pimiään, Jost' kulutett' Ja ahdistett' Kanss' murheell' täytett' henken'.
6. Mä muistelen Mun mielessän' Ain' aikoi entisitä, Sun ihme-työs On muistoss' myös, Ett' levon saisin siitä.
7. Mun kämmenen Nyt levitän Sun puolees, sielun' anoo Sult' lohdutust' Ja virvotust', Kuin karkee maa vett' janoo.
8. Mun voiman' kaikk' On heikko ratk', Mult' kasvovos älä peitä, Muutoin olen Senkaltainen, Kuin tuoni hautaan heittää.
9. Suo Jumalan! Minun varhain Juur' armos autuaast' kuulla, Pääll' ainoan Sun turvaan ain', Suo siipeis all' mun tulla.
10. Mull' osota Tie oikia, Jot' myöten käydä taidan, Sun perääs ain' Mä halajan, Aut' ett' sull' kelvat' mahdan.
11. Aut' minua Nyt armosta, Mun vihollisten' vainost'; Sill' turvannen Ja luottanen Ain' päälles kaikiss' vaivoiss'.
12. Mua neuvo viel' Sun käskys tiell', Mun sielun' tahtos tehköön: Sun Henkes ain' Sä minull' lain', Hän tasaist' tiet' mua vieköön.
13. Ah! lohduta, Mua virvota Jesuksen nimen tähden! Mun sielun' vie Pois hädästä, Siitt' kiitoksen sull' tuonen.
14. Mun Jumalan! Kaikk' vainoojan' Sä lyö, mull' hyvytt' näytä, Niit' kadot' taas, Jotk' palveliaas Vihaa; mua iloll' täytä.

50

1. Ylistän sinun nimeäs, O minun Jumalani, Ja suullani sun ihmeitäs Kunnioitan, Kunninkaani; Siihen sä taitoo mullen suo, Ja armostas ain' apuu tuo, Sä armon, avun alku.
2. Suuri ja ylistettävä Sä olet, minun Herran! Voimallinen ja väkevä, Kuin tutaan monen kerran, Kuin käsialas katsellaan, Ja taiten tarkast' tutkitaan, Ehk' ovat epäluvut.
3. Sun armostas mä puhelen Ja suurest' kunnias, Sun voimastas myös juttelen, Mainitsen viisauttas; Lapsiltam' sinun hyvyytes, Lasten lapsilta vaakuutes Julistettaman pitää.
4. Mailma mahtaa mainita Sun armoos avarata, Hyvyyttäs julki julistaa, Jot' mitata ei taita. Sä

Herra, aivan armias, Hidas vihaan ja laupias, Suloinen ystävilles.

5. Sun valtakuntas vahva on, Se pysyy ijät' aina: Sun voimas myös puuttumaton Sen oikiaa tuntoo lainaa! Sä korjaat kauniist' kaatuneet, Vahvistat vahvast' vaipuneet, Jotk' turvaavat sun tykö.

6. Sä runsaast' ratki ravitset Elävät einhellä, Ja tarpeet kaikki taritset Suurella hyvyydellä; Sä avaat kätes armiaan, Ja täytät luodut ainian Suloisell' suosiollas.

7. Rakastavitas rakastat, Lähestyt pelkäävitäs, Ja vaikkas vaiheess' kuritat, Et kuolet' kuitenk' heitä: Sä hurskaan huodon huomaitset, Pahain parist' pelastat, Hävität häijyt kaikki.

8. Vanhurskas, vaka Jumala, Sä olet sinun teissäs, Ei sinuss' vääryytt' kavalaa, Vaan pyhä olet töissäs: Siis kielen' kilvan kiittäköön, Luotuin kanss' ynn' ylistäkään Sun pyhää nimees aina.

51

1. Kiittäkää Herraa, Kiittäkää Herraa, Sill' hän on juur' hyvä. Ratk' kallis asia on Jumalaa kiittää, On Jumalaa kiittää; Suloinen on ja kaunis hänt' ylistää. Kiittäkää Herraa, Kiittäkää Herraa.

2. Veisatkaat vuoroin, Veisatkaat vuoroin, Ain' Herrall' kiitost'. Kanss' kantelein, veisatkaam' yhdess' liitoss'; Veisatkaam' yhdess' liitoss'. Sill' hän on suur', voimallinen ja viisas. Kiittäkää Herraa, Kiittäkää Herraa.

3. Hän taivahansa, Hän taivahansa Pilvillä peittää, Ja satehen maan päälle armiaast' heittää, Maan pääll' armiaast' heittää: Niin ruohot kuivill' vuorill' myös levittää. Kiittäkää Herraa, Kiittäkää Herraa.

4. Kuin kaikell' lihall', Kuin kaikell' lihall', Ain' ruan kantaa, Ja eläinten myös ravintonsa antaa, Myös ravintonsa antaa; Kanss' kaarnen pojill', jotka huutaa häntä. Kiittäkää Herraa, Kiittäkää Herraa.

5. Väkevyys miesten, Väkevyys miesten On hälle halpa; Eik' väkevyys häll' hevoisien kelpaa, Hevoisien kelpaa: Vaan ne kuin Herraa kiittämään on valppaat. Kiittäkää Herraa, Kiittäkää Herraa.

6. Kiittäkää Herraa, Kiittäkää Herraa, Kuin on ratk' hyvä, Hän elämän on lähde sangen syvä, Lähde sangen syvä, Jost' kaikill' luoduill' vuotaa paljon hyvää. Kiittäkää Herraa, Kiittäkää Herraa.

7. O Jesu Kriste! O Jesu Kriste! Sä apum' ainoa; Sun armos kaikill' kristityille lainaa, Kristityille

lainaa, Ett' nimeäs he ylistäisit aina. Kiittäkää Her-
raa, Kiittäkää Herraa. Amen.

52

1. Herraa hyvää kiittäkää, Iloisest' ylistäkää,
Luodut kaikki laulakaat, Pyhät pyhäss'
pauhatkaat.
2. Suuret, pyhät, korkiat Tekons' on ja oikiat, Hä-
nen Herrautens' suur' Puuttumatta pysyy juur'.
3. Kiitos tuokaat Jumalall' Mielell', kielell' harta-
hall', Harpuill', huiluill', kanteleill', Kulkuill', trum-
puill', symbaleill'.
4. Kaikki, joissa henki on, Kiivaat kiittämään ol-
koon Herraa hyvää riemuisest': Halleluja haluisest'.

53

1. Minun sielun' suurest' kiittää Herraa, Hänt'
ylistää monin kerran, Henken' iloitsee
Jumalassan', Minun vahvass' Vapahtajassan.
2. Ett' hän katsoi piikaans' nöyrää, Eik' ylön anna
koskaan köyhää, Katso, pitää kaikkein sukukuntain Au-
tuaaks' minua kutsuman.
3. Sillä Herra, kuin väkevä on, Ihmeellisiä töit'
tehnyt on, Minun kohtaan' kyllä hyvin, Hänen ni-
mens' on kaikkein pyhin.
4. Jonka laupiull' ei löydy luku, Joka pysyy su-
vusta sukuun, Niiden ylitse laskeva, Kuin häntä aina
pelkäävät.
5. Hän osotti väkevän voimans', Kyll' kovall' kä-
sivarrellans', Koriat hajotti häpiällisestä Sydämmens'
ylpiäst' mielestä.
6. Voimalliset maahan on kaannut, Istuimelta
kukistanut. Jällens' korjas' hän ne köyhät, Ylös ko-
rotti ne nöyrät.
7. Isoovaisill' armons' näytti, Jotk' jalost' hyvy-
dell' täytti. Ne rikkaat ovat hätäynneet, Jotk' hän on
tyhjäs' jättänyt.
8. Ja Israelin palvelians' Hän hyvin kyllä kor-
jas' kanss', Omaa armoans' muistain vielä Ja lu-
vatun laupiuns' päälle.
9. Niinkuin hän on jo puhunut, Meidän' isillem'
luvannut, Abrahamill' ja sen siemenell', Jo hamast'
ijankaikkisest'.

10. Kunnia olkoon aina Isälle, Niin myös Jesuksell' Pojalle, Niin ikäns' Hengell' Pyhälle, Nyt ja ijan-kaikkisehen.

54

1. Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala!

Sillä hän on etsinyt ja lunastanut hänen kansaansa,

2. Ja on meille korottanut autuuden sarven, Davidin hänen palveliansa huoneessa,

3. Niinkuin hän on muinen puhunut Hänen pyhän profeettainsa suun kautta,

4. Vapahtaaksensa meitä meidän vihollisiltamme Ja kaikkein kädestä, jotka meitä vihaavat;

5. Osottaaksensa laupiutta meidän isilleme, Ja muistaaksensa hänen pyhää liittoansa,

6. Ja sitä valaa, jonka hän vannoi Abrahamille meidän isällemme, meillen antaaksensa,

7. Että me, vapahdetut meidän vihollistemme kädestä, Häntä pelkäämättä palvelisimme, Pyhydessä ja vanhurskaudessa Hänen edessänsä Kaikkena meidän elin-aikanamme.

8. Ja sinä poikainen pitää kutsuttaman Ylimmäisen Profeetaksi: Sillä sinun pitää käymän Herran kasvoin edessä, Valmistamaan hänen tietänsä,

9. Ja antamaan autuuden tunnon hänen kansallensa, Heidän synteins' anteeksi saamiseksi,

10. Meidän Jumalan sydämmellisen laupiuden kautta, Jolla meitä on etsinyt koitto ylhäältä:

11. Valistamaan niitä, jotka pimeissä ja kuollon varjossa istuvat, Ja ojentamaan meidän jalkamme rauhan tielle.

12. Kunnia olkoon Isän, ja Pojan ja Pyhän Hengen ,::

55

1. Seurakunta iloitse, Ylkääs vastaan hantse, Hän tykös tulee tänne, Kuin enustett' on ennen, Hosianna! Herra, apuu anna Täll' Davidin Pojalle aina, Kanss' Kuninkaall' kunnia lainaa.

2. Drotinki Siion varalt'! Avaa porttis avaralt', Ota ylkäs Kristus vieraaks', Huuda hänell' iloo ker-raks', Hosianna! Herra, apuu anna Täll' Davidin Pojalle aina, Kanss' Kuninkaall' kunnia lainaa.

3. Hän hurskas auttaja, Autuun ainoo antaja;
Hänt' vastaan valmist' itses, Veisaa hänell' riemu-
virtes: Hosianna! Herra, apuu anna Täll' Davidin
Pojalle aina, Kanss' Kuninkaall' kunnia lainaa.
4. Katso, kunnian Kuningas Aasill' ajain tulee
täss', Nöyrän' ja kyllä köyhän', Jolt' taivaan tava-
ran löydäm', Hosianna! Herra, apuu anna Täll'
Davidin Pojalle aina, Kanss' Kuninkaall' kunnia
lainaa.
5. Liittons' verell' viruttaa, Kuopast' kuivast' kir-
vottaa, Rauhan meill' saarnat' antaa, Näin autuun
kaikill' kantaa. Hosianna! Herra, apuu anna Täll'
Davidin Pojalle aina, Kanss' Kuninkaall' kunnia la-
inaa.
6. Hän autuun hinnan täytti, Meill' armons' avun
näytti, Sai vihollisistans' voiton, Jost' hänell' ylistys
olkoon: Hosianna! Herra, avun annoit, Täll' Davidin
Pojall' ainooll', Kanss' Kuninkaall' kunnian ain' soit.
7. Sydämmen ovi avatkaam', Hänt' me vastaan
ottakaam', Turvatkaam' hänen tyköns', Ei ijäss' hän
meit' ann' ylön, Hosianna! Herra, avun annoit Täll'
Davidin Pojall' ainooll', Kanss' Kuninkaall' kunnian
ain' soit.
8. Oksii sielt' täält' taittakaam', Vaatteem' kanss'
hajottakaam', Tuskiss' tunnustain hänt' Herraks', Aut-
tajaks' monin kerran, Hosianna! Herra, avun annoit
Täll' Davidin Pojall' ainooll', Kanss' Kuninkaall' kunnian
ain' soit.
9. Hänt' vastaan käykääm' palmuill', Kiitos-vir-
sill' ja psalmeill', Huutain: hyväst' siunatt' olet, Kuin
Herran nimeen tulet, Hosianna! Herra, avun annoit
Täll' Davidin Pojall' ainooll', Kanss' Kuninkaall'
kunnian ain' soit.
10. Olkoon kiitos Jesuksen, Tähden tain lunastuksen,
Jonk' meill' ansiostans' antoi. Kiitos hänell', näin ain'
sanoin: Hosianna Herra! avun annoit, Täll' Davidin
Pojall' ainooll', Sill' kunnian Kuninkaall', Amen.

56

1. Sun porttis, oves avaja, Kanss' nöyräst'
itses alenna, Nyt Jesust' vastaan otta-
maan, Kuin tulee tykös asumaan: Jo tulee, veisull'
riemuisell' Huud', että kuuluu korkeudell': Sull' kiitos
Jesu suloinen! Kuin tulet, asut tykönän'.
2. Hyvyyden Jesus myötäns' tuo, Ja kaiken armon
sulle suo, Häll' pyhyys oma on kruununsa, Ja vakuus
vahva valtikka: Hän vaivat saattaa sammuttaa, Sun

tuskist' tuimist' pelastaa. Sull' olkoon kiitos Jesu Krist'! Kuin vaivoist' autat ahtahist'.

3. Kansa ja kaupunk' on autuas, Kuhun kulkee tämä Kuningas; Siin' rauha on ja rakkaus, Kuss' Kristuksell' on asumus, Hän armon tuopi tullesans', On apus neuvoiss', teoissas: Sull', Jesu! annan kiitoksen, Ett's tulit mun Päämieheksen'.

4. Sun porttis, oves avaja, Häll' sielus majaks' valmista, Ann' uskos loistaa lujasta, Vartioitse, ole valmisna, Hän tulee tykö's totisest', Sun kruunaa armoll' iloisest', Sull', Jesu rakas! kiitoksen Ain' armos edest' lausunen.

5. Ah tule tykön' Jesuinen! Sull' avajan mun sydämmen', Kanss' armos tule autuaan, Ja asu aina sielus-san'. Mua taivaan iloon johdata, Ett' tykönäs saan asua. Mä tulen pian sieluinen! Amen! tule, ole armoinen.

57

1. Kristus Jumalan Poika, Kuin on meidän Herram', Isästä ulos koittaa (Sanoi Raamatt' monin kerran), Hän ompi se kointähti, Kuin meitä valaisemaan ehtii Kaikess' pimeydess'.

2. Hän tuli mailman lopuss' Meidän tyköm' taivaast', Sikis' Maarian kohduss', Päästi meitä vast': Kuoleman ylitse voitti, Ja elämän meille tuotti, Taivaan eteem' avas'.

3. Armos, Kriste, meill' lainaa, Ja palava rakkaus, Usko sydämmiin paina, Ja synnist' lakkaamus, Ann' meidän jälkees himoo, Vilppi meist' poijes kimmo, Ja rakastaa totuutta.

4. Kaiken voiman nyt Isä Antoi sinun kätees, Se sinulle kiitosta lisää, Ettäs sen otit etees: Sill' sinun tulee auttaa, Ei sortaa eli laittaa Sitä köyhää voimatoint'.

5. Mitkä saanut olet Isält', Älä niitä kadota, Vie heitä taivaasen sisäll', Ja avullas lahjoita; Siellä sinun peräas kysyn, Ja tykönäs aina pysyn, Kaikkein pyhain kanssa.

58

1. O Jesu Krist'! kuin luontom' sait, Ja synnyit neitseest' kirkkaast', Rakkaus sinun siihen vei, Ettäs meit' päästäisit pilkast'. Sinä näit missä vaivassa Me olim' tässä mailmassa, Helvett' oli edessäm' avoin.

2. Annoit itses kohta sotaan, Sen ruman pirun vastaan: Ja tahdoit olla meidän otam', Kosk' hän riitaan

meit' haastaa: Sinä saatit meille rauhan, Otit myös päältä' pois vaivan, Piinas ja kuolemas kautta.

3. Niin sinä myös kaikki käskit Turvaamaan sinun päälles, Orvot ja myös köyhät lesket Lupasit korjata puolees, Jos he vaan uskovat sen pääll', Ett' sinä ne tahdot antaa heill', Kuin sinä luvannut olet.

4. Sinä olet meidän veljem', Joka meill' kunnian tuotat, Et sinä myös meit' katso ylön, Jos me sinun päälles luotam'. Enkös me mahda iloita, Sill' Kristus, Jumalan Poika, On meidän rakas veljem'.

5. Tämän suuren armos tähden Olkoon sinun kiitos Kriste, Ettäs veljiksес saatit meidän, Ann' meill' aina sitä kestää: Sentähden mahdam' iloita, Ja Jumalata kunnioittaa, Hän on meidän rakas Isäm'

59

1. Kuin kirkkaast' kointähti koittaa, Täynnäns' totuutt', armoo aina, Se Jessen juuren vesa, Sinä Davidin pyhä Poika, Minun korkia kunnia-kuninkaan'! Sielun' sinun perääs halaa, Ylkän', ystävän', Ainoani, armahani, ihanani! Otit minun omaks' morsiameksес.

2. Minun kultan', kaunis kunnia-kruunun', Ainoo ilon', runsas riemun', Jumalan ja Maarian Poika, Sydämмен' sinun kutsuu kukkaiseks', Sinun suotuis' Evanke-liumis On hunaja, makia maito; Kultan', kunnian', Hosianna! taivaan mannaa syödä annat, Siitt' en suutu sinuhun ijäss'.

3. Sytyt' sydämмен' sinua halaamaan, Rakkaudess' perääs palamaan, Sinä kirkas Jesu Kriste! Ilahuta minua eläväks' Olemaan ruumiis jäseneks', Alat' ain' ilman estett', Halaan, palan, Paras paijas, aivan armas, sangen sairas Jälkees olen rakkaun himost'.

4. Kuins katsot laupiaast' minun puoleen', Ilmei ilon paiste päälles' Jumalalt' juur' julki koittaa. Vahvist' minua, virvota virkuks', Sanass', hengess', ruumiiss', veress', O Jesu armon aitta! Korjaa minua, Jesu armias, pyhiin parmoiss, anna armos: Kastees kautt' kutsutt', tulen tykös.

5. Isä Jumal', minun Isän' armaan'! Alust', ennen alkuu mailman, Rakastit minua Pojassas. Poikas minun uskoll' kihlann' on, Hänen oikia avions' olen, Hän autuas ilon' ainoast'. Eija, eija! Ilon elämän, taivaan tavarän ylhääll' antava, Siell' hänt' ihanast' ijät' kiitän.

6. Kauniist' siell' kanteleet kajaavat, Harput heliäst' helisevät, Urkuin uus' virsi pauhaa. Kussa kauniin Jeesuksen kanss', Minun Ylkän' armaan kultan' kanss' Saan

rakkaan iloss' olla, Hypät', veisat' Voiton virttä, Herraa kiittää, hänt' ylistää: Korkia on kunnian Kuningas.

7. O kuinka olen iloinen, Ett' pyhä Poika Jesuinen Minull' tavara tietävä lienee. Hän minun vie vissist' viimein Paratiisin iloon ilmei, Täst' paukuttaa käsiän tiennen. Amen, amen! Jo siis joudu kulta-kruunun', ilon', riemun', Miksi viivyt? perääs ikävöitsen.

60

1. Sun hyvyyttäs me kiitäm', O Herra Jesu Krist'! Täll' uudell' vuodell' liitäm' Sull' lahjaks' mielisest' Sydämmen', verelläs Ratk' vioist' kaikist' pestyn Ja kelvolliseks' tehdyn, Kautt' uskon yhteytees.

2. Emp' me tott' armoitettaa Tääll' tainneet suuremmast': Kuin ett' meill' ilmoitetaan, Ett' Kristus kuolemast' Ja synnist' lunast' meit', Jonk's teit tietäväksi, Täll' päiväll' nähtäväksi, Joll' vertas vuodatit.

3. Sentähden on sull' suotu Nimi kallis ja pyhä, Jonk' kautt' on kaikill' tuotu Autuus ja elämä: Sun nimes Jesus on, Meill', Jesu, Jesus ole, Ja laupiaast' nytkin kuule Pyyntöm', jonk' edes tuom'.

4. Sun lahjoitt' Isä laupiaast' Meill' Vapahtajaksem', Tai muistaa meidän tarkast' Tulee, ja sentähden Ylistys sinullen Ain antaa mielest täydest', Sun rakkautes edest', Jost' tahdoit tulla tänn'.

5. Sä armiaast' sielun päästit Pois synnist' syvästä, Kanss' ruumiin, hengen säästit Ain' tuskast' synkiästä, Ravitsit rakkahast', Ett' vaivoist' vapaat jälleen, Tain päivän, tahtos jälkeen, Nyt vietäm' iloisest'.

6. Mitä siis taidamm' tehdä, Palvelukseks' sinull' Täll' päiväll', jonk' nyt nähdä Saam' armostas iloll'? Me armos avaran Tunnem', ett's sanas pauhaa Meill' suot, ja lisää rauhaa, Niin myös muun tavarän.

7. Uudista meidän mielem', Uudella vuodell' täll', Meit' ojenn' oikiall' tiellen, Ann' loppuum' ajatell', Ett' kaikki katoovat Rikkan' ja raiskan' pidäm', Ja taivaallisii pyydäm', Jotk' pysyy puuttumat'.

8. Sun tahtos jälkeen rauhass' Ann' aikam' kulua, Ja päälles uskoss' vahvass' Ann' meidän seisoa, Toivoss', rakkaudess', O Jesu armos lainaa, Ett' palvellem' sua aina, Tääll' ja sitt' autuudess'!

61

Jesu, armost' alkavalle Uudell' vuodell' onnee suo, Uusi voima anna mulle, Uusi mieli minuun luo! Herra vaka, varjell' ain' Minua, minun

omian'. Siunaus ja armo aina Kaikill' meillen armost' lainaa.

2. Suo nyt minun murheell' muistaa, Että rikoin mieles tääll', Synnin tuskat kaikk' pois suista, Katumaan aut' minua jäll'; Että armos tavoitan, Vioist' itsen' vierotan; Synnit anteeks' annat sinä, Kosk' niit' hartaast' itken minä.

3. Lohdut' minua rakkaullas, Kuule, Herra, huutoni, Empä taida sanoo suulla Kaikkee suruu, kipuuni, Valvoisan' ja maatessan', Suinun suojaas itsen' annan; Vahvist' minua vaivoiss' kaikiss', Etten synniss', suruss' vaipuis'.

4. Anna sanas vuodell' tällä, Herra, minull' kuulua, kristillisell' elämällä Aikan' autuaast' kulua, Lähimmäist' ett' rakastan, Enk' myös vihaa hänt' koskaan, Ett' niin vältän teitä väärii, Enkä syntein minua kääri.

5. Anna, Herra, Henkes minua Tietä tasaist' taluttaa, Estä minust' ylpiää sisua, Vilppi kauvas karkota, Suurest' pahast' pelasta, Varjel' irstaisuudesta; Opet' sodas' sotimahan, Tuskaa toivoss' kantamahan.

6. Jesus kalliin osan' olkoon, Jesus läsn' ain' asukoon, Jesus taiton' taivuttakoon! Jesust' sielun' halaitkoon! Jesus mun vahvistakoon, Jesus vaaroist' varjelkoon, Jesus sydämmessän' olkoon! Jesus tuskiss' tykön' tulkoon!

7. Jesu armas, kuluu anna Aljett' vuosi autuaast'! Käsissäs sä minua kannan, Päästä tuskast' ahtahast'! Hädäs' ole tykönän', Korjaa puolees kuollessan', Sylihissä minua sulje, Kosk' mailman majast' kuljen!

62

1. Kiitett' olkoon Jesuksen nimi, Ja hyvin lausutt' aina; Sill' se on satama ja niemi, Kuin meille rauhan lainaa. Itsepä hän sen todisti, Jumalan lapsiks' meit' sovitti, Kuin uskom' hänen nimens' pääll', Ja ravitaan Pyhäll' Hengell'.

2. Polvensa kaikki taivuttavat, Taivahass' ja maan päällä, Helvetin voimat myös vapisevat, Kosk' Jesus mainitaan täällä. Ei ole yhtään muut' nimee, Jost' sielu autuuden imee, Paits' Jesuksen nimee puhdast', Ja hänen sanaans' kullaist'.

3. Raamattu meitä käskepi Kunnioittamaan tätä nimee; Sill' se voimallans' estääpi Pirun juonet ja ilveet. Ja ne, kuin kuolleet ovat, Jesuksen nimeen virkoovat, Sen kautta kaikki myös sairaaat Terveytens' jällens' saavat.

4. Jumal' niille lupaa autuuden, Kuin Jesust' avuksens' huutavat, Ne myös löytävät vahvuuden, Jotka hänen tyköns' turvaavat. Koska hän tuomioll'

tahtoo tulla, Silloin kovuutt' saadaan kuulla, Jokaisen pitää edes käymän, Työns' jälkeen palkan viemän.

5. Tämä virsi nyt opettaa, Kuinka sielu hyväksens' taitaa Jesuksen nimee mainita, Sitä myös kunnioittaa. Jesus kutsutaan Lunastajaks', Ja kaiken mailman Vapahtajaks', Hän synnit anteeks' meill' antaa Ja armons' kaikill' kantaa.

63

1. Jesus kunnian kruunun kantaa, Jesus ilon', elämän', Jesus minun terveyten', Haluus tahdon itsen' antaa, Olet ainoo auttajan': Jesus minun tavarän'.
2. Ilman Jesust' tulen hukkaan: Ilman armoo Jesuksen Sydän saa ahdistuksen; Ilman hänt' ei auta kukaan, Kaikiss' tuskiss' apunan' Jesus on ja turvanan'.
3. Kuin on Jesus sydämessän', / Niin on minull' ilo suur', Joka sielun täyttää juur', Lohdutusta minull' lisää, Suruss', murheess' ainian, / Jesus minun tavarän'.
4. Tahdon siis ain' itsen' luottaa Sinun armoos, Jesu Krist'! Vastoin syntejä vissist'. Sinun armos avun tuottaa, Keskell' kuollon kauhian, Jesu paras tavarän'!
5. Jesu, rakas armon lähde! Uskon kautt' olet minun, Minä veres kautt' sinun: Auta minua ansios tähden, Armoos turvaan avaraan, Jesu, ainoo tavarän'!
6. Omas tahdon aina olla, Kaikken' elinaikanan' Olet minun turvanan'. Vielä, koska täytyy kuolla, Turvaan sinuun ainoaan, Jesu, minun tavarän'!
7. Jesus minull' kaikki kaikiss', Jesuksen ain' omistan, Hänell' sian valmistan Sydämessän', kaikiss' paikoiss': Jesust' kiitän ainian, Jesu minun tavarän'!

64

1. Herra Jesu Krist'! Vapahtajan' vissist', Sinuun minä luotan aina, Tott' uskon päälles, Ett' tulet lähes, Viheljäisyydess' Sanas lohdutuksen lainaa.
2. Sun tahtos perään Ain', Herra, elää, Ja palvelella sinua tahdon. Olet Jumalan', Sun sanaas turvaan Elinaikanan', Pidä minua uskoss' vahvan'.
3. Nyt tahdon olla, O Jesu, siellä, Kuhun sinun tahtos vienee; Sill' sinun suljen Minun sydämmeen' Ja mielehen', Armos ain' turvan' lienee.
4. Juur' totisest', Turvallisest', Sinuun, o Herra! luotan: O Jesu rakas! Aut' minua vaivass', Kautt' kuolemas, Ja apu tuskiss' tuota.

5. Ain' turvaan sinuun, O Jesu, minun Sydämmeni perääs palaa; Sill' lohdutuksen', Ja virvotuksen', All' kiusauksen Olet, sinua sielun' halaa.
6. All' surun surkian Ain' tykös turvaan, Lohduttaa taidat parhain: Jonk's tahdot varjell', Se on kyll' tallell': O Herra suojel' Minua hiljan ja myös varhain.
7. Nyt tiedän vissist', O Jesu Krist'! Ettes minua hyljää koskaan! Sinä olet sanon': Minult' apu ano! Tott' auttaa tahdon, Alt' kaiken murheen ja tuskan.
8. Suo Jumal' meill', Ett' käskyis teill' Niin tääll' käyttäisim' elom', Ett' kanssas viimen Ijankaikkisen, Taivaallisen Elämän perisim', Amen.

65

1. Jesuksen muisto ihana, Sydämmell' ilon antava: Jesus sydänten lohdutus, Elon alku, mielten valkeus, Kaiken ilon ylits' iloisuus.
2. Pääll' hunajan makian maunnon, Makeemp' hänen läsnä olentons', Ei veisat' suloisempata, Eikä kuulla kauniimpata, Kuin Jesus Jumalan Poika.
3. Jesu, anna minun tuta Rakkautes avaruutta! Jesu anteeksi antaja, Ja taivaan kunnian kantaja, Sinä armon ainoa jakaja, Amen.

66

1. Jesu onnen', osan' oman'! Ilon', riemun' runsahan'! Suo ett' maistan sanas voiman, Tule tykön' asumaan. Jesu, asu tykönän', Suo ain' sinuss' pysynen.
2. Jesu armias, anna aina Työn' kaikk' sinuss aljettaa: Menestys kanss' laupiaast' lainaa, Suloisest' suo päätettä. Jesu, asu tykönän', Suo ain' sinuss' pysynen.
3. Jesu, puheen', aivoituksen' Tahtos jälkeen taitvuta, Ijäisen suo hyödytyksen, Ett' mä kauniist' kartutan. Jesu, asu tykönän', Suo ain' sinuss' pysynen.
4. Jesu, kauniist' korjaa minua: Suojaa maata pannessan', Aut' ett' kiivaast' kiitän sinua, Kanssan' ole nostessan'. Jesu, asu tykönän', Suo ain' sinuss' pysynen.
5. Koska kaikki päivän' päätän, Ann' mun autuaast' nukkua, Kuollon kautt' kosk' mailman jätän, Pyhäis joukkoon joutua. Jesu, asu tykönän', Suo ain' sinuss' pysynen.

67

1. O Jesu! kuinka olet piinattu, Poskill' piesty, syljett', rusikoittu, Orjantappuroill' kruunattu, Sinun ruumiis ruoskittu, haavoitettu, Purpurall' pilkatt', naurettu, Veri pääst', kasvoist' vuodatettu, Koko ruumis verta tiukkui.
2. Ristin pääll' jäsenet pingotetut, Jalat, kädet lävitse lävistetyt, Etikall', sapell' juotettu, Sydän rikki pilkall' pistetty Julmall' Jumalan vihall' runneltu, Kylki keihääll' lävitse tungettu, Surkiall' kuolemall' surmattu.
3. Kuink' sinun hyvä hahmos lauvennut, Kanss' kasvot kaunis valistunut, Sinun ruumiis rumaks' rauvennut, Valjuks' on muoto muuttunut! Ett' luodut kaikk' luontoons' vastoin, Hämmästyit, surit, itkit, lastoit, Heidän Herrans', Luojans' kuolentot'.
4. Suussas, Kriste, ei löytty petost', Et sinä, Herra, väärin tehnyt, Eik' ollut sinuss' yhtään rikost', Etk' synnin tietä sinä käynyt: Puhdas, viatoin kaikist' olit, Kuitenkin katkerast' kuolit Meidän kaikkein ihmisten edestäm'.
5. O kamala tuomio, salaus suur'! Syytöin syy-pään edest' vaivataan; Kuin pahointekiä rikkoo juur', Sen siass' hurskas pyhä piinataan; Kuolee Jumal' ihmisen edest', Luoja luontokappaleens' synn puolest': Kuink's, Kriste, itses näin nöyrytit?
6. Sinä viatoin vikapäiden edest', Armon halust' kävit kuolemaan, Ettäs päästäisit meit' pirun kädest', Isäs lapsiks' soit tulemaan, Velkam' maksoit, lain täytit, Meill' armon ja avun näytit, Piinas ja kuolemas kautta.
7. Minä synnin siteill' sidottu, Jonk' edest' sinä kiinn' otett', vangittu: Minä tuonen nuorall' nivottu, Sinä kuoleman kivull' rangoittu; Minä perkeleen kahleihin kuljennut Ja Jumalan vihan all' oljennut; Sinä joit vihan maljan edestän'.
8. Minä ain' ylpiä, sinä hiljainen, Puusteill' ja purppurall' pilkattu; Minä kovakorvainen, sinä kuuliainen; Minä röykkiä: piikeill' sinä kruunattu; Minä turhass' kunniass', sinä syljetty; Minä juomar', sapell' sinä juotettu; Minä hekumas', sinä sidott', naulittu.
9. Minä väärin tein, sinä rangaistiin. Minä rikoin, sen edest' sinä vitsattiin; Minä häpiän tein, sinä vaitattiin. Minun syntein' tähden sinä piinattiin, Ja ristin puuhun ripustettiin. Minun pahuuten' tähden sinä kuoletettiin, Minun syntein uhriks' sinä uhrattiin.
10. O Jesu! kuinka sinua kiittänen Tain armos avun tähden, Ett's nöyrytit itses näin tänne, Kävit kuolemaan kaikkein nähden. Aut', ettän sen ain' muistaisin, Itsen' pois synnist' suistaisin, Jonk's tähden surkiast' surmattiin.

11. Mua piinas ansiost' osalliseks' tee, Synnist' verelläs virut' puhtaaksi; Sinun haavais sisälle sä minua vie, Isäs edess' tee minua hurskaaksi. Vahvist' tähän uskoon lujaksi, Vaivoiss', kiusauksiss' turvaksi, Mull' piinas ja kuolemas olkoon.

12. Kuin kuoleman kamppauksiin tullaan, Ja se hätä minua ahdistaa, Ann' mielessän' piinas muisto olla, Sill' minua silloin vahvista, Minun tykönän' avulla olvos, Kuolemallas turvaksen' tulvos, Täält' tykös minua iloon viene.

68

1. O puhdas Jumalan Karitsa! Kuin ristin puussa piinattiin, Meille sinä armos taritse, Vaikkas silloin kovin pilkattiin. Meidän syntim' sinä kannoit, Ja elämän meillen annoit, Armahda meidän päällem', o Jesu!

2. O Jesu, viatoin Karitsa! Kuin surman alle annettiin, Meitä sinä köyhiä ravitse, Vaikka väärin päälles kannettiin: Meidän tähtem' sinä kuolit, Ja synnit meilt' pois vuolit: Armahda meidän päällem', o Jesu!

3. O Jesu, nuhteetoin Karitsa! Kuin tahdot armos varistaa Meidän nyt synnisten päälle, Kuin asum' alhaall' täällä: Helvetin sinä voitit, Ja pirult' vallan pois otit: Suo meille nyt rauhaa, o Jesu!

69

1. Jesu, sinun vaivas kovat, Ristis, kipus katkerat Minull' opiks', turvaks' ovat, Eläissän' ja kuollessan', Jos mä syntiin syttynen, Piinas kohta muistelen, Se sen kyllä mieleen vienee, Ett'ei synti leikiks' liene.

2. Hekumass' jos hehkuu pyytää Liha, veri syntinen, Haavais muisto estää siittä, Kuin ne johtuu mielehen'. Koska saatan' kiusaa tääll', Luotan aina ansios pääll', Häijyn juonet se niin sulkee, Kimpustan' ett' häpiäll' kulkee.

3. Mailma minua pyytää pettää Juonell' monell' kavalall', Kadotukseen minua vetää Häijy iloll', hekumall'; Vaan kuin mieleen johdatan, Jesu, vaivas vaikian, Pyhydess' niin taidan pysyy, Halut häijyt poijes sysii.

4. Vastoin kaikkia kuin mua vaivaa, Haavas tukee sydäntän', Niihin itsens' sielun' kaivaa, Löytää uuden elämän; Lohdutukses makeus, Surullen' on huojennus, Autuun ansaitsit sä minull', Katkeralla kuollon kivull'.

5. Sinä siis tääll' aina turvan', Jesu apun' ainoa! Kuolemas on tuonen surmann', Ett'ei vahingoittaa saa.

Sinä olet turvanan', Koska tulen tuonelaan; Sinun armos minun taitaa Synnist', kuollost' eloon auttaa.

6. Ja kuin sydämmessän' olet, Jesu! täältä lähteissä'n', Voitan kaikki häijyn nuolet, Viimeisessä hädässä'n'; Koskas olet turvanan', Kuljen iloll' kunniaan; Haavais turviss' jos täält' lähden, Perin ilon niiden tähden.

70

1. Jesu elon', autuuteni! Sinä kuolit edestän', Annoit, vaivoist' päästäkseni, Itses sielun hätähän. Ei nyt minull' mitään vaivaa: Vaan saan perii elon taivaass'. Kiitoksen sull' ijäisestä', Jesu! sanon haluisest'.

2. Jesu! häpiät, pilkat pahat Olet sinä ottanut, Puustit, syljet, tuskat kauhiat, Köydet, nuorat kantanut; Minua vaivoist' vapahtaakses, Pirun pauloist' pelastaakses. Kiitoksen sull' etc.

3. Kauhiast' annoit ruumiis pyhän Piestää, lyötää, haavoittaa; Parantaa näin haavan' syvät Tahdoit ja mun rauhoittaa. Sinä kannoit kirouksen, Ettän saisin siunauksen. Kiitoksen sull' etc.

4. Sydämmes on särjett', murhatt' Häpiäll', pilkall' kauhiäll', Kruunull' rumall' pääs on kruunatt', Mikä saatti sun tain all'? Ettäs minua iloittaisit, Kunnia-kruunull' kaunistaisit. Kiitoksen sull' etc.

5. Riepoittaa sä sinus annoit, Ett' mä vaivoist' pääsisin Kielet väärät päälles kannoit, Ett' mä levon löytäisin: Lohduttamatt' ripuit sinä, Lohdutett' ett' olisin minä. Kiitoksen sull' etc.

6. Jesu, sinä vaikian vaivan Kärseit kärsiväisestä tääll', Maistit kuollon kovan aivan, Maksoit velkan' ristin pääll'; Vaivattaa sä annoit sinus, Ett's mun kirvottaisit kivust'. Kiitoksen sull' etc.

7. Minun ynsiän, ylpiän sisun' Sovitti sun nöyryytes, Kuollos kuollolt' voiman riisui, Muutti mull' sen autuudeks'. Sinun ristic, häpiäs, pilkkas Minull' ompi kunnia kirkas. Kiitoksen sull' etc.

8. Nyt sull', Jesu, suuren vaivas Edest' annan kiitoksen, Edest' kipiän kipus, haavais, Kuollos kovan hirmuisen, Edest' tuskas, ahdistukses, Syntein raskaan rangaistukses, Kiitoksen sull' ijäisestä', Jesu, sanon haluisest'.

71

1. Me sinua, Jesu, ylistäm', Ett's veres annoit edestäm': Näin pirun pauloist' pahoista Meit' tahdoit, Jesu, pelastaa.

2. O Kriste Jumala ja mies! Pois särje synnin
ijes meist', Pääst' ijäisestä kuolemast', Aut' ulos hä-
däst' ahtahast'.

3. Meit' synnin vioist' varjele, Ja ristin alla auttele,
Sen kuorma kova huojenna: Meit' vahvist', tue, ojenna.

4. O Jesu, veljem' suloinen! Ain' pysy meidän tykö-
näm', Täss' vaelluksess' vaikiass': Suo sitt' meill' ilo
taivahass'.

72

1. Ah suru suur'! Ett' näen juur Jumalan
ainoan Pojan, Ja hänen olons' kuvan
Pilkall' poljettavan.

2. Voi minua! Ett' Jumala On murhatt' ristin
päällä: Kivest' ompi sydän sill', Kuin ei pelkää vielä.

3. Suur' Jumala, Kuin sanalla Mailman liikuttaapi,
Kuollunn' nyt hiljaisuudessa, Maassa haudan saapi.

4. Ken muistella, Kanss' katsella Näit' ilman itkutt'
taitaa; Sill' Jumalan Pojan näin Syntim' sairaaks'
saattaa.

5. Hän Karitsa, Vuodatettaa Maan päällä verens'
antoi; Ja niin armon autuuden Itse meille kannoi.

6. Suu suloisin Ja totisin, Sä ilman syytä pies-
tiin, Petoksell', pilkall' ilkiäll', Väärält' kielelt' lyötiin.

7. Sä sulhainen Juur' suloinen, Ei sulle vertaa löy-
dy, Kuitenki tulit köyhäks', Me jonk' kautta hyödyt'.

8. Ah autuas, Kuin tiennee taas Näit' todell' tut-
kistella, Ja Kristuksen kuolemaa Uskoss' muistutella.

9. Ett' Jumala Paits' ansiota Pois kuolla tahtoi tääl-
tä, Siis paits' omaa ansiotam' Autuutt' pyydäm' hältä.

10. Hän hautahan Sitt' lasketaan, Joll' maa on py-
hitetty, Ja meill' hauta jaloksi Lepokammioiks' tehty.

11. Jesu rakkain, Sun hautas ain' Mun sydämmeni
lienee, Ett's siell' lepääät makiast', Tyköm' sinuas riennä.

12. O Jesu Krist'! Sä turvam' its', Me uskoss'
sinult' pyydäm', Sun piinas, kuollos tähden, Suo ett'
ilon löydäm'!

73

1. Kuink', Jesu, sielus', sydämmes, On vai-
vattu Getsemaness', Sen David edes
tuottaa, Siell' paulat pahat helvetin, Kanss' kuollon
ojat Belialin, Sun kiersit, kääreit totta. Astut, seisot

Pelvoss', murheess', Tuskass' suuress', huudat ylhäält'
Lohdutusta Isält' pyhält'.

2. Sä lausuit: Isän' ylhäinen! Jos olis' toi mah-
dollinen, Tai kalkki kauhiast' karvas, Sun vihas tuli
ja vaiva suur', Helvetin liekki kuuma juur', Ett' poi-
jes poiket' mahtais', Niin mä sitä Hartaast', anon, kui-
tenk' sanon: älköön minun, Mutta olkoon tahtos sinun.

3. Sust' vuoti hiki verinen; Sill' Isän viha tu-
linen, Se poltti, vaivas' kauhiast': Kuin mato maassa
matelit, Ja surkiast' aivan ajelit, Yks' enkel' rohken'
rohvaist'. Voi, voi! huutoi, Huokauksii, kipui, tus-
kii, verist' sauna, Jotk' sinä syntein edest' kannat.

4. Mä rikoin, ja mun tästä työst' Rangaistus-paikall'
piti myös Pantaa kärsimään vaivaa. Mun sydäntän' tai
surkeus, Ja karvas ijät' katkeruus Pitänyt olis' kaivaa;
Kärsiä, itkee, Tules' kuumass', tuskass' tuimass', pa-
hain joukoss', Syntein tähden, pimiäss' loukoss'.

5. Sä autat surkiaa sieluan', Immanuelin' rakkahan',
Näin suurest' tuskast', vaivast'; Sun sielus murhe krypti-
maass', Kanss' kuollon kilvoitukses taas Mun vapaht'
kaikest' vaarast'. Kiittää siitä Mielelläni, kielelläni,
tahdon sinua, Ett's näin armiaast' autat minua.

6. Siis olkoon sinull' ylistys, Ann' ilohenkes aina
myös Vahvistaa sielun', mielen', Ett' sinull' annan
kiitoksen, Kosk' murheen mä Getsemaneen All' tuskain
tuimain tulen; Auta, saata, Ettän täältä, surun säältä,
taivaan saliin, Tykös tulen pyhain pariin.

74

1. Kielen' kerkiä, ole tärkeä, Veisaa korkiaa
kamppaust', Joka nähtiin, koska lähti
Poika Isäns' kammioist', Kuin meill' voiton lahjoitt',
levon, Perinnöksi laupiaast'.

2. Kärme häijy Evaa väijyi, Kaasi rietas rikokseen,
Jota vikaa seuras' viha, Kuin söi kieltyyn hedelmän,
Tuotti täällä kaikkein päälle Kuollon kovan ijäisen.

3. Että hurskaus, niin myös laupius Nähtäisiin,
niin tarvittiin, Evan rikos, kärmeen petos, Kuolemall'
ett' rangoittiin, Ja niin meille, jällens' täällä, Ter-
veys, autuus ansaittiin.

4. Kosk' aivottu aika joutui, Ja tääll' tuli täytetyks',
Poika alas astui taivaast', Neitseest' syntyi ihmiseks',
Tuli veljeks', Neitsy äitiks', Kuin löytään ennustetuks'.

5. Koska vuotta kului totta Kolme neljättä kymmentä,
Silloin hänens', Karits' päänäns', Eroitett' soi maan pääl-
tä, Mielellänsä ristiänsä Kantoi, kuoli pois täältä.

6. Kovill' piikeill', hyväll' mielell', Itsens' sallei kruunnattaa; Ajattele! antoi vielä Verensä vuodatettaa, Kuin puhdistaa ja yhdistää Herrall' kaikk', kuin kastetaan.
7. Hän suomittiin, ripustettiin, Ristin-puuhun ripupumaan; Pääsiäis-lampaaks', teuraaks' parhaaks' Tuli tänne mailmaan; Pällens' otti, ylits voitti Syntim', pilkkam' ja vaivam'.
8. Koska täytett' ja kaikk' päätett' Oli, heitti henkensä: Josef sitten hänen uuteen Kunniall' korjas' hautaansa; Lepytetään viha Isän, Kadott' kuollo valtansa.
9. Sitten haudast' jäl lens' palais, Suurell' voitoll', kunniall', Pirun kietoi, häijyn sitoi, Pimeyden kahleill', Vielä ensin Testamentin Asett' halull' rakkahall'.
10. Saatan kaataan, vangiks' saadaan, Voima synnilt', kuolemalt' On pois otett', ylits' voitett' Helvett', ryöstett' lavialt', Kaikki haavat avun saavat Isält' leppyneelt' pialt'.
11. Siis veisatkaat, nuoret, vanhat, Isäll' ijät' ylistys, Pojall' pyhäll', kunnia ylhääll', Rakkauns' edest', tuokaat myös' Hengell' Herran, monin kerran, Kiitos korkia kaikess' työss'.

75

1. Niin, Jesu rakas, päätetty Ja täydellisest' täytetty, Kuin kuollostas kyll' kovasta On ennustettu vanhasta.
2. Sä Isäs tahdoll' kuuliain, Ain' hamaan ristin kuolemaan, Sä veres tähtem' vuodatit, Meit' synnist' sillä puhdistit.
3. Vaikk' kuollo silmäs nukutti, Sun kuollos kuolon hukutti, Sun kuollos on meill' elämä, Ei kuollo sill' voi peljättää.
4. Ehk' synkeys haudan pimittää, Ei se meit' mahda peljättää, Ett' Jesus hautaan lasketaan, Niin hautamme kunnioitetaan.
5. Sull', Jesu, kiitos olkoon ain', Kuin kärseit kuolon katkeran, Kanss' hautam' hautaamisellas Sä valaisit sun valollas.
6. Ah Jesu, tule sydämmeen', Sen huonon surkiaan huoneesen, Siell' lepää, Jesu, suloisest', Niin hautaan menen iloisest'.
7. Ett's, Jesu, pantiin hautahan, Niin ole hautan' vartian', Ett'ei minull' paha tapahtuis'; Ei turvaa minull' ole muiss'.

8. Ett's nousit ylös haudasta, Suo meit' myös nosta iloisna, Ja suurell' riemull' sitten tull' Sun tykö, taivaan korkeull'.

76

1. Pääsiäis-päivää nyt pitäkääm', Jesusta korkiast' kiittäkääm', Joka ainoast' armosta Päästi meit' pirun pauloista.

2. Hänen pyhällä piinallans', Ja katkerall' kuolemallans', Ja ylös nousemisellans' Saatti meit' armoihin jällens'.

3. Ei laki meit' enään soimaa, Ei ol' synnill' synkiäll' voimaa, Ei helvetti voi hävittää, Eik' kuolema meit' kadottaa.

4. Kaikkein vihollisten vainot Sinä Jesu meilt' pois kannoit, Ja sysäsit pahaan paikkaan, Autit meit' oikiaan aikaan.

5. Pääsiäisen totinen teuras, Karitsa puhdas ja paras, Sinä olet ilman esteett', Pyhä Herra Jesu Kriste!

6. Sinä se oikia uhri, Kuin helvetin taidat tuhrii, Ja päästää vangit vaivaiset, Ja rauhata raadolliset.

7. Vahvista meit' oikiaan uskoon, Sinun sanas meill' aina soikoon, Perkaa pois vanha hapatus, Pidä meit' elämäss' puhtaass'.

8. Sinull' olkoon aina kiitos Ja ylimmäinen ylistys, Jumalan Poika Jesu Krist'! Kuin ylös nousit kuolluist'.

77

1. Tule Pyhä Henki, Luoja! Ja kylmäin sydänten suoja, Täytä ne rinnat armollas, ;: Kuin sinä loit sinun voimallas.

2. Sinä olet Lohduttaja, Ja runsas lahjain antaja, Sinä kovat rinnat pehmität, ;: Tulell' ja voiteell' heit' lämmität.

3. Sinä olet Isän sormi Ja Kolminaisuuden solmi, Sinä valistat sokiat mielet, ;: Ja voitelet tyhömät kielet.

4. Ymmärrys sinä meill' lainaa, Rakkaus sydämiin paina, Lihan heikkous pois estä, ;: Kaikest' pahuudest' meit' päästä.

5. Vihollinen karkot' kauvas, Suo meidän olla myös rauhass', Aut', että me niin eläisim', ;: Että me vaarat välttäisim'!

6. Isä meidän tuta anna, Ja Pojan pääll' turvam' panna, Sinussa myös kiini rippuu, :, Joka heistä ulos liikut.

7. Isän olkoon aina kiitos, Pojan kunnia samass' liitoss', Kuin Pyhän Hengen meill' antaa, :, Ja taivaast' lahjoi meill' kantaa.

78

1. Tule Luoja, Lohduttaja, Pyhä Henki, Pyhittäjä, Opetus-isä oikia! Opill' oikiall' meit' opeta, Ja hyvydelläs pueta.

2. Eksyneit' ylös etseile, Harhoilt' teilt' pois johdattele, Pirun pauloist' ulos auttele, Jumalan joukkoon saattele, Ja sieluin haavat hautele!

3. Armos anna, lahjas lainaa, Pahuus meistä alas paina, Sanas himoon sytyt' aina, Ymmärrys ylhäält' meill' anna, Sydämmest' sokeus pois kannaa.

4. Perkaa sydämmet petoksist', Juonista jumalattomist', Niist' kankius kauvas karkota, Kiusauksist' meitä kirvota, Elämän vedell' virvota!

5. Aina muista murheellisii, Ilahuta itkeväisii, Turvaks' tule turvattomain, Vapisevii sinä vahvista, Uskolla meitä uudista.

6. Iloll' ihanall' meit' lohduta, Sydämmen kylmyys lämmitä, Rakkaun halut sytytä, Halut häijyt häikäytä, Lihan himot pois läkäytä.

7. Isää totuta tuntemaan, Poikaa Kristusta kuulemaan, Pääll' Lunastajan luottamaan, Ristiss' sinuss' kiinn' rippumaan, Kuin heistä olet liikkuva.

8. Isää, Poikaa, Henkee Pyhää, Koko Kolminaisuutta hyvää, Armons' annost' ain' mainitkaam', Hänell' kiitos-virsi veisatkaam', Ja kunnia korkia antakaam'.

79

1. Tule Pyhä Henki, Herra Jumal'! Täytä sinun armos voimall' Meidän kaikkein Kristittyin sydämmem', Rakkauden halull' saat' kytö-mään! Sinä kokoot uskon yhteyteen Valkeutes paisteell', ja totuuteen, Kansoi kaikkinaisist' kielistä; Josta kiitäm' sinua kaikest' mielestä: Halleluja, kiitos Luojan!

2. Sinä pyhä paiste, armon apu, Elämän sanall' valais', meiss' asu; Jumalaa opeta oikein tuntemaan, Hänt' Isäks' kutsumaan ja kuulemaan; Pois ota opit väärät voimallas, Meit' hallitkos ain' armollas; Kristuksen päälle aut' uskomaan, Turvaa hänest' ainoast' ain' saamaan: Halleluja, kiitos Luojan!

3. Sinä pyhä valkia, lohdutust' täynn', Meiss' sytytä sydämmet palamaan ain', Rakkautt', Jumalan käs-kyjä pitämään, Ja ristin' kärsiväst' kantamaan. O Herra! avullas meit' valist', Ja heikkoo sydäntäm' vahvist', Ett' sotii vahvast' mahtaisim', Kuoleman kautt' eloon tulla taitaisim': Halleluja, kiitos Luojan

80

1. Pyhä Henki sydämmellen Täysi turva, ta-
vara, Jonka korvat rukoukseen Avaa
armo avara, Kosk' se Herran temppelistä, Pyhäst' käy
sydämmestä: Sielun puhdistakoon voimas, Majas ett'
se olis' omas.
2. Sinä olet lahja paras, Jonk' mull' antaa Je-
suksen'; Lupaa myös sen Herra rakas Kaikill' anovai-
sillen. Todistaja sanalle, Pantti lunastukselle, Herran
sormi, sielun kilpi, Toivon ankkur', uskon siipi.
3. Rakkaun tuli, lähde armon, Taidon henki, totuuden!
Rauhoittaa sä taidat tunnon, Synnin siteilt' vaivatun;
Todista mun hengellen', Jumal' että rukouksen' Kuu-
lee, niinkuin lapsens' isä: Se kyll' sielull' iloo lisää.
4. Niinkuin kaste kaunis alas, Taivaast' olet vuota-
nut, Meill' Kristuksen rauhan kanssa, Armon, suojan
tuottanut. Ah! siis sielun' armiaast' Täytä, joka avarast'
Avaa itsens' ottamahan, Uskoll' sinua omistamaan.
5. Sinä tutkit, tiedät kaikki, Syvvydetkin Jumalan:
Siis sult' hartaast' halaan ratki, Ettäs neuvot sieluan',
Herran tahtoo taitamaan, Vakaast' ain' vaeltamaan,
Niinkuin neuvoo sanans' äänell', Ettän aina kelpaan
hänell'.
6. Sinä pyhä pyhyytt' halaat, Vihaat vääryytt',
syntiä, Sen tyköö sä poijes palaat, Jok' on eloss' ilkiä.
Minua oikiass' uskossa Pyhit', asu minussa, Taivaa-
seen mä mennä taidan, Majas jos tääll' olla mahdan.
7. Sinä olet laupias, siviä, Hiljaisempi kyhkyistä,
Pakenet sä verist' ynsiää, Tuimaa, vihasisuista. Ann'
tain olen tapainen, Siviä, nöyrä, hiljainen: Etten vi-
haa lähimmäistän', Eli niit', kuin kelpaa sullen.
8. Aut', ett' syntii vastaan seison, Ole sauvan' hor-
juissan', Eläissäni ole elon', Sulje hautaan kuollessan'.
Suo myös ettän nostessan' Taas iloisest' astuu saan
Jesuksen istuimen eteen, Valittuin kanss' käsi käteen.

81

1. Olaupias Isä, Herra Jumala! Joka meit'
kutsut tykö, Kristuksen kalliin veren
voimalla, Synnit peset meist' poijes; Ann' tykönäm'
oll' aina sanas, Ett' me sinun mahtaisim' kohdata.

Sinä kuin asut ylhääll' taivaass', Meit' tääll' aina johdata, Ettem' tielt' mahtais' pois horjahtaa.

2. Tykös me, Herra, aina huutelem', Sill' ei' apuu ole muilta, Sitt' me myös sanaas kyllä kuultelem', Jos me saam' armon sulta. O hyvä Isä, sitä tietel', Ett' piru meit' kovast' vaivaa, Tahtoo totuudest' pois vietell', Ja valheen sydämmiin painaa, Sill' Pyhä Henki meill' lainaa.

3. O Jumala ja mies, Jesu Krist'! Kuin meidän syntim' kannoit, Sinä meidän vikam' tiedät kyll' vissist', Ettäs sinus ihmiseks' annoit! Tyköm' sinä itseäs tänn' vedä, O Jesu, veli rakas! Lohduttaja myös meill' lähett', Kuin totuuden meille jakais', Ja taivaan eteem' avais'.

4. O Pyhä Henki! tule likemmin, Pirun nuorat poikk' katkais'; Ann' Jumalan sana tulla sydämmiin, Valhe meist' poijes ratkais': Niin me kaikki puhtaaks' tulem', Ja kiitäm' Jumalaa suurest', Kristuksen oppia myös kuulem', Joka meit' päästää murheest', Amen sanom' sen puolest'.

82

1. O Herra Jumala taivaast'! Me kiitäm' sinua vahvast', Ja uskom' kaiketi sen pääll', Ett's tahdot olla laupias meill', Laupias meill'.

2. O Kriste Jumala ja mies! Anna meidän pitää mieless' Kuolemas ja sanas pyhät, Joillas meit' autuaaks' pyydät, Autuaaks' pyydät.

3. O Pyhä Henki! ann' armos, Että me pitäisim' sinun neuvos; Murhe meistä aina pidä, Isä, Poika, Henki Pyhä! Henki Pyhä!

83

1. Täll' ajall' autuall' ylistämme, Ain' sinua, Kriste, kiitämme, Sinull' kiitos-virren veisaamme, Pyhä, pyhä, pyhä, Herra korkeudess'!

2. Enkelit myös sinua kiittävät, Taivaan sotaväki väkevä, Niin kerubit ja serafit tekevät, Pyhä :,:

3. Sinun kansas nyt iloitsee, Kristikuntas ratk' riemuitsee, Tähdien armos alinomaisen, Pyhä :,:

84

1. Ainoan Jumalan korkeudess' Kiitos ja kunnia olkoon! Hänen armons' edest' ja rakkautens', Joll' ei koskaan loppuu tulko. Nyt on suuri rauha tapahtunut maass', Jumal' on ihmisten ystävä taas, Siit' olkoot he suuressa iloss'.

2. Me ylistäm', kiitäm' ja kunnioitam', Rukoilem' myös sinua, rakas Isä, Kuin hallitset taivaan ja maan ylitsen, Ja kaikkein mitä on niissä; Kaikk' kappaleet ovat sinun kädessä, Kaikk' vapisevat myös edessä, Suuri on sinulla valta.

3. O Jesu Kriste, Jumalan Poika, Kuin istut Isän tykönä! Pirun sinä ylitsen voita, Ja meidän puoleem' likene. Isäs' kanss' meitä sovita, Kaikest' hädäst' myös avita, Vahvista meidän uskom'.

4. O puhdas Jumalan Karitsa! Kuin mailman synnit pois otat, Ja armos meillen taritset, Rauhan myös kaikillen tuotat, Meidän sinä rukouksem' kuule, Ja apus kanssa tyköm' tule, Sinä pyhä ja korkia Herra.

5. O Pyhä Henki, Lohduttaja! Sinä ilahuta meidän sydämmem', Joka olet tyhmäin opettaja, Meit' johdat' kaikkeen totuuteen: Varjel' meit' perkeleen petoksest', Aut' ett' emme luopuis' pois Jesuksest', Nyt ja ijankaikkisest', Amen.

85

1. Pyhä on Isä Jumala, Pyhä on Poika Jumala, Pyhä ompi puhdas Henki, Joka heistä ulos käypi, Sinä sotaväen päämies, Jota ei odota vihamies.

2. Herra jalo ja väkevä, Kaiken mailman myös tekiä, Taivaat ja maa ovat täynnäns' Sinun Herrauttas päänäns'. Apu meillen ylhäält' anna! Sen pääll' sanokaam' Hosianna!

3. Ne kuin siis Herraa etsivät, Hänelt' he avun löytävät: Se kuin tulee Herran nimeen, Hyvästi siunataan viimein. Apu meillen ylhäält' anna! Sen pääll' sanokaam' Hosianna!

86

1. Näin suurest' Jumal' armahtan' on Mailmaa, vihollistans' ilkiää, Ett' rakkaan Poikans' antanut on Ihmiseks', ihmisten pilkaks', Orjaks' alle surkian surman: Syväst' synnin kadotuksest', Helvetin tuskast', Mailmaa ulos auttamaan, Niin autuaaks' elämään uskost'.

2. Ken arvat' armon avaruutta Täss' taitons' tarkkaull' tainnee? Ei ole yhtäkään viisautta, Kuin käsittää tämän voinee. Eip' antan' Jumala Poikaans' mailmaan, Kadottamaan mailmaa, Vaan vapahtamaan, Hän maksoi synnit mailman, Joi Jumalan vihan maljan.

3. Meit' Jumal' armost' autuaaks' auttaa, Paits' oman avun ansioo, Kristuksen lunastuksen kautta, Kuin lain alle edestäm' antoi. Kristus kaikill' ansaits' autuuden, Jonk' uskoll' omaks' otam', Ilman ansiotam'; Joka uskoo pääll' Kristuksen, Sill' armost' autuus on oma.

4. Joka ei usko, jo tuomittu on, Ei taida hän autuaaks' tulla, Ettei pääll' Jumalan Pojan uskon', Hyljäten hänen ansions' kalliin; Kauhia kadotus sitä seuraa, Eik' itseens' taida auttaa, Synnist' vapauttaa: Jost' Kristus apu on ainoo, Usko avust' osalliseks' saattaa.

5. Sen Kristus itse opettaa, Ett' ijäisen elämän saanee, Kuin uskoss' elons' lopettaa, Tääll' tunnustaa Kristust' tainnee. Sen Kristus tunnustaa tultuans', Isäns' edess' Isäns' lapseks', Kanssans' perilliseks', Kutsuu kaikkein kuullen, Iloon ijät' hänt' osalliseks'.

87

1. Jo noskaat kaikin ahkerast' Pois synnin alta kauhian, Se teit' pois vetää Jumalast', Tuo pääll' ijäisen vaivan, Autuudest' se teit' tuskaan vie, Valkeudest' pimeyteen; Vaan Jumala hän halajaa, Ett' tyköns' tulett' rieten.

2. Yks' lammas eksyi laumasta, Ja joutui kauvas korpeen, Sen ylits' mieltä karvasta Ja murhett' kantoi paimen; Läks' etsimään, ett'ei eläint' Tät' saisi suuhuns' susi: Sitt' olallans' vie kotians', Iloiten, ett' sen löysi.

3. Koht' kokoon kutsuu ystäväns' Ja kyläns' miehet kaikki, Heill' puhelee sitt' mielissäns': Iloitkaat, rakkaan', ratki Mun kanssani, ett' lampaani Sain poijes pedon kurkust': Niin taivaass' kanss' juur' iloissans' Ollaan kääntyväst' sielust'.

4. Se taivaan joukoll' ilon antaa Ja enkeleill' riemun suuren, Kosk' syntinen itsens' parantaa, Ja kääntyy Herran puoleen; Siis palaja, poik' tuhlaaja, Kanss' riennä majall' Isäs. Miks' ravall' viel' sinus täytät tääll'? Vaivaisuus tulee päälles.

5. Sun Isäs huoneess' puutosta Ei leiväst' ole perheell': Hän isällisest' halusta Sun vastaan-ottaa todell': Siis sano niin: O Isäni! En lapseks' kelpaa sinull', Vuoks' tyhmyyden, jot' katunen, Suo perheen leipää minull'

6. Sun edessäs ja taivahan Mä rikoin raukka raskaast', Jost' häpeen tuskall' tunnossan', Kanss' suren, itken hartaast', Ett' tavarast' ajattomast' Mun osan' ulos otin, Jonk' sitt' pahoin ulos jain, Sill' häpiän päällen' tuotin.

7. Ann' armost' kuitenkin' nautitan' Se kuin perheellen tulee, Ehk' en siihenk', jot' valitan, Mä mahdollinen ole: Tai nöyryytes sun isäs myös Kyll' taivuttaa ja vääntää, Ett' rikokses antaa anteeks', Ja tyköns' itsens' kääntää.

8. Sun sivuu sitten sylihins', Ratk' mielest' rakka-hasta, Ja syttyy ilmei iloihins', Suut' antaa suloisesta. Vaatteill' uusill' lahjoittaa viel', Kanss' kengät jalkaas tuottaa, Viel' sormuksen suo sormehen, Sun lapseks' omaks' ottaa.

9. Viel' teuraaks' tekee lihavan Hän härjän ystä-
villens'; Sill' näyttää haluns' palavan, Ja rakkahan
sydämmens': Siis kotia juoks' sun Isäs luoks', Ja itke
tyhmyytt' entist', Kanss' isälles näin sanele: Pääst'
lapses näistä tuskist'.

88

1. Kuin Jesus vuorell' kirkastui Kolmen apos-
tolins' nähden: Moses ja Elias ilmestyi
Kristuksen kunnian tähden: He puhuit hänen piinastans',
Jonk' kärsivä oli kohdastans', Meidän autuutem' tähden.
2. Kuin Pietar' kipinän kirkkaudest' Ja taivaan ilost'
sai maistaa, Koht' tunsi taitons' tarkkaudest', Joit' ennen ei
nähty koskaan: Riemust' raukes' houraus-sanoin, Kolme
majaa tehdäksens' anoi, Moseksell', Eliall' ja Herrall'.
3. Isän ääni pilvest' kuului, Kuin heitä ympärins'
varjoi, Kristuksest' todistain näin puhui, Ja kaikkein e-
teemme varoi: Tämä on minun rakas Poikan', Kuin mi-
näkin Jumal' joka aikan', Minust' ijankaikkisest' syntyn'.
4. Johon kokonans' mielistyn, Jonk' tähden on hyvä
minull' suosio Myös muihin kaikkiin ihmisiin, Kuin hä-
neen tahtovat suostuu: Hänt' kuulkaat, mitä hän teill'
sanoo, Kaikk' tehkäät, mitä hän teilt' anoo, Kaikk' kart-
takaat, mitä hän kieltää.
5. Koht' opetuslapset vavahdit, Jotk' ennen riemas-
tuit sangen, Sitt' kuin Isän ääni kajahti, Pelvost' olit
maahan langenn': Jumalan ääntä kirkkaudessans' Ei liha
kärsi turmeluksessans', Ennen kuin kirkastetaan.
6. Heit' Kristus ojentaa ja lohduttaa: Täst' ette pel-
jätä mahda, Tämä näky teit' totuuttaa, Ett' uskoo minun
päällen' taidatt'. Minä Jumalan ainoa Poika olen, Kui-
tenk' teidän tähtenn' kuolen, Kuin ennustit uhrit, profeetat.
7. Tämä Kristuksen kiiltävä kirkkaus, Kussa kasvo
kuin aurinko paisti, Vaatteet kuin valkeun vilkkaus,
Kuin opetuslapset sen maistit, Kanss' edes menneit',
taivaan kirkkaudess', Näit kunniass', suuress' ihastuk-
sess', On tulevan elämän menost'.
8. Tain elämän hekuma, ilo jaloin, Kunnia, hy-
vyys, rikkaus, rauha, Verraks' vedetyt taivaan eloon,
On vaivaisuus, häpiä, meno turha. Ei taida tääll'
taitom' käsittää Ijankaikkisen elämän hyvyyttä, Jonk'
Kristuksess' Jumal' meill' valmist'.
9. Siell' näem' Jumalan kasvoist' kasvoin, Enke-
litten ja pyhain seurass', Iloss' ijankaikkisess', kuin siell'
on, Kunniass', sanomattomass' rauhass'. Tuhannen
tuhatt' kertaa ylits' käy, Kaikk' enää kuin kukin ajatell'
voi, Paits' niit', kuin ei ilmoitett' liene.

10. Miks' kuolemas ajallist' kovin pelkääm', Jonk' lävits' eloon autuaan tulem'? Ett' ijäinen ilo on sen jälkeen, Jonk' suhteen ei vaivat mitään olle. Miks' em' nyt vähää kärsiä mahda? Liiatenkin hänen kunnians' tähden tahdo, Kuin ansainn' on autuuden meillen.

11. Miks' katoovaist' mailmaa rakastam', Sen hekuman perään pyörim'? Ain' ajallist' pyydäm' vahvasta, Näin kadotukseen päin pyrim'; Itsem' helvetin piinaan pudotam', Ja taivaan tavarat unhotam', Jotka ijankaikkiset ollee.

12. Sinn' ihanaan, iloiseen elämään Jos täältä tulla tahdom', Niin paratkaam' pahaa elämätäm', Ja Kristusta kuulla mahdam'; Hänen uskossans' aina olkaam', Ristim' kärsikääm': näin sinne tullaan; Johon iloon meit' Jumal' vieköön!

89

1. O ihminen, ajattel' aina Piinani pääll' ja vaivan'; Niin minä sinull' jällens' lainaan Elämän ja taivaan, Itses minun päällen' turvaa, En ole minä ylön julma, Minäpä sinun lunastin.

2. Enpä minä sinua ostan' Kullall' eli muull' rahall', Enk' helvetist' ylös nostan' Juonill' ja pahall' tavall'; Mutt' omall' minun hiellän', Ja sangen kalliill' verellän': Miks'et näitä ajattel'?

3. Mailman kunniaa sinä pyydät, Sen pääll' suuresti luotat: Käskyni pojjes sysää, Sill' murheen päälles tuotat; Rikkautt' sinä aina tahdot, Mutt' kipuni ylön katsot, Ja piinani unhohdat.

4. Katsos kukkaisii kedoll', Kuin suloisest' he kasvavat: He sangen kauniill' ehdoll' Ihanast' leitsottavat. Salomo, se suuri herra, Ei ollut yhdenkään niiden verta, Kaikessa kunniasans'.

5. Katsos nyt matelevaisii, Kuink' Herra heit' ravitsee; Niin myös kaikkii lentäväisii, Joill' tarpeet myös taritsee; Kaarneen pojat ottaa huomaans', Ja korjaa heitä suojaans', Eik' ketään nälkään kuolet'.

6. Joka rahaa ahnettii liiaks', Ja kuolemani unhottaa, Se hänell' tuleepi piinaks', Ja helvettiin pudottaa. Jos sinä siis halaat taivaas', Muist' missä minä olin vaivass', Mink' piinan minä myös kärsein.

7. Jos sinä sen uskot vahvast', Niin et tule petetyks', Mutt' pääset helvetin vaivast', Tulet taivaas' vedetyks'; Siell' saat sitt' iloss' olla, Ja minun oppini kuulla, Isäni aina myös nähdä.

8. Kiitos, kunnia Jumalan Olkoon ijankaikkisest', Pojan myös pidäm' turvanam', Suloisen oppins' edest'.

Armons' hän lainatkoon meille, Muistaa hänen piinans' päälle, Ain' vahvan uskon kanssa.

90

1. Nyt kaikki Kristityt iloitkaat Vahvall' uskoll' ja mielell', Ja Jumalalle veisatkaat, Sekä sydämmell' että kielell', Sen suuren rakkauten tähden, Jonk' hän on osottanut meillen, Hänen pyhän Poikans' kautta.
2. Perkel' oli minun saanut sahraans', Ja tuonen nuorall' solmust', Synnill' ja pahuudell' tahras', Hamast' minun äitin' kohdust', Ja siihen vajotti syvempään, Sitä kuin minä elin enemmän; Suuress' olin minä tuskass'.
3. Tässä nyt vaivass' minun työni Ei taitanut mitään auttaa, Ei oma järki eli toimi Voinut siitt' ulos saattaa. Niin synti minun saatti huolemaan, Sill' ett' minun piti kuoleman, Ja helvettiin vajooman kaiket'.
4. Sen näki Isä armoi täynnäns', Kuin asuu ylhääll' taivaass', Käänsi kohta kasvon pyhäns' Minuun päin, kuin olin vaivass', Ja armahti kaikest' sydämmest', Tahtoi minun myös auttaa hädäst', Ja pahan perkeleen kahleist'.
5. Sanoi rakkaalle pojallens': Joudu pian heidän avuksens', Kuin ovat murheess' mailmass', Ja suuress' vankiudess'; Pääst' heitä synnist' ja hädäst', Niin myös sen ruman pirun kädest', Ja anna sinun kanssas elää.
6. Poika osott' Isällens' nöyryyden, Tuli maan päälle minun tykön', Otti puhtaast' neitseest' miehuuden, Ei tahton' antaa minua ylön, Pani minun syntin' itse päällens', Saatt' minun Isäns' ystäväks' jäl lens', Ja lepytti hänen vihans'.
7. Antoi sitt' verens' vuodatettaa, Joll' syntini ulos pyhkii; Ja pyhän ruumiins' kuoletettaa, Joll' tuonen kauvas nyhkii. Hän kuollessans' kärkeen pään polki, Ja syvän helvetin oven sulki, Taivaan eteemme avas'.
8. Meni jällens' Isäns' majaan, Kuin täyttän' oli tekons', Siell' tahtoo olla minun opettajan', Ja lähettää Pyhän Henkens', Joka minun murhees' lohduttaa, Jumalaa myös tuntemaan totuttaa, Ja vahvistaa totuuteen aina.
9. Nyt pitää minun tietämän Hänen tekons' ja me nons , Ja aina vahvast' pitämän Hänen oppins' ja neuvons', Kaikk' villitykset myös karttaman, Ja väärät ope tukset välttämän; Se oli hänen viimeinen käskyns'.
10. Isää siis suurest' kiittäkääm' Tämän armonsa tähden, Ja häntä ain' ylistäkääm', Ett' Poikans' antoi meillen, Joka meitä päästää pirun ridast', Synnist' ja myös kuoleman kidast'; Olkaam' siis iloissam' aina.

91

1. O Jesu Kriste! sä autuuden Ja armon elävä lähde, Kuul' rukous nöyrä syntisen, Kuin katuvast' sydämmest' lähtee: Sun suloinen nimes ja armo suur' Mun vaivaisen syntisen etehes juur' Tain tuskan tuomaan käskee.
2. Mun alkun on syntisest' siemenest', Sä loit mun maasta ja mullast'; Mun autuuten' omenan syömisest' On pois kadotettu julmast'; Jost' jouduin tuskan, vaivan all', Helvett' ja kuolema lavialt' Mull' kitansa avasit tuimast'.
3. Me viisautt' pyysimme omenast', Sill' ilomme kaikki puuttui, Syöstiin paratiisist' pois ihanast', Kaikk' riemum' murheeks' muuttui; Niin autuuden siaan tul' onnettomuus, Levon ja rauhan tykö vaivaisuus, Meill' Jumal' suurest' suuttui.
4. Mutt' ole kiitetty Jesu Krist', Sä elämän ruh-tinas armas; Kuin päälles otit syntim' vissist', Kanss' kannoit ristiä raskast': Mun velkan' verelläs maksoit sinä, Autit, ett' autuaaks' tulen minä; Jost' nimes on kunniass' suuess'.
5. Mun annoit sä mailman valkeutt', Tääll' terveell' ruumiilla nähdä, Niin varjelit vanhempan', ystävän' muut, Kanss' kalun', ett' elon': ei hätää. Mull' soit sä sielun taitavan, Mun järjell' ja toimell' kauristan'; Näit' armost' tahdoit tehdä.
6. Muun kaiken hyvän, kuin sinulta sain, Sen ilmoitit mull' julki, Sun pyhän sanas kautta ain', Kuin on sun tahtos tulkki, Se on mull' omaisuus elävä, Kanss' parannus kallis väkevä, Ain' tuskiss' tuimiss' tuiki.
7. Siin Jesuksen rakkaan löydän mä, Sen elämän lippuns' kanssa, Hän kantoi edestäm' ristinsä, Meill' antaa myös armostansa; Jonk' vaivan omenapuu tuott' meill', Hän ristinpuus' sen sovitti jäll', Meit' hyödyttää piinallansa.
8. Niin suo sun, Jesu, nimes tähden, Ett' kadun syntin' kauhiat, Ja rakastan sinua hartaast' jälleen, Kuin minull' ne anteeks' annat: Sitt' saan sult' kelvollist' sinulle, Ja, Herra, tarpeellist' minulle, Ja tykönäs elän alat'.
9. Mä vaivainen mato ja matkamies, Mont' vaarallist' vaellan retkee, Isän maat' etseissän' tässä tiess', Ja odotan ehtoon hetkee: Ei levollist', surutoint' maa-jaa mull' tääll', Sinn' riennän, kiiruhdan kaikell' väell', Kuss' lepo ja rauha mun kätkee.
10. Ei kotoo ja kaupunkii pysyvää Mull' ilmass' tässä liene, Mailma kanss' ilons' on menevä, Kuin kukoistus rauheta tiennee: Mun elon' kuin varjo ja

uni tääll', Kanss' koski vuotava kiiruhtaa viel', Kuin sisällens' maa veden vienee.

11. Kuin joutuu hetki ja ruumis jähtyy, Ja silmämme kiini panem', Suo, Herra, ilohos meidän ehtii, Ett' tykönäs autuun saanem'. Isäll', Pojall' ja Pyhäll' Hengell', Kiitos ja ylistys paikall' kaikell', Nyt ja ijankaikkisest', Amen.

92

1. O Herra! sinun pyhä sanas On unhotuks' tullut, Sielut olit suuress' vaivass', Ett' se niin varjoss' on ollut, Sen siaan jäl lens' otettiin Ihmisten käsky ja juoni, Pyhä kirja unhotettiin, Kuin totuuden meille tuopi.

2. Herran sana on sielun ruoka, Josta hän ravintons' saapi, Joka sen jälkeen ei huokaa, Ei hän taivaast' mitään kaapi; Herra Kristus kunniaks' turhaks' Senkaltaisen opin kutsuu, Joka tulee sielun murhaks', Jonk' peräss' on kuoleman suitsu.

3. Se rakennus maahan lykätään, Jota ei Herra säännyt, Se maa myös ylös kynnetään, Jota ei hän ole käännyt; Herran sana lujan' pysyy, Luottakaam' sen pääll' vahvast', Sen perään kukin mahtaa kysyy, Kuin tahtoo päästä vaivast'.

4. Siis kiittäkääm' Herraa aina Sen suuren armon tähden, Jonk' hän meill' alati lainaa, Ja päällem' valaa nähden. Hänen sanans' kirkkaast' koittaa, Ja meidän ylitem' paistaa: Väärän opin poijes soittaa, Kuin monell' viel' makiast' maistaa.

5. Siis valkeudess' vaeltakaam', Että me elää saisim', Herran sanaa rakastakaam', Ei se meit' tielt' temmaa paitsi. Pimeydess' pian kompastutaan, Ruumis myös syöstään pahoin, Askeleet harhaan astutaan, Jalka myös loukataan vahoin.

6. Sitä me mahdam' valittaa, Ja niin suuresti huolla, Ett' ihmiset vihaavat valkeutta, Ja pyytävät pimeydess' olla; Mutta Herra, kuin kauvas loistat, Valista sokiät mielet, Pimeys meist' erit' ja poista, Kuin sydämmes' vielä lienee.

7. Vaikk' taivas ja maa kokonans' Katoo ja hukkaan tulee, Sanas pysyy kuitenkin kohdallans', Ehk' moni sen hukkuvan luulee; Sen pääll' minä itsen' luotan, Enk' sitä tekemäst' lakkaa, Enk' myös siitä luovu suotta, Ehk' kuka vihans' päällen' nakkaa.

8. Jos minä nyt tällä muotoo Tästä mailmast' erin, Taivaass' on minull' koto, Siell' elon vahvan perin. Siis Herraa kiitän sen edest', Hän sanans' kyllä pitää, Päästää minua kaikest' hädäst', Armons' myös minulle liittää.

9. Mä rukoilen, Isä, sinua, Kuin murheess', ja tuskiss' autat, Vahvist' vahvaan uskoon minua Sinun Pyhän Henkes kautta: Kuin minä jätän tämän luolan, Josta ei hengiss' päästä, Ann' ilon kanss' silloin kuolla, Ja helvetist' minua estä.

93

1. Kyll' kauniin tiedän kukkaisen, Kuin ei ole suinkaan halpa: Ain' ylits' kaikkein kukkaisten, Ihanaisten, Se minull' hyvin kelpaa.
2. Se kukkainen on totuudess' Its' Herran pyhä sana, Se paistaa tääll' pimeydess' Kaikkein edess', Ja valon kaikill' lainaa.
3. Tie Kristus on ja ovi tott', Kaikill' kuin syntins' katu, Ja synnist' poijes lakkaavat, Parantuvat, Sen kautt' on armo saatu.
4. Hän sanoo: tulkaat tykön' tänn' Kaikk', kuin syntiset olett': Minä saatan teidän sieluillen Virvotuksen; Niin ette synniss' kuole.
5. Hän edest' kaiken mailman Hirmuisen kärkei väivan, Ja antoi itsens' kuolemaan, Juur' katkeraan; Näin avas' meille taivaan.
6. Hän sanallans' meit' valaisee, Ja sakramenttein kautta, Ja uskoom' tääll' vahvistelee, Meit' holhoilee, Ja viimein iloon auttaa.
7. Me rukoilem' sua, Jesu Krist'! Meilt' älä apuus kiellä, Ain' pidä murhe vielä meist'! O Jesu Krist'! Ja pysy tykönäm' täällä.
8. Saat' sanallas meit' lapsikses, Ett' periä taivaas saanem', Meit' omist' viimein omikses, Ja veljikses, O Jesu Kriste! Amen.

94

1. Ah Jesu! pysy tykönän', Jo aika joutuu ehtoollen, Ann' sanas valo autuas Ain' paistaa sinun huoneessas.
2. Nyt aik' on aivan suruinen; Niin anna Herra armainen, Ett' puhtaast' hamaan kuolemaan Meill' sakramenttis jaetaan.
3. Nyt eletään juur' syntisest', Aut' Jesu laumaas armoisest', Suo sanas voimall' saarnattaa, Ett' kasvovon runsaan kasvattaa.
4. Meit' kiinitä sun sanahas, Kanss' hillits' julma satanas, Ett' seurakuntas huomaitsis' Ain' armos, ja siit' iloitsis'.

5. Niin siihen, Herra, katsahda, Ett' moni päätäns' noudattaa. Nyt toimi tohtii ojennell' Sun sanaas miell' ylpiäll'.
6. Ne henget hajot ynsiät, Kuin ovat viekkaat, viriät, Ain' outoi edes ottamaan, Sun selkiää sanaas sortamaan.
7. Se Jesu on sun asias, Se on sun oma kunnias; Niin seiso sä sen puolesta, Kuin sotii sanas edestä.
8. Sun sanas suruss', murheessam', Me pidäm' meidän turvanam'; Sun kirkkos siihen kiinitä, Ja tuskist' ulos selitä.
9. Sun sanas meille paistaa ann', Ett' valkeudess' vaellam', Ja viimein surun laaksost' täst' Taivaasen tyköš taidam' pääst'.

95

1. Nyt on meill' Herran sabbati, Siis muistakaam' pyhää lakii, Työst' pitäkääm' pois itsemme, Ja Herran eteen käykäämme.
2. Hän suuri, pyhä, korkia kanss', Ain' itse asuu huoneesans', Hänt' korkiaa nöyräst' palvelkaam', Ja syntim' syväst' katukaam'.
3. Sill' vihans' on juur' hirmuinen; Vaan kuulee kuitenkin' armoinen Hän köyhän huudon vaikian, Suo hänell' levon makian.
4. Siis voimaans' kunnioittakaam', Hän perusti tain mailman, Ja kaikk' loi vahvall' sanallans', Viel' hyvytens' ain' näyttää kanss'.
5. Hän sitten loi myös ihmisen, Juur' kuvans', muotons' jälkehen, Sen kaunist' korkiall' taidolla, Kanss' pyhyyll', hurskaudella.
6. Niin kiitoksell' myös muistakaam' Suurt' armoons', jot' ain' nautit' saam', Hän tarpeet kaikki taritsee, Viel' sielun, ruumiin ravitsee.
7. Niin myös, o kristitt', ajattel', Ett' Kristus nousi päiväll' täll' Jäll' haudast' ylös elämään: Siis hänen sääntöns' pitäkääm'.
8. Kanss' Kristuksehen turvatkaam', Ja hänen päiväns' viettäkääm', Kristittyin oikiall' tavalla, Ain' kiitäin hänt' työll', sanalla.
9. Sä Jumala loit mailman, Ett' joukko maan ja taivahan Sun voimaas mahtais' julistaa, Niin kuin sun sanas todistaa.
10. Siis auta Henkes voimalla, Ett' töitäs kaikin todella Niin kiitäm' tääll' ja ylistäm', Ett' armoos aina nautitsem'.

11. Se suuri synti, Jumalan', Sun Poikas tähden antees' ann', Ett' moni mielest' ynsiäst' Sun päiväs rikkoo ilkiäst'.
12. Ei jollakulla päivällä Niin ilkiäll' elet' tavalla, Sill' juovutaan ja kiroillaan, Huoruudes' maataan, tapellaan.
13. Tain palveluksen Jumala Meilt' hyvyytensä edest' saa, Niin kukin tällä ajalla Pyytää elää ehdoll' omalla.
14. Tain menon tähden syntisen, Meit' Jumal' ras-kaast' rankaisee, Ett' tulipaloll' kauhiall' Maat, kylät polttaa lavialt'.
15. Täst' rangaistuksest' kauhiast', Meit', Herra, säästä armiaast', Suo ett' he synnist' lakkaisit, Sua pyhydess' sitt' kiittäisit.
16. Kuin, Jesu, nousit haudasta, Meit' kirvot' pi-run paulasta, Meit' ett'ei syntiin nukuta, Ja päällem' vihaas kartuta.
17. Niinkuin sä nousit kuolemast', Niin auta meitä armiaast', Ett' synnin kuollost' nousemme, Sitt' ijät' kanssas elämme.
18. Niit' myös, o Jesu, tiellen saat', Kuin synnin haudas' makaavat, Sun pyhän päiväs rikkovat, Ja harvoin templiis tulevat.
19. Ah, anna heidän kääntyä, Ja oikiall' tiellen vään-tyä! Ett' kristillisest' eläisit, Sabatis pyhän pitäisit.
20. O Pyhä Henki, meidän suo Sun sanas kuulla, ett' se tuo Meill' uskon, toivon, rakkaun, Niin muiden avuin kasvannon.
21. O Pyhä Henki! armahda, Ja parannukseen joh-data Niit', jotka sanas pyhän tääll' Hyljäävät mielell' ylpiäll'.
22. Ett' Herraa yksimielisest' Tääll' palvelemme sydämmest'; Sitt' ijät' luona Jumalan, Sabatii suurta pitää saam.

96

1. Kuul', Jumal', rukouksemme! Suo meille Henkes lahja, Ett' kuin sinuun uskal-lamme, Sua oikein kiittää mahdam', Ja sanaas har-taast' kuultelem', Saam' vahvistuksen uskollem', Ja kristillisest' eläm'.
2. Suu avaa kaikkein paimenten Sun käskys saar-naamahan, Ja taivaallisen totuuden Pelkäämätt' puhu-mahan; Vaan sinun tahtos, Jumala, Ann' edes tuoda voimalla, Eik' meiltä sitä salat'.
3. Avaa myös, Jumal' korvamme, Ja valais' mei-dän mielem', Ett' sanas tarkast' kuulemme, Kanss' sy-

dämmehem' kätkem', Ett' oikein sanas ymmärräm', Ja tahtos jälkeen ain' eläm'; Niin sanas tekiäks' tulem'.

97

1. Herra Jesu Krist', suas tyköm' käänn', Ja Pyhä Henkes lähet' tänn', Meit' armos voimall' auttele, Elämän tielle saattele.
2. Suo Henkes meit' valaisemaan, Suum' kunniakses avaamaan, Sydämmitäm' hallitsemaan, Sun pyhää sanaas oppimaan.
3. Ett' viimein taivaass' kiittäisim', Sull' Pyhä, Pyhä! veisaisim', Kanss' kasvojas katselisim', Enkelein iloss' eläisim'.
4. Ylistys olkoon Isälle, Pojall' ja Pyhäll' Hengelle, Kolminaisuudell' totisest' Kiitos olkoon ijankaikkisest'!

98

1. Ole kiitett', Isä Jumala! Kuin ruokit meit' sanas voimalla, Joka sen kuuleepi tarkast', Ja sen pääll' luottaapi hartaast', Ei hän koskaan pidä kuoleman, Mutt' hyväss' turvass' oleman.
2. Ole kiitett' myös Jesu Krist'! Kuin päästit meit' pimeydest', Ja osotit taivaast' leimauksen, Sinun pyhän sanas ymmärryksen. Se sielut aina lohduttaa, Ja pirust' poijes luovuttaa.
3. Ole myös kiitett' Henki Pyhä! Kuin meit' sanan kuulloon pyydät. Sinä avaa meidän sydämmem', Ett' me sen puhtaast' ymmärräm', Sen kautt' meiss' aina vaikuta, Hyviin töihin meit' taivuta.
4. O Pyhä Kolminaisuus! Kaikkein ihmisten autuus, Älä sanaas meilt' pois ota, Mutt' armos sen kautt' meill' tuota; Niin me siis sinuss' pysymme, Perääs myös aina kysymme.

99

1. Niin on kirkon menomme Tällä hetkell' hyvin täytett', Sanan kuullo, veisumme, Herran nimeen kauniist' päätett'. Kiitett' olkoon Jumal' julki, Kuin meit' näin ravitsi ratki. ;,;
2. Nyt me kotia menemme, Herran hyvist' lahjoist' rikkaat, Levon löysi sielumme, Jota hartaast' halas' alat'. Herra meit' niin aina johdat', Ett' sinullen taidam' kelvat' ;,;
3. Siunaa uloskäymisem', Sielun haavat kaikk' paranna, Estä petos perkeleen, Leipää ravinnoksem' anna, Päättä hyvin vaelluksem', Suo sitt' taivaass' asuaksem'. ;,;

100

1. Iloitse sielun' Herrassa, Ja ole turvass' hyvässä, Hän avun antaa vaivoissa, Et huku hädässä' syvässä'. Ei saada täällä' ain käyskennellä' Pääll' kukkaisten ja ruusuin. Kuin Jumalaan luottaa luojaan, Se voittaa kaiken surun.
2. Sen Joseph, Job ja David myös Kyll' todeks' löynneet ovat, Jotk' olit murheess', tuskass', työss', Ja kärseit vaivat kovat; Vaan täll' ajall' juur' autuaall' Heit' autti Herra ratki: Kuin Jumalaan luottaa luojaan, Ei kaada mailma kaikki.
3. Ei voi mailm' eik' saatan' viell', Pois Jumalast' mua vetää, Mä turvaan Herran hyvän päällä', Hän armonsa ain' mull' näyttää, Ei koskaan täällä' mult' apuu kiell', Siis kiitän häntä ijan. Kuin Jumalaan luottaa luojaan, Se avun saapi pian.
4. Vaikk' vihamiehen' kavala Pilkkaa ja sanoo valheell': Jo hyljäs' minun Jumala! En kuitenk' tuosta tottel', Kyll' Jumala voi varjella, Hän turvan', riemun' ompi; Mä Jumalaan luotan luojaan, Hän korottaa mun voipi.
5. Ehk' Jumal' näkyy toisinans' Mun hyljänneeksi kurjan, Mailm' on viekas vihoissans', Katsannon antaa nurjan; Niin tiedän sen, ett' auttaa hän, Juur' ajall' autuaalla; Kuin Jumalaan luottaa luojaan, Ei vaivu tuskan alla.
6. Niin ole sielun' iloissas, Älä anna sinuas pettää, Ei mailma, synti, saatana Voi vahinkoo sull' tehdä; Sill' Jesus Krist' ne totisest' On maahan kaikki kaannut; Kuin Jumalaan luottaa luojaan, Hän ain' on avun saanut.
7. Ei Herra hyvä hyljänne, Eik' vaivoiss' anna vaipuu, Kuin toivons' häneen heittänee, Ja tahtons' alla taipuu; Kuss' on uskallus ja rakkaus, Siin iloks' murhe muuttuu: Kuin Jumalaan luottaa luojaan, Ei hänelt' hyvää puutu.
8. Se oikein ompi vaivainen, Kuin mailman päälle luottaa, Ja hyljää Herran ylhäisen, Hän häpiän päälens' tuottaa: Sill' Jumala on auttaja Jesuksess', ei muu kenkään; Kuin uskoo tain, on autuas ain' Ja turvass' asuu, amen!

101

1. Sun haltuus, rakas Isäni, Mä annan aina itseni, Mun sielun', ruumiin', tavaran', Ne ota, Herra, vastahan.

2. Mun sielun', ruumiin' omas on, Its' Herra ar-
mas tiedät tuon; Siis omas ota huomahas, En jouk-
koo julman pelkää taas.

3. Sinuun tytyy mun sydämmen', Siin' ilon, le-
von löytänen, Mun hädässän' ja tuskassan' Sä olet
ainoo auttajan'.

4. Sen uskon ja sult' pyydän viel' Ett's heikkout-
tan' tuet tääll', Sun lapses tykön' asu ain', Niin ilon
taivaas' saavutan.

102

1. Tykös, Herra Jesu Kriste! Ainoastans' on
minun toivon', Toista turvaa en tiedä
mistään, Täys' turva olet sinä vaivoin. Ei ijäss'
ihmist' yhtään ollut, Eik' ketään mailmaan paits' sinua
tullut, Kuin minua vaivast' voi päästää: Huudan
tykös tästä, Herra, auta minua hädästä!

2. Minun syntin' sangen suuret ovat, Sydäntän'
vaivaa ja soimaa, Pois ota syntin', ne haavat kovat,
Kovan kuolemas voimall': Sanos suloisell' Isälles,
Ett's maksoit velkan' verelläs: Näin pääsen pois syn-
nin paulast', Ja kaikest' vaarast', Kuin sinun sanas
luja lupaa vahvast'.

3. Anna minull' avarast' armostas Se oikia kristilli-
nen usko, Ett' turvattu olisin avustas, Vastoin vai-
voi ja tuskaa. Ann' ensist' rakastaa sinua, Niin lähim-
mäistän' kuin minuan', Viimeisellän' ole apunan', Muu-
nans' myös ainian, Pirun petos minust' karkot' pois ijan.

4. Kunnia olkoon Jumalall' ainoall', Isälle meidän
Luojaall', Kristuksell' kanss' Isän Pojaall', Lunastajal-
lem' Herrall'. Sill' Pyhäll' Hengell' olkoon myös, Kuin
apuun tulkoon kaikess' työss', Ett' taidam' tulla kelvol-
liseks', Täällä ajallisest', Ja viimein ijankaikkisest'!

103

1. Mä sinua kiitän Jumala! Ett's lohdutit
nyt minua Sun sanallas, siit' sy-
dämmen' Ain' löytää levon suloisen.

2. Sun Henkes mun nyt iloittaa Ja mielen rau-
kan rauhoittaa, Sun armostas mun vakuuttaa, Vaikk'
tein paljon pahuutta.

3. Täst' armost' autuaast' iloitsen, Kanss' nöyräst'
sinua kiittänen, Ett' Herran voima vahvistaa Mun
heikkouttan' vahvasta.

4. Sun armos lisää minulle, Vie käskyis pyhain
polulle, Kanss' hallitse mun elämän', En pahoittais'
sitt' ketäkän.

5. Mun uskon' aina vahvista, Ja rakkaull' mua
kaunista, Ann' kadun aina syntiän', Ja valmis olen
lähtemään.
6. Pois hajot' juonet kavalan, Mua kätke eloon au-
tuaan, Suo suotuis' loppu minulle, Ett' kelpaa sielun'
sinulle.
7. Ett' sanon taivaan korkeull' Sitt' kiitoksen ain'
riemu-suull', Ynn' Isäll', Pojall', Hengelle. Kuule
mitä lapses anelee.

104

1. Älä, sielun', sure surkiast', Kuin pois hyl-
jätt' olisit, Pidä kiini sanast', korkiast',
Risti raukee tyhjäks' sitt'; Jos sä olet syntinen, Niin
on Jumal' armoinen; Vaikk' synt' ansaits' kadotuksen,
Jumal' lahjoitt' lunastuksen.
2. Sinä olet synnill' ilkiäll' Saastutett', kuin muut-
kin kaikk' , Jonka Adam lankeemuksell' Tuimall' tuotti
päällem' ratk'; Vaan jos Herraan turvaat taas, Ka-
dut, kartat pahuuttas, Niin hän eteens' antaa tulla,
Koskas huudat surkiall' suulla.
3. Jumalall' on sydän rakas, Laupiudest' palava,
Niinkuin lastans' Isä armas, Haluisest' ain' halaava,
Suree suurest' edestä , Murhehtii myös hädästä ,
Kovin kuollost' kauhistuupi, Elost' iloll' ihastuupi.
4. Niin tott', kuin mä Herra elän, En sois' syn-
niss' kuolevan Jonkun, vaan ett' kääntyis' jälleen,
Löytäis' elon autuaan. Iloitsee kanss' sydämmen' , Koska
sielun' eksyvän Löytää, kuin mun puoleen' kääntyy, Vää-
rydestä poijes vääntyy.
5. Lammastans' ei paimen paras Hae tääll' niin ha-
luisest', Kuin se Herra hyvä, rakas, Pitää surun sie-
luisest'; Jos sen oikein tuntisit, Rakkaudest' raukeisit
Itkuun, ett' niin ikävöitsee, Isoo, janoo ja himoitsee.
6. Herra hurskait' huoneessansa Rakastaapi rakka-
hast', Ei sois', että pirun ansa Käsittäis' heit' kava-
last': Kuitenki kuin pirulta Sielu parka eron saa, It-
sens' pahuudest' parantaa, Taivaan seurall' ilon antaa.
7. Enkeleill' ett' Herrall' hyväll', Taivaan joukoll'
kaikell' viel', Rikas riemu syttyy ylhääll', Koska palaa
pahalt' tielt' Joku sielu syntinen. Rientäkääm' siis kään-
tymään, Niin hän vikam' unhottaapi, Mereen syvään
upottaapi.
8. Ei niin korkiall' meri nouse, Ei niin syvää syvyyttä,
Ei niin virta kiiruust' juokse, Että Herran hyvyyttä

Näihin taittais' verrattaa, Jonk' ain' armons' osottaa; Jos on synti ankar' aivan, Kuitenk' voittaa armo taivaan.

9. Rohvaise siis sinuas sielun' Kuin tääll' kannat murhetta, Anna rauvet' raskaan surun, Ei se suita surettaa: Eipä vielä verrattaa, Eikä mahdet' mainita, Sinun synteis synkeys suuri, Herran armon kanssa juuri.

10. Vaikka mailma luotu ratki Olis' tuhatt' suuremmaks', Ja niin hänen syntins' kaikki Löytyis' päälläs' makaavaks', Eipä sittenk', usko se, Herran armot puuttune; Hänen rakkautens' alat', Niinkuin liekki hehkuu, palaa.

11. Anna, Jumal', ain' oll' avoi Armos ovi minulle, Ettän tunnen tuskiss', vaivoiss', Rauhas rakkaan ilolla. Rakast', Isä, minua, Ann' rakastan sinua. Hyväll' Hengelläs mua hallits', Ett'ei synti minuss' vallits'.

105

1. O Jesu, piinas kautta Ja viattoman kuolemas, Ann' anteeks' syntin' ja auta Täss' eloss' ja tuonelass'.

2. Tule tänn' ihmisparka, Kadu sun syntiäs, Älä pois tyköän' karkaa, Vaan paranna itseäs.

3. Syntiä olen tehnyt aina, Usein sinun vihoittan', Se minua raskaast' painaa, Sitä itken ja valitan.

4. Ajattel' piinaa kipuu, Ahdistust', tuskaa, vaivaa, Niiden kuin helvetiss' kituu, Piru alat' vaivaa.

5. Mitäs on minun hyvää, O Jesu! kuolemastas? Jos helvettiin vajoon syvään, Synneissäni kohdastans'.

6. Ei ole minun syytä, Ett' syntinen tuomitaan, Kuin synniss' elää pyytää, Eik' kadu, vaikka neuvotaan.

7. Syntiän' en minä salaa, Vaan valitan vaikiast'; Ne saatit minun vihas alla, Kuin rankaisee haikiast'.

8. Rangaistus, kuin kärsit täällä, On huokia; vaan sitä muist', Kuink' Herra synnin päälle Vihastuu hirmuisest'.

9. David, Pietar' ja Maaria, Mont' muut' esimerkkii on meill', Kuin kaduit, sait armon pian: O Jesu, aut' minua ja kuul'.

10. Vaikka syntiä olet täällä Tehnyt kyllä usiast', Minä armahdan sinun päälles, Minun armoon luota lujast'.

11. En tiedä muuta tietä Tästä minun vaivastan'; Vaan tahdon tykös rientää, O Jesu Vapahtajan'!

12. Et taida muutoin sanoo, Vaan ettän olen laupias: Kaikill', kuin armoo anoo, Lepyn, olen armias.

13. Tott' uskon, makia Jesu, Ettäs olet laupias, Autat syntist' joka tiessä: Täll' toivoll' tulen tykös.

14. Uskossa lujan' pysy, Niin taidat välttää vai-
van, Ja sanani perään kysy, Se avaa etees taivaan.
15. Hallitse minua aina, O Jesu! armoillas viell',
Ja Pyhä Henkes lainaa, Kuin johdattaa oikiall' tiell'.
16. En taida sitä kieltää, Sua Hengellän' lohdu-
tan, Ja estän harhalt' tieltä, Keskell' kuolemat' virvotan.
17. Anna minun pyhäis kanssa Taivaan ilon pe-
rii, Ann' välttää pirun ansaa, Älä minust' erii.
18. Niin totta kuin minä elän, Isän ja Pyhän
Hengen kanss', Niin totta saat iloo perii, Taivaan val-
takunnass'.
19. Nyt olen minä voiton päällä: Ole kiitetty Jesu
Krist'! Kuin autat syntisii täältä Taivaan iloon vis-
sist'. Amen.

106

Syntinen.

1. Ah, ah! kunka kurja kuljen! Ah kuink'
synti vaivaapi! Sydänt' suru kaivaapi;
Vettä vuotavat mun silmän', Itken, vaikiast' vali-
tan, Alat' murheelt' murretaan.

Jesus.

2. Kust' tai kurjan huuto kuuluu? Kuka suree sur-
kiast'? Valittaa näin vaikiast'? Jost' mull' liikkuu sydän,
sielu: Pois, pois vaikia valitus! Täs' on ilo, lohdutus.

Syntinen.

3. Ah! ett' antais' joku täällä Lohdutuksen mielehen,
Pelastais' mun synneistän'. Ah! kunk' itsen' käännän vie-
lä, Syntin' rauhan karkottaa, Murheell' raskaall' rasittaa.

Jesus.

4. Minä, minä levon annan, Sulast' armost' suloi-
sest' Sill', kuin katuu sydämeest', Ja mun päällen' panee
turvan, Etsii minua uskolla, Hartaall' sielun halulla.

Syntinen.

5. Kultaisen, ah! kuulen sanan, Virvottaa se sie-
luni, Huojentaa myös kuormani, Ystävän nyt löydän
armaan, Ystäväni Jesuksen, Kuin pois oli tyköän'.

Jesus.

6. Synti, kuin on tullut kanteeks', Ja sun raskas ri-
kokses Ajoin pois mun tyköäs; Mutt' nyt on se annett'
anteeks', Mä lähestyn sinua, Uskoll' pidä minua.

Syntinen.

7. Ah! on usko heikko aivan, Suitseva se kynttilä;
Armahd', Jumalan', vielä! Vahvist' epäilystä vastaan,
Ett'en synnin vaivalta Kuolloon kauhiaan kaadeta.

Jesus.

8. Älä pelkää kuolemata, Eikä uskos heikkous Si-
nua mahda vaivat' myös: Mä sull' tahdon suojan
saattaa, Uskos aina lisätä, Ett' se mahtaa enätä.

Syntinen.

9. Ah, ah, Jesu! armoo täynnäns', Suur' on mah-
dottomuuten', Armos aivan määrätön, Suloinen sä
olet päännäns', Holhoot, korjaat mahdotont', Heikkoo,
huonoo, voimatont'.

Jesus.

10. Mailmaan tulin minä tänne, Armoo autuast'
antamaan Syntisen mahdottoman; Vihan heistä poi-
jes käännän, Tuon heill' armon, autuuden, Rauhan,
levon, laupiuden.

Syntinen.

11. Jesu, mieleen murheelliseen Armos ylhäält' vuo-
data, Neuvois', töis' mua johdata; Niinpä synnin tus-
kast' pääsen, Lauhtuu viha Jumalan, Tunnoll' rauha
tuotetaan.

Jesus.

12. Muista piinan', kuollon', vaivan', Edestäs jonk'
kärsein tääll', Rippuissani ristin pääll', Sill' on täy-
dellisest' aivan Velkas kaikki maksettu, Isän armo an-
saittu.

Syntinen.

13. Kiitän, Jesu, iloll' sinua Lohdutukses edestä,
Laulan hyväst' mielestä; Ei sill' synti vaivaa minua.
Kiitä, sielun', Jumalat', Kaikk' on hyvin asiat.

107

1. Jesus ystävän' on paras, Jonk' ei ver-
taa löydy viel'; Pitäiskö mun jossuss'
vaarass' Häntä hyljäämähän tääll'? Ei kenkään pois
minua viene Minun rakastajan', Yksi meidän tah-
tom' lienee, Tääll' ja ijäisesti ain'.

2. Hän edestän' kärsei kuollon, Nyt kenk' minua ka-
dottaa? Isän viel' rukoilee tykön', Ja mun vanhurs-
kauttaa. Ken siis tahtoo kantaa päällän Sen, kuin hän
on valinnut? Hukuttaa ken taitaa hänen, Jonk on suo-
jaans' ottanut?

3. Vakaisest' siis siihen luotan, Ett'ei kuoll' eik' elo-
kaan Eroita mua Jesuksestan', Ei enkelit, hädätkään;
Eikä mikään luoduist' muista, Nykyisist' taikk' tulevist',
Pois mua Jumalastan' suista, Rakkahasta Jesuksest'.

108

1. Jesu, sanallas sä sielun Ruokit ja sen täytät halun, Annat armon, autuuden; Asu, Jesu, tykönän'!
2. Tosin minä kyll' sen tunnen, Ett'en ole mahdollinen; Kuiten' sinuun turvannen, Asu, Jesu, tykönän'!
3. Ole kanssan', ettei saatan' Minua heikkoo pettää saata, Sinuun toivon' liittänen, Asu, Jesu, tykönän'!
4. Puolestan' pois poista pirut, Helvettiin tee heille kiirut', Sinuun aina luottanen, Asu, Jesu, tykönän'.
5. Syntinen ehk' raukka olen, Tahtos vastaan usein teen, En sust' luovu sentähden, Asu, Jesu, tykönän'!
6. Vahinkoo ei minull' kukaan Tee, mä perii tai-vaan saan, Sinuun toivon' kiinitän, Asu, Jesu, tykönän'!
7. Pysy läsnä, Jesu rakas'! Pahuus minust' karkot' kauvas, Sinuss' aina rippunen, Asu, Jesu, tykönän'!
8. Kosk' on Jesus minua läsnä, Hallitsee mun Hengellänsä, Niinpä riemull' sanonen: Asu, Jesu, tykönän'!
9. Niin myös autuaast' täältä kuljen, Enkelein kanssa seuraan tulen, Siell' ijät' sua kiittänen, Asu, Jesu, tykönän'!

109

1. Herra Jesu, ainoa auttajan', Ja armon lähde ainoo, Katso suruist' surkeuttan', Ja armon minull' lainaa! Synnit suuret minua vaivaavat, Ja omaatuntoon' kaivavat, Tahtoin helvettiin painaa.
2. Ann' anteeks' syntin' kauhiat, O Jesu piinas tähden, Jotkas maksoit kyll' haikiast', Ristin pääll' kaikkein nähden: Tule siis minull' turvaksi, Tee minua synnist' puhtaaksi, Armoillas avuksen' lähde!
3. Ah, koska muistuu mielehen', Kuink' on minull' syntiä monta, Niin lankee kuorma sydämmeen Raskaampi kuin meren santa, Jonk' alla vaikiast' vaipuisin, Jos ei sinun sanas olisi, Kuin avun minull' antaa.
4. Se sama sana suloinen Tain turvan minull' tuottaa, Ett's kaikill' olet armoinen, Kuin piinas ansioon luottaa, Ja pahattekons' katuvat, Syntins' myös surkiast' surevat, Niill' armon tuotat totta.
5. Ettän siis minun synneistän', Joit' paljon on ja julmii, Kuin kauhiast' kalvaa sydäntän', Ja omaa tuntoon' sulmii, Pääsisin vielä vapaaksi, Ja veres voimall' puhtaaksi, Kuin David ja Manasse.

6. Niin tulen mielell' haikiall', Ja etees maahan lan-
keen, Itken myös äänell' vaikiall', Rukoillen nöyräst'
sangen: Ann' anteeks', Jesu, minullen Kaikki minun ru-
mat rikoksen', Joill' kehoitin sinun vihaan.

7. Huojenna, Herra, minullen Tai raskas kuorma
ja taakka: Pääst' synnin ikeest' irrallen, Jonk' alla
maassa makaan, Ett' sitte sinua kuulisin, Pyhydess'
palvell' mahtaisin, Kuin Isääns' lapsi rakkain.

8. Suo Pyhä Henkes turvaksi, All' ristin joka het-
kell', Verelläs pese puhtaaksi, Viimeisell' hengen ret-
kell'; Pääst' pyhäis joukkoon minua täält', Uskon kautt'
sielun' viimeiselt' Taivaaseen tallell' kätke.

110

1. Ah Herra Krist'! Synnit vissist', Sy-
däntän' kovin vaivaa, En löydä tääll',

Koko maan pääll', Yhtään kuin auttaa taitais'.

2. Jos etsin viel', Siell' taikka tääll', Ain' mail-
man ääriin saakka, En sittekään Löydä yhtään Ar-
mon ja turvan paikkaa.

3. Tykös', Jumal', Mielell' surkiall' Armoo kerjää-
mään lähden: Vihas unhot', Armos osot', Sinun Poi-
kas ansion tähden.

4. Jos niin lienee, Ett' synt' vienee Minun ran-
gaistukses alla, Niin kurita tääll', Ja säästä siell', Aut'
ett' synnist' pois palaan.

5. Jesu taivaast', Aut' minua vaivast', Ja usko
luja lainaa, Varjele siit', Ett'ei synnit Mua kadotukseen
paina.

6. Tee se minull', Kuin kelpaa sinull', Lohdut' kosk'
ristii kannan: Vaan viimeiselt', Ijankaikkiselt' Älä mua
ylön anna.

7. Kuin lintuinen, Kosk' pitkäinen Jylisee ja myös
pauhaa, Juur' pikaiselt' Rakoin sisäll' Itsens' kätkeepi
rauhaan:

8. Niin on minun Turvan' sinun, Herra Jesu! haa-
vas viisi; Kosk' hätä tääll', Juur' pakko pääll', Koht'
turvan löydän niissä.

9. Vaikka vaipuis' Sielu, ruumis, Kuitenk' sen vissist' tie-
dän, Ett' autuaallisen, Ijankaikkisen Ilon tykönäs löydän.

10. Kaikkein autuus, Kolminaisuus! Isä, Poika,
Henki Pyhä! Kuul' rukouksen', Ann' anomuksen', Sitä
nöyräst' pyydän, amen.

111

1. O Jesu elämän Herra! Tule minull' turvaks' Tunnustan joka kerran, Syntiseks' minua kurjaks', Minun syntiän' en taida salat', Kuin paljon minua vaivaa, Yöt, päivät päällen' kaivaa, Murentaa minua alat'.
2. Jesu! ann' armos saanen, Täällä viel' eläissän', Ett' tykös kääntyä tainnen, Ja parat' itsiän': Pahuutta kaiken ijän Paljon tehneen' tiedän, Häijyst' elin, jonka tähden Sydämmen' on kipiä.
3. Ristiän' minä myös kannan Kyll' ylönmielisest', Jonk' Jumal' päällen' pannee, Sen tietää minull' tarpeelliseks'; Kussa minä turvaan kuitenkin' Juur' Jumalan saanaan, Siin' lohdutuksen löydän, Vaivoissan' liioitenk'.
4. Usko minull' luja lainaa, Päälles, puhdas Jesu, Kautt' kuolemas korjaa minua aina, Ett'en erkanis' sinust'. Sinun sanaas minä turvaan, Kosk' viimein täält' lähdän, Ota sielun' silloin tähdell', Taivaan iloon lujaan.

112

1. O Jesu korkein lohdutus! Sä armon, autuun lähde, Ah! kuule vaikia valitus, Kuin sydämmest', suust' lähtee: Suur' on mun sielun' ahdistus, Sill' synnill' on minuss' asumus, Kuin peljättää mua perät'.
2. Kuin kuorma raskas rasittaa, Niin hän mun painaa vaivaan: Kuin murhamies myös kauhistaa, Niin on mull' julma aivan. Hän omantunton' haavoittaa, Ja kuin nuolt' monta tuhatta Suruista sydäntän' sulloo.
3. Täss' hädäss' armahd' minua, Rienn' avuksen' armias vielä, Sä kärkeit kipiää kipua, Ja kuolit ristin päällä, Ett' minä vapaaks' pääsisin, Ja tuomion kovan välttäisin, Jonk' ansaitsit mun syntin'.
4. Kosk' ajattelen ahkerast' Mun entist' elämääni, Niin karvastelee katkerast' Mun suruist' sydäntäni; Se tulee ratki raskahaks', Ja aivan paljon painavaks', Pois poistaa luistan' rauhan.
5. Mutt' sinun sanas elävä, Se virvottaa mun jälleen, Ja synnin kuollost' herättää Mun henken' eloon uuteen; Sill' armostas se vakuuttaa, Ja sielun surkian lohduttaa, Kuin tulee, Jesu, tykös.
6. Sill' astun edes vaivainen, Nyt mielell' suruisell' sängen, Häpiän ja pilkan alainen, Kanss' pelvost' maahan lankeen, Ja jos sen tehdä taitaisin, Niin totta vuotaa antaisin Kyyneleit' verisiä.

7. Vaan ah! ei itkun' synneistän', Eik' veren' voi
mua pestä: Sun veres, Jesu! edestän', Kuin vuosi,
tain voi tehdä; Se lausuu hyvää laupiaast', Eik' huuda
kostoo ankarast', Kuin hurskaan Abelin veri.

8. Niin anna anteeks' Jumalan'! Ann' anteeks', Jesu
rakas! Ett' olen sinun vihoittan', Sun' käskys heittä-
takan', Mailmaa seurann' häijyä, Ja omaa tahtoon' il-
kiää, Sun ristic riivannut riettaast'.

9. Jos David tavoitt' armon' sult', Jos Manasseta
säästit, Jos Pietarin, kuin vääräll' suull' Sun kielsi, syn-
nist' päästit, Jos ryövär', kuin viel' ristin pääll' Suun
turvas', sai sult' armon' tääll'; Niin toivon myös sen
saavan'.

10. Vaan vahvist' uskon' ainoast', Ett's edestän' kär-
sin' olet, Niin levon maistan makiast', Ja tiedän, ett's
huuton' kuulet. Sun henkes mun lohduttakoon, Viimei-
sess' sodass' auttakoon, Kosk' kovin kuolema kokee.

113

1. Sun edessäs valitan, Kriste! Mun suurta
surkeuttan', Joka mun sydäntän' pistää, pis-
tää, pistää; Tue mun heikkouttan'.

2. Ett' mailman meno on turha, Ja monen pet-
tävä, Kuin tuottaa myös minull' murheen :,: Siis olen
sen jättävä.

3. Nyt tahdon ylön antaa Mailman juontens' kanss',
Ja Kristuksen eteen kantaa :,: Mun puutoksen' aikanaan'.

4. Mitä mull' Jumal' suopi, Siihen minä tydyn
tääll': Jos ristin maljan myös tuopi :,: Niin luotan
Lunastajani pääll'.

5. Auta Pyhä Henki Jumal'! Tässä tiess' matka-
miest', Ett' Evankeliumin voimall' :,: Vaeltaisin us-
kon tiet'.

6. O korkia Kolminaisuus! Sun päälles luottanen,
Vaikk' pahuus leviält' paisuu :,: Ann' armos löytänen.

7. Jos mailman menoja tutkin, Niin tunnustaa tie-
dän sen, Ett' kääntyvät moniin mutkiin :,: Ja saatta-
vat ahdistuksen.

8. Tääll' häpiän, kunnian välill' Täytyy mun oles-
kella; Vaan jos käyn Kristuksen jälill' :,: Hän pitää
mun tallella.

9. Vanhurskaus ja rauha Tulevat Jesukselt', Vaikk'
kuinka mailma pauhaa :,: Kuitenk' saan levon hänelt'.

10. Hän on mull' autuuden sarvi, Mun kilpen',
kallion': Kosk' minull' on suuri tarve :,: Niin häness'
on apu tarjon'.

114

1. Ah! ollenk' mä outo ainoo maan päällä?
Eik' vaivoiss' vertaa minull' löydy
täällä? Eik' murhe tai koskaan mult' muuttune? Eik'
suru surkia enään puuttune?
2. Ain' aamuilla, kuin nousee aurink' armas, Niin
liiaks' lisäntyy mun murheen' karvas: Ehtooll', kosk'
ehtivät muut levolle, Niin murhe majall' tulee minulle.
3. Näin vaikiast' mua Herran viha vaivaa, Kanss'
kätens' paino painaa alas aivan, En lepoo saa täst' tus-
kast' ahtahast', Ain' nuolens' sieluun' ampuu ankarast'.
4. Mun sydämmen' kanss' tunton' turmioks' piesty On
paljost' pahuudest', kuin mult' on tehty: Jumalan julmuus
ain' on edessän', Kuss' kuljen, pyörin, poikkeen, pakenen.
5. Miks' julmast' näin vihastut minull', Jumal'?
Miks' vaivaat vaivaist' minua tulell' tuimall'? Muis-
teletkos viel' vikoi nuoruuden? Kosk' eksyin peräss'
mailman pahuuden.
6. Ah mik' ilo! ei iloks' mainittava, Kuin päällen' kai-
ken tuskan, vaivan saattaa, Kuin pian muuttuu mus-
taan murheeseen, Ja viimein viepi kuolloon ijäiseen.
7. Jos, Jumal', näin ain' tahdot ankar' olla Mun syn-
tin' pääll', en taida oikeull' tulla; Vaan ehkän tiedän riet-
taast' rikkoneen', Niin uskon viel', ett's olet armainen.
8. Näink's tahdot, ett' tain tuskan alla olen, Ain' ai-
kaan ast', kuin jällens' multaan tulen? Mä parun, itken,
huudan huikiast', Vaan sydämmes mull' näkyy kankiaks'.
9. Mä itken, vaan sill' teen työtä turhaan: Mä äänte-
len, vaan huudan raukka hukkaan: Sun vihas' vuoks' sä
suljit armos mult', Jost' olen suurell' täytett' surkeull'.
10. Mä yksinän' istun ja vesi vuotaa Kasvoillen,
vaan ei kukaan apuu tuota; Sä kätket itses ja et kuul-
tele, Jost' suru suuri vielä suurenee.
11. Mä sivullen' jos siivet mettiseltä Saisin, pa-
koin paikkaan toiseen täältä; Vaan kunkaan kuitenk'
kuljen kurja mies? Mun Herran pivo pitää joka tiess'.
12. Niin tahdon siis Kaikkivaltiaan vihaa kantaa, Vaikk'
murheen pääll' ain' murheen minull' antaa: Mä nöyräll',
kärsiväisell' halulla, Kuuliaisest' kannan vitsaas, Jumala.
13. Paljon rikoin, ja pahuutta tein paljon, Kuitenk'
ain' armo taivaast' oli tarjon': Sun nimes ompi Herra
Zebaoth, Sä hyvää hyvyytt' meillen ja'at, tuot.
14. Siis rohvaisen ja iloon itsen' annan, Ett's pojan
pahan, eksyvän myös lampaan, Kanss' perät' pennin-
gin pois olevan, Mun vapahdat alt' vaivan vaikian.

15. Viel' kruunaat mun taivaisell' kunnia-kruunull',
Kanss' puetat vanhurskauden puvull', Niin ihanaan
viet ilo-salihin, Mun ylkän' tykö pyhain parihin.

115

1. Jesust' sielun' halaa, Sydän perään palaa,
Jesust' odotan, Surust' ratki hivun,
Kärsin kipiän kivun, Häntä kaipaissan', Jesuinen, mi-
nun sulhaisen', En tahdo mailmass' mitään Suhte-
es minään pitää.
2. Olen siipeis turvass', Vapa kaikest' surmast',
Vaikka ahdistaa Vihollisen' häijy, Perkel' kiukuss' väi-
jyy, Jesus pelastaa, Empä tääll' siis pelkää viel', Vaikk'
synti ja helvetti pauhaa, Jesus lisää rauhaa.
3. Vanhan draakin kita, Kauhia kuollon rita Ei
voi kauhistaa. Vaikka mailma halkeis', Enpä kuitenk'
pelkäis', Jesus vahvistaa. Kyllä voi se, kuin mun
loi, Kuollon kuopast' auttaa, Jesus piinans' kautta.
4. Menkään matkaans' kalu, Ei ol' siihen haluu;
Jesus tavarant'. Kauvas kunnia kulje, Itses minult'
sulje: Jesus kunniant', Ei voi viel' kaikk' tuskat tääll'
Pois hänest' minua suistaa, Jesust' tahdon muistaa.
5. Mailman turha tapa, Sinust' olla vapa Tah-
don todella, Et sä minua petä, Etk' saa syntiin vetää
Pahoill' juonilla. Koreus ja prameus, Hekuma ja muut
synnit Jääkäätkä kaikki tyyni.
6. Häijyt murheen henget, Kiiruissann' pois menkäätkä,
Jesus turvaksi Tulee, kuin kyll' suittaa Murheen minull'
muuttaa, Kaikkein parhaaksi. Tiedän kyll', ett' Jesus mull'
Surut, tuskat taitaa Kaikki hyväks' laittaa. Amen.

116

1. Jesus armon aitta, Jesus hyvin laittaa;
Jesus synnittä kuoli, Meidän syntim'
pois vuoli; Jesus taivaassa elää, Jesus meit' aut-
taa täällä.
2. Jesus minua auttakoon, Tarpeet kaikk' lainatkoon!
Jesus sydämmeen tulkoon, Jesus rukouksen' kuulkkoon,
Jesust' sielun' ain' kiittää, Hän murheen minust' pitää.
3. Jesus minull' hengen loi, Jesus elämän soi, Je-
sus minull' ruan antaa, Jesus kaikk' tarpeet kantaa: Je-
sus viell' neuvon tietää, Ja tahtoo avuksem' rientää.
4. Jesus minun lunasti, Jesus minun pelasti, Je-
sus helvetist' osti, Jesus kuolemast' nosti, Jesus viel'
tarpeet näkee, Jesus ain' auttaa käkee.

5. Jesus uskon lainaa, Jesus holhoo aina, Jesus Pyhän Hengen antaa, Kuin meill' kaikk' lahjat kantaa; Jesus niill' sielun täyttää, Jesus meill' armons' näyttää.
6. Jesus meit' suojelee, Ja vaaroist' varjelee, Jesus meill' rauhan tuopi, Jesus terveyden suopi: Jesus vahingot estää, Jesuksen armo kestää.
7. Jesus meit' hallitsee, Öin, päivin vartioitsee, Jesus ei koskaan makaa, Jesus on aina vaka; Jesuksen nimeen eläm', Jesuksen nimeen kuolem'.
8. Jesu! sinä minun, Jesu! minä sinun, Jesus minun kaikess' vaivass', Jesus ylhäällä taivaass', Jesus ain' joka paikass', Jesus ain' joka aika.
9. Jesus Lunastajan', Jesus Vapahtajan', Jesu, aut' nyt ja aina, Ja autuas loppu lainaa! Jesu! viimeisell' hetkell' Minua taivaan iloon kätkel'!
10. Jesust' ylistäkääm', Ja kilvan kiittäkääm', O Jesu kunnian Herra! Sinull' kiitos monin kerroin, Jesuksen kiitos olkoon! Amen: Jesus meit' kuulכון!

117

1. Ah! mik' ompi elom' tääll'? Tuska, vaiva tuskan pääll', Työ ja meno levotoin, Silloink' kuin se paras on.
2. Mik' on aikam' lyhyinen? Sota alinomainen: Yksi toistans' vaivalla, Vitsaa pahall' tavalla.
3. Mikä jumalisuus meiss'? Heikko, vajaa joka tiess': Emme Herran tuomioll' Sen kautt' autuaaks' taida tull'.
4. Mik' on riista, tavara? Lika, multa katoova: Rikas pian köyhtyy kyll', Murhe myöt' on molemill'.
5. Mik' on korkee kunnia? Kukkula kuin kukoistaa; Karsaast' katsoo kadet pääll', Jos on joku arvoss' tääll'.
6. Mik' on mailman ystävyys? Sakia savu, sumu myös; Ystävist' äl' ihastu, Veljein väli rikkaantuu.
7. Mik' on onni noutava? Myrkky, tauti tappava, Kuin mont' sieluu vaivaista Kadottaapi kauhiasta.
8. Viha, kateus mikä on? Kuin meit' vakoo vahinkoon: Vihataan ja parjataan, Kunniam' kaikilt' kalvataan.
9. Mikä tauti kauhiast' Vaivaa meitä vaikiast'? Tuskin jäsen löytynee, Jonk' ei kärsii täytyne.
10. Mik' on viimeink' kuolema? Se kuin tuskat lopettaa, Viepi vihdoin vaivasta, Iloitsemaan taivaassa.
11. Sieluni se virvottaa, Tuskist', kivuist' kirvottaa, Ettän elon ijäisen Taivaass' saavan' tietänen.

12. Jok' ei näkyn', kuulunut, Ajatuksiin astunut:
Ilon sisäll', ulkona Toi on minull' toivona.

118

1. Pois makia mailma jää! Mun sielun' pää-
nänsä Täält' pyrkii ylös vielä, Kanss'
mielen' etsii siellä Ain' ijäist' menoo taivaass', Juur'
Herran pyhäin seurass'.

2. Pois mailman tavara! Et saa mult' kiitosta;
Sen virta poijes viepi, Ja tuima tuli syöpi, Pois ta-
varoittes kanssa, Ei ne mull' autuutt' anna.

3. Pois turhan kanss' ilon, Se sula suru on; Sun
kaiken ilos ilkeen Mä pilkkaan, hyljään, syljen, Ei rie-
tas riemus taida Tääll' sielull' rauhaa antaa.

4. Pois paha prameus, Kanss' tyhmä koreus; Kaikk'
samett', silkkipuku, Kuin tuuli turhaan hukkuu; Niist'
tosin sanoo mahtaa, Ett' ovat multa maasta.

5. Niin ylpiä kunnians' Hän menköön' kauvas kanss',
Se omppi vaiva, savu, Kuin liekkins' kanssa sammuu:
Miks' kunniata pyydän, Jost' vaivoin vaivan löydän?

6. Pois mailman ystävyys, Se vilppi, viekkaus, Kuin
monta murhaa, pettää, Vahinkoon viekkaast' vetää: Sun
ystävyytes häijy, Mink' kelpaa? sill' sä väijyt.

7. Taivaass' on ystävän', Sinn' mä ikävöitsen, Hän
sydämmens' mull' antaa, Kanss' rakkautens' kantaa, Mun
iloll', riemull' täyttää, Kanss' suruist', kivuist' päästää.

8. Taivaass' on kunnia Mull' valmis korkia; Sill'
kirjaan elävitten, On nimen' pantu, tiedän, Siell' iloss'
parhaass' pauhaan, Ja Herrall' kiitost' laulan.

9. O taivaan koreus, Ja korkia kauneus! Sill' päär-
lyill' kaunistetut Sun porttis on, ja kadut Kaikk' kul-
lall' kalliimmalla: Ah koskan sinn' saan tulla?

10. O taivaan hekuma, Autuas sun nautit' saa!
Muut kaikki ylönkatson, Kuin nautitsen sun ainoon,
Kuin hyvän saada taidan, Niin huonon hyljät' mahdan.

11. O taivaan rikkaus! Suo meill' osallisuus Si-
nuss', Suo, Jesu laupias, Meill' runsaat armolahjas;
Suo tavaras meill' suuret, Joit' em' pois kadot' ijät.

12. Pois mailma! taivaaseen Halaa mun sydämmen',
Mailmalliset ylönkatsoo, Taivaaseen ylös tahtoo; Jää
mailma kanss' sun omais, Mä Herran olen huomass'.

119

Kirjoittaa on minull' miel' Tain mailman
surkeudest', Aika on jo tulla tiell', Ja nousta

ylös unest': Poiketa pois pahuudest', Vaari ottaa autuudest'. Nouse ylös ja valvo, Ja ole aina valmis.

2. Kussa he nyt mahtaa oll', Jotk' elit ennen meitä? Hautaan sinä mahdat tull', Jos tahdot nähdä heitä, Tuhaks', tomuks' tulit taas, Mullaks' myös mätänit maass'. Nouse ylös ja valvo, etc.

3. Synniss' mailmaan synnymme Kivull' ja surull' surkiall': Vaivass' aina elämme, Ja työssä monnell' murheell', Viimein kuolema kulkeepi, Meitä kivull' korjaapi. Nouse ylös ja valvo, etc.

4. Tällä lyhyell' elämäll' Ei ole mitään vartta, Kiiru on ain' kuolemall', Ei hän yhtäkään karta, Tuoni tulee kuin lenten, Eikä armahda ketään. Nouse ylös ja valvo, etc.

5. O! joskas tääll' tietäisit Autuain ilon taivass', Mailman turhuutt' välttäisit, Etkä sen iloo kaipais': Herraa palvel' pyytäisit, Yli aikaa ylistäisit. Nouse ylös ja valvo, etc.

6. Ne kuin taivaass' hallitsevat, Kuink' autuaat he lienee? Kristust' kasvoin katselevat, Eik' murheest' mitään tienne: Heliäst' huutavat Herrall': Pyhä, pyhä, pyhä Jumal'! Nouse ylös ja valvo, etc.

7. Ah, kuink' suuri surkeus, Kristuksest' eroitettaa, Pyhain parist' perät' pois, Helvettiin vajotettaa, Kivua kivuss' kipiäss', Piinass' piinattaa pimiäss', Nouse ylös ja valvo, etc.

8. Kirottuin kivuist' kipinäk' Jos täällä tuta saisit, Ennen vaivan enimmäk' Kärsiväs täällä soisit; Ett's voisit välttää vaikian, Kirottuin kivun kauhian. Nouse ylös ja valvo, etc.

9. Kivut siell' kaikk' katkeematt', Ei löydy levon siaan: Piru piinaa taukoomatt', Ei lopu vaivat ijan. Kivuss', kiukuss' parkuvat, Voi, voi! alat' huutavat. Nouse ylös ja valvo, etc.

10. Karttaa voit kadotuksen, Jos tätä tutkit täällä, Oikian teet katumuksen, Uskoin Kristuksen päälle; Elät ain' jumalisest', Niins lähdet täält' autuaallisest'. Nouse ylös ja valvo, Ja ole aina valmis.

120

1. Mailman menon turhuudest', Ja häijyin tapain pahuudest', Veisata aikoo kielen': Herra, opettaja oikia, Ja taidon lähde makkia! Viisaudell' täytä mielen', Ett' oikiaa tietä taitaisin Käydä, suloisen veisaisin Kiitos-virren sinull' aina, Siihen minull' voimaa lainaa.

2. Mailma synnis' iloitsee, Ja hekumassa leikitsee, Vaikk' siinä viimein nääntyy. Petos ympärins' juok-

selee, Totuutt' ei kukaan tottele, Valheeks' jo totuus vään-
tyy. Murha ja verenvuodatus, Viha, vaino ja sadatus,
Maall' että merell' pauhaa, Ei löydy kussaan rauhaa.

3. Tyrannit tylyt atrian Kansastas köyhäst' kauhian
Korpeill' ja pedoill' julmill', Sodass' aina rakentavat, Ja
surkiast' monta saattavat Maakuntaa perät' kylmill'. Les-
ket tääll' suruss' huutavat, Orvoin kyyneleet vuotavat,
Yöt, päivät kuuluu kauvas Vankein huokaus vaivas'.

4. Huoruus maan kulmat täyttänyt, Hulluutens'
häijyn näyttänyt On nuorill' sekä vanhoill', Jotka hau-
reutta himoovat, Ja saastaisuuteen samoovat, Pettäin
mont' makioill' sanoill'; Jost' saatana saa iloita, Ja
joukkons' kanssa riemuita, Ett' synti saa niin vallan,
Vakuuden maahan tallaa.

5. Kukoistaa maassa koreus, Perät' puoletoin prameus
Miehiss' ja vaimon puoliss'. Jos Adam, Eva nousisi, He
lapsians' ei tuntisi; Pääss', käsiss', rinnoiss', suoliss', Ko-
ristukset koriat kohuvat, Tyhmyydess' takaa ajavat Maill'
vierail' uutta tapaa, Jost' harva on sill' vapa.

6. Kalliiss' puvussa vääntelee, Mies halpa itsens'
käänтелеe, Ja ylpiäst' elää sängen, Eik' ajattelee hukku-
vans', Äkiltä täältä nukkuvans', Kuiten' kuin ruoho lan-
kee. Kuhun jää sinult' koreus, Mailman häijy haureus,
Kosk' mato silmääs kaivaa Ja perkel' sieluus vaivaa?

7. Juopumus pidoiss' pidetään Iloll', ja sitä kiite-
tään; Teiden ja katuin haaroiss' Räyhätään ja myös
pauhataan, Taitamattomast' tapellaan, Ehk' ollaan suu-
riss' vaaroiss'. Ah, viina viisaan villitsee, Eik' juo-
marita hillitse, Vaan syöksee viimein ansaan, Helve-
tin alhon lansa.

8. Näiden siis tähden nuhtelee, Prophetain kautta jut-
telee Rangaistust' Luoja suurta, Ja antaa pappein saar-
nata, Pahuudest' kansaa varata, Vihaamaan synnin juur-
ta. Tähdet ja merkit taivahass' Neuvovat meitä harta-
hast' Hylkäämään menoo pahaa, Eik' ahnettimaan rahaa.

9. Vilja maast', merest' vähenee, Sodat, taudit meit'
lähenee, Loppuun jo kaikki kääntyy; Synti ihmisiss' hal-
litsee, Ja pahat tavat vallitsee, Loppuun jo kaikki kääntyy.
Rakkaus maassa lakastuu, Moni synnistä riemastuu,
Uskosta poijes väänntyy; Loppuun jo kaikki kääntyy.

10. Koht' Herran torvi helisee, Vuorten perustus
värisee, Tuomar' on oven edess'. Maan piiri tulell'
poltetaan, Kaikk' tyhjäksi jällens' saatetaan, Kuin on
kuivall' ja vedess'; Kuolleet kaikk' ylös nostetaan, Työn
jälkeen pahoill' kostetaan, Joillenka piina suuri Anne-
taan palkaks' juuri.

11. Tulta, savuu he lainoovat, Drakit, kärmeet heit'
vainoovat, Voi itkun ijäist' piinaa! Helvetin susi raate-

lee Ruumist', joss' madot matelee, Voi itkun ijäist'
piinaa! Meri pohjatoin palaapi, Tulikivestä hohtaapi
Julmuuden vihan viinaa! Voi itkun ijäist' piinaa?

12. Vanhurskaat iloon kannetaan, Kuin armost'
heille annetaan, Ei suinkaan ansion tähden, Kussa vei-
saavat iloisest', Kiittävät Jesust' suloisest', Kolminai-
suuden nähden; Aurinko kuun kanss' lakkaapi Valis-
tamast', its' jakaapi Paisteen pyhillens' Luoja: Heit'
turvaa sekä suojaa.

13. O Jesu! lainaa viisautt', Ett' välttää pirun
kavaluutt' Tääll' murheen laaksoss' voisin; Ja tuloos
aina muistaisin, Synnistä itsen' suistaisin, Kaikille hy-
vää soisin. Kosk' kuolema rintaan' kolkuttaa, Sydän-
tän' taudill' poukuttaa, O Jesu, ota huomaas! Ruu-
miin' ja sielun' suojaas! Amen.

121

1. Sen Herra aina autuaaks' Sanassans' sa-
noo vakaass', Kuin löytään pyhäks',
puhtahaks', Työss', sydämmess' ja sanass'. Se saapi
nähdä Jumalan, Ratk' rauhass' riemull' taivahan, Kanss'
enkelitten pyhään.

2. Vaan voi sit' ihmist' vaivaista! Kuin elää li-
han himoss', Ain' pitää eloo saastaista, Pakanain pa-
hass' menoss'. Ei Herraa hyvää nähdä saa; Vaan
vaivaa ulos seisoa Kanss' pahain piruin pitää.

3. Ja ett' on sydän sytytett' Haureun halust' häi-
jyst, Niin on myös raukka eksytett', Ett'ei hän tiedä
hävyst', Ei huoli Herran sanasta; Mutt' elää ehdost'
omasta, Ja synnis' syväll' makaa.

4. Häll' silmät on hävyttömät, Jotk' haureutta ha-
laa, Ja himoist' hillimättömät, Juur' ilkiäst' pahoin
palaa: Sen sydän hyljää kunnian, Kanss' siivo-me-
non puhtahan, Hän kuolloon kovin rientää.

5. Se perät' pedon kaltainen On, kuin näin mail-
mas' rippuu, Niin Herran myös taivaallisen Pois
hyljää, hänest' luopuu. Hän juoksee, rientää, kiiruh-
taa, Kunn' häijy himo taluttaa, Kuin orhit hyvin
syötett'.

6. Vaan viimein hänen saavuttaa Ansaittu palkka
nurja, Ett' täytyy aivan avutta Rangaistust' kärsii
kurjaa; Niin tulee tauti, sairaus, Ynn' pilkka, häpiä,
vaivaisuus; Ei Jumal' voi hänt' säästää.

7. Kuin jumalaksens' vatsansa Näin panee, elää
saastaast', Ain' seuraa omaa tahtoonsa, Sen Herra
tahtoo rangaist'. Se lyhyt ilo tuottaapi, Ja hänen
päällens' saattapi Ijäisen tuskan, vaivan.

8. Mutt' autuas aina muistaapi, Ett' kaikki työt ja teot, Ne Jumal' tuomioll' tuottaapi, Kanss' aivoitukset, neuvot: Ja kaikk' kuin pimiäss' tehdähän, Ne silloin selkiäst' nähdähän, Ne its' ilmoittaa Jumal'.
9. Se kuin siis halua säilyttää Mielt' rauhallista täällä Eik' vaivaa päällens' säilyttää, Vaan kunnialla elää; Hän kunnias' oman astians' Ain pitäköön ja raajojans' Ei porton raajoiks' tehkö.
10. On templi Herran Hengelle Ain' puhdas ruumis, sydän, Kuin syntiin ei muit' viettele, Vaan pitää elon pyhän. Tott' itsem' synnist' suistaisim', Jos mieluisest' ain' muistaisim' Me Herran kovan kuollon.
11. O Jumal'! puhdas sydän luo Minuun ja henki vahva, Ja armiaast' aina apu suo Niiss', kuin täällä minua vaivaa; Sä olet minun pyhyiten', Aut' kiusaukset voittanen; Sun lupaustas muista.
12. Niin anteeks' anna, Jumala, Ain' armost' syntin' monet: Sä, Jesu, veres voimalla Kaikk' särje pirun juonet; Aut' Herran Henki minua, Ett' rakastan ain' sinua, Sep' on mun halun' harras.

122

1. Ah! miks' olet ihmisraukka Tyhmä, ett'et ajattel', Ettäs olet multa, tuhka, Sidott' synnin sitehell'. Se kuins olet, unhohdat; Jok' et ole, omistat: Paras taito tok' on tämä, Itsens' taitaa tarkast' nähdä.
2. Maa sä olet, maasta luotu, Maaksi maahan maadut taas, Maan pääll' on sull' maja suotu, Valmis on sull' hauta maass'; Multa, tuhka, tomu sä, Ilkeytt' täynnä häijyä, Riettaudess' elät täällä: Mitäs ylpeilet siis vielä?
3. Älä eksy: eipä taida Korlut antaa koreutt', Nimi korkee korkeutta, Vaatteet kauniit kauneutt': Yht' on herra, orja tässä, Köyhä niin myös äveriäs, Kaikk' kuin olem' tain maan päällä, Maaksi mainitaan me täällä.
4. Yhtäläinen tulo tänne, Lähtö kanss' täst' majasta: Hautaan eroittamaan mene, Köyhän luut pois rikkaasta; Sano kuk' on ylhäinen Ollut tääll', taikk' alhainen; Kurkist' kehtoon, kuinka kultaa Lapsi paljon tuo tänn' tultaiss'?
5. Miksis mielessäs siis paisut, Lika, tuhka, tomu sä? Myötäs on ain' matoain haisu, Toukkain tuimain syötävä. Mahdat ylpeyttäs tääll' Vihata ja peljät' viel', Ett' sun raatos raukan pitää Toukilt', madoilt' maassa syötää.
6. Muista, ett'ei ensimmäinen Puku, jonk' soi Jumala, Ollut kallis, kiiltäväinen: Adam kantoi nahkoja.

Sinun Herras Kristukses, Ristin päällä rippuess', Oli pilkan alla alast': Mato, miksis paisut pahast'?

7. Babelin kuningas näki Kuvan, jonk' pää kultainen, Rinta hopiainen, käsi, Vatsa, lannet vaskinen, Jalat raudast', savesta: Löi sen kivi vuoresta; Katsel' oikiaa omaa kuvaas, Ajattel' ain' Lunastajaas.

8. Katso siis, ett' Jesus kantoi Kruunun kovist' piikeistä, Pyhän pään se piestä antoi: Säästä sielus ilkeestä Viast', ett'ei maksais' viel' Kovast' koreuttas siell': Ettes tuntoos haavoittaisi, Muita pahast' pahoittaisi.

9. Kempist' käyneet, niinkuin sinä, Siionin on tyttäret; Vaan sitt' sait sen kyllä tietää, Ett'ei Herrall' kelvanneet: Vihamiehelt' vietiin pois, Muull' maall' raudoiss' ankaroiss', Alast' kävit siell' all' häpiän Koto-koreuden tähden.

10. Herran neuvo nyt siis ota, Maa äl' ole karkia: Kyynelees ann' kyllä vuotaa, Pehmen' sydän kankia, Herran eteen laske täss', Katumuksell' kasvoilles, Riennä syntis tunnustamaan, Pahuudestas palajamaan.

11. Sinun syntis suuret ovat, Ei niit' taita lukia; Kristus kärkei haavat kovat, Ett' hän auttais' sinua: Muista verist' hikeäns', Vaivaans', kuolloons', häpiääns': Hänen verens' kallis taitaa Sinun synnist' puhtaaks' saattaa.

123

1. Jumalast' en erit' tahdo, Enk' luopuu koskaan tääll': Hän vie minun oikiall' laidall' Ain' tahtons' perään, viel' Armostans' suojelee Minua hiljain ja myös varhain, Virkan' työt siunaa parhain, Ja vaaroist' varjelee.

2. Kosk' ei ihmisten apu Voi auttaa tuskasta, Silloin on Herra saapuill' Niill' kuin hänt' rakastaa; Pelastaa kaikest' pahast', Tuskiss' ja vaivoiss' totta. Armostans' avun tuottaa, Sen uskon juur' vahvast'.

3. Siis tahdon ain' uskaltaa Herran pääll' vaivoissan', Hän auttaa murheen alta, Ja on minun turvanan'; Sielun', ruumiin' ja henken' Hänen haltuuns' annan aina, Hän minull' armons' lainaa, Ett'ei vahingoits' kenkään.

4. Ain' tulee häntä kiittää Suulla ja sydämell', Ja uskoll' meitäm' liittää Häneen kaikell' väll'. Autuas se hetk' on vissist', Kuin me Jumalaa muistam', Pois synnist' meitäm' suistam', Siihen aut', Jesu Krist'!

5. Kosk' mailma tules' hukkuu, Koreuns' ja kauneuns' kans', Silloin ne kuin ovat nukkun' Herrassa, haudoistans' Heräävät iloisest', Ja saavat riemun perii Taivaass', eik' sitten erii Herrast' ijankaikkisest'.

6. Iloll' Abrahamin parmoill' sielu koht' korjataan,
Kaunistett' Herran armoill', Ruumis kirkastetaan, Ja
ynnä iloon viedään, Ei saatan' enää vaivaa, Eik'
murhe sydänt' kaiva, Sen, Jesu, vissist' tiedän. Amen.

124

1. Suru ilon edell' Käypi vuosi vuodelt',
Kuitenkin aina kääntyy, Iloksi jäl lens'
vääntyy: Jumal' surun pois käyttää, Sun iloll' jäl-
lens' täyttää.
2. Tuska ja vaivaisuus Tunkee tyköm' aluss'; Onni
sitt' edes kulkee, Ja murheen ulos sulkee: Jumal' sun
iloll' täyttää, Kovan onnen pois käyttää.
3. Vahvist' itses lujaks', Koskas näet tuimaks' Pa-
hansuovat, jotka puolees Ampuvat viha-nuolens': Ju-
mal' vihan pois käyttää, Iloll' sun jäl lens' täyttää.
4. Jonkas parhaaks' luulet, Ja puheit' paljon kuu-
let, Sen viha sisäll' makaa, Ja salaa puree takaa:
Jumal' vihan pois käyttää, Iloll' sun jäl lens' täyttää.
5. Turvaa lujast' Herraan, Tuskiss' joka kerran;
Hän sun edestäs sotii, Ja voiton kotia tuopi: Jumal'
vihamiehen juonet Poijes hajottaa tiennee.
6. Sen todeks' kyll' tiedän, Ett'ei hiuskarvaa viedä,
Joll'ei Jumala salli, Ja vahinkoa vallits'. Jumal'
vahingot estää, Iloon sun jäl lens' päästää.
7. Jos puutos pakkoo pääll', Ja köyhäks' joudut tääll';
Rukoile Herraa nöyräst', Kuin murheen pitää köyhäst',
Ja antaa mitä puuttuu, Eik' tahdo meihin suuttuu.
8. Herran pääll' ainoastans' Pane toivos kohdas-
tans'; Jos häneen taidat luottaa, Hän sinull' turvan
tuottaa: Jumala tuskas taitaa Iloksi jäl lens' laittaa.
9. Talven kylmää menoo Seuraa suven ilo; Niin
peräst' surun, murheen, Myös riemu tulee jälleen: Ju-
mal' sun murhees kääntää, Ja iloks' jäl lens' vääntää.
10. Ruohot ja kukkaiset, Monet eläväiset Kuolleet
on talvell' kylmäll', Jotk' suvi nostaa ylhäll': Jumal'
talven pois ottaa, Ja kevään jäl lens' tuottaa.
11. Tuiskut, lumi-sateet, Jää-puikot ja rakeet, Kyn-
nysten edess' makas', Jotk' päivän paistaiss' lakkas';
Jumala tuiskun taitaa Suojaksi jäl lens' laittaa.
12. Jos siis kärsit vaivaa, Pysy lujan' aina, Kosk'
häätä tahtoo voittaa, Koht' Herran armo koittaa; Ju-
mal' sun vaivoiss' säästää, Ja iloon jäl lens' päästää.
13. Koska oma apu Joka paikass' vaipuu, Äsken
sitt' Jumal' alkaa Auttamaan ihmis-parkaa; Jumal'
sull' avun antaa, Vahingon poijes kantaa.

14. Sun itku-pisaras Muuttaa sun Jumalas Ilon
ja riemun maljaks', Ja kääntää kaikki parhaaks'; Ju-
mala tahtons' perään Sun vaivoist' auttaa erään.

15. Rukoilen viimeiselt' Juur' nöyräll' sydämmell',
Ett' murheen' poijes vääntyis', Ja onni tykön' kää-
ntyis': Jumal' näist' hyvän lopun Meill' kaikill' vii-
mein suokoon! Amen.

125

1. Ole sielun' iloinen, Turvaa aina Jesuk-
seen, Luota sinus Herran pääll', Vaikk'
mailma vihaa tääll'.

2. Kärsimään myös totuta Itses mailman kovuutta;
Kyllä kaikest' tuskasta Herra pian pelastaa.

3. Herra sinull' armons' suo, Ihmeellisest' avun
tuo: Vaikka kaikki mailma Estäis' monell' tavalla.

4. Ei ol' nähty yhtäkään Jumalalt' hyljättävän,
Kuin on häneen turvannut, Hänt' ain' avuks' huutanut.

5. Miks' siis suret, sieluisen', Olet niin murheelli-
nen, Koska sinull' niin hyvä Ylhääll' ompi ystävä?

6. Kaikki mailman vaivaisuus, Viha, vaino, puuttu-
mus, Pysyy vähän aikaa tääll', Herra tekee lopun pääll'.

7. Etkös luule näkevän Niitä Herran väkevän,
Jonk' on kirkkaam' katsanto Kuin ihana aurinko?

8. Vaikka vähän vaivaavan Sallii pahan mail-
man; Kuitenki sua rakastaa Herra hyvä hartaasta.

9. Niinkuin Isä laupias Lapsillens' on armias: Niin
myös Herra sinullen Aina tekee, sieluisen'.

10. Ja ehk' näkyy vihaiseks', Synteis tähden hir-
muisseks'; Kuitenk' sydän suloinen, Aivan on armollinen.

11. Kristus kärsei katkeran, Ristin päällä kuoleman,
Ja niin on sun lunastan', Vaivoist' kaikist' vapahtan'.

12. Jumal' hän ja ihminen, Sangen on ihmeelli-
nen, Joka sinua rakastaa, Kaikest' pahast' pelastaa.

13. Ah siis, rakas sielun' tääll', Ole hyväss' turvass'
viel', Älä sure surkiast', Vaikk' vihataan viekkahast'.

14. Vaikka mailma kokonans' , Sinull' olis' vihois-
sans', Ja sois' sinun hukkuvan, Älä pelkää kumminkaan.

15. Koskas turvaat Jumalaan, Pidät hänen käskyns'
ain', Hän sua totta suojelee, Vaarast' kaikest' varjelee.

16. Vaikka viipyy toisinans' Herra hänen apuns'
kanss': Kuitenki on laupias, Päällä toivon armelias.

17. Ah, siis turvaa Herran pääll', Minun sielun',
vaikkas tääll' Hyljätt' olet tuttavilt', Unhotettu ystävilt'.

18. Ei sentähden Jumala Ole sinua unhottan': Mitä he sull' tekevät, Hänen silmäns' näkevät.

19. Jos unhottais' rakkaansa Äiti joskuss' poikansa, Ei kuitenkaan Jumala Sinua koskaan unhota.

126

1. Ah sielun', anna vallit' Herran Ja turvaa Isääs rakkaaseen, Hän taivaan armoll' kuitenk' kerran Sun kruunaa aikaan ijäiseen; Kuin uskoo itsens' Jumalall', Ei rakenn' hiedall' juoksevall'.

2. Ei auta meitä suru haikia, Ei hyödytä myös valitus, Jos itkem' aina vaivaam' vaikiaa, Se kuormallem' on rasmus, Jos surem' suurest' suruam', Sill' lisääm' kipiät' kipuam'.

3. Siis paremp' ompi kärsii toivoss' Tääll' vähän, siihen tytyä, Jonk' rakas Isä tahtoo armoss' Lapsillens' laupiaast' lähettää; Sill' Isält' ylhääll' taivaassa Ei tarpeem' ole salassa.

4. Hän tietää oikian avun ajan, Hän toimittaa kaikk' parahin; Kanss' sydämmemme halun hartaan Kyll' tuntee Isä rakkahin; Niin ennättäin tuo tullesans' Meill' avun autuaan, levon kanss'.

5. Äl' ajattel' ajall' surun: Jo mun pois hyljäs' Jumalan'; Hän puhaltaa pois murheen sumun, Sitt' pitää taas sun rakkaampan'. Kaikk' aika ompi muuttuva, Kanss' murhepäivä puuttuva.

6. Se ompi Herrall' aivan huokia, Ett' tomust' köyhän korottaa: Niin rikkaan voi myös kätens' oikia Mielestäns' ynsiäst' hajottaa. Ihmetten tekiä Jumala Voi ylentää ja alentaa.

7. Siis lue, veisaa, Herran tiellä Käy, virkasi tee viriäst', Kanss' lupauksens' usko vielä, Ja turvaa häneen kiintiäst'; Se ompi aina autuas, Jonk' uskallus on Jumalas'.

127

1. Sydämmest' rakastan sinua, O Herra, lähene minua Kanss' armo-lahjas laupiaan. Ei mailma kaikk' mua iloita, Enk' tottele sen turhuutta, Kosk' sinun pitää taidan. Vaikk' vaipuis' vaivast' sydämmen', Sä kuitenk' ain' uskalluksen', Mun osan', oman', armahan', Kuin verelläs mun lunastan', Herra Jesu Krist'! Vapahtajan' :.; Mua synnist', häpiäst' varjel' ain'.

2. Ruumiin, sielun ja kaikki muut, Sä armost' olet antanut, Täss' viheliäisess' eloss', Ett' käytän ne sull' kunniaks', Ja lähimmäisen' parahaks', Ann' siihen mull' myös armos. Totut' mua, Jumal', totuuteen, Pääst' petoksesta perkeleen, Ristiss' ann' sinuss' rippuan', Aut'

kärsiväst' sitä kantamaan. Herra Jesu Krist'! Kautt'
kuolemas ;.: Lohdut' mua vaivass' katkerass',

3. Enkelis, Herra, lähetä, Kuin sielun täältä läh-
teissä Abrahamin helmaan vievät, Mun ruumiin', kuin
täält' multahan Lahoomaan alas lasketaan, Suo ma-
kiass' levoss' levät'. Kuollost' sitt' herät' minua, Ann'
silmän' nähdä sinua, Ijäisess' iloss', autuudess', Mun
Jesuksen', taivaass' uudess'. Herra Jesu Krist'! Kuul'
anien' .: Siit' ijät' tuon sull' kiitoksen.

128

1. Jesu! minun ilon', autuun', Kuule nöyrä
rukous, Anna tykös tulla huuton', Kel-
vatkoon sull' huokaus! Jonka sielun' hädäss' tykös Lä-
hettääpi täältä ylös; Perääs palaa mieleni, Jesu rakas
veljeni!

2. Tääll' ei ole muu kuin vaiva, Murhe, suru sur-
kia, Joka sielun raskaast' kaivaa, Ilon kaiken sammut-
taa; Siis en muista huoli mitään Jesuksehen itsen' lii-
tän, Sua halaa sydämmen', Jesus paras ystävän'!

3. Koska piru pyörii kiukuss', Sotii, kiusaa viek-
kahast', Suo ett pysyn, Jesu, sinuss'! Sodin, voitän
miehuisest'; Kuin mailma kovin pauhaa, Suojassas suo
minull' rauha; Sillä luottaa sieluisen' Sinuun, Herra
Jesuksen'.

4. Tuhatt' tykös huokausta Täältä, Jesu, lähetän;
Vieroitan pois mielen' maasta, Taivaallisiin ylönnän.
Älä anna sinust' kauvas Eroitettaa minua vaivass';
Jesu, tykös halajan Tulla, minun tavaran'!

5. Ah, ei minuss' mitään hyvää Löydy, sitä valitan!
Synnin himo polttaa, syvään Kuoppaan pyytää vajot-
taa. Puhdas Jesu, minua puhdist'! Vaka henki minuun
uudist'! Anna tulla pian juur', Kuss' on ilo jalo, suur'!

6. Koskan viimein kasvot näen Taivaan kuoriss'
kauniissa, Soiman pitää harpun äänen Sinun pyhäis
parissa, Ylistykseks' ijät' sinull', Taivaallisell' uudell'
veisull'. Jälkees palaa mieleni, Jesu lohdutukseni!

129

1. Ah! kunne kulkenen, Kosk' tuskan tunte-
nen, Mun syntein suurten tähden? Ah,
kusta avun löydän? Ei taida kaikki mailma Mult' huo-
jentaa tät' vaivaa.

2. O Jesu armias! Täss' vaivass' vaikiass', Mun
sielun' tykös tulee, Kuins kutsut, huuton' kuule! Ann'
armos pisar' vuotaa, Mull' turva tuskass' tuota.

3. Mä lapses, kuormani, Mun synkiät syntini, Kuin
vaivaist' minua vaivaa, Ja suruist' sydänt' kaivaa,
Sun haavais sisäll' heitän, Suo, levon sulta löydän!

4. Kautt' virran ruskian, Sun veres puhtahan,
Mua synnin vioist' virut', Kaikk' sielun' sido kivut,
Niit' älä muista enään, Vaan syvään sysää mereen.
5. Sä mun lunastajan' Olet lohduttajan', Sä syn-
tin' synkiät kannoit, Ja kuoppaan kaikki painoit, Sä
sinne suljit heitä, Ja tahdot ijät' peittää.
6. Suur' on mun pahuuten', Jonk' löydän tykönän',
Sun veres kuitenkin' minun Voi auttaa, uskon sinun;
Kuin sinuun luottaa lujast', Se pääsee vapaaks' vaivast'.
7. Ah! paljon puuttuu mult', Sen kuitenkin' löydän
sult', Sun rakkautes jalo Mull' hyvytt' suopi paljo,
Sill' synnin, pirun, kauttas Mä taidan lyödä alas.
8. Jos joukko saatanan On minua vastahan, Sun
avullas mä ratki He voitan kuitenkin' kaikki, Kosk' ve-
res heille näytän, Niin tunton' levon löytää.
9. Siis, Jesu rakkahin, Ain' sinuss' ripun kiin';
En pelkää mitään vaivaa, Sun kauttas perin taivaan,
Jonk' kivull' katkeralla Mull' sait ja kuolemalla.
10. Ah! saata sydämmen' Sun Henkes kautt' siihen,
Ett' kartan kaikkii niitä, Kuin eroittaa sust' pyytää,
Ett' elävä niin jäsen Sun ruumiisas ain' olen.

130

1. Varjel' Jumal' sinun sanas, Niiden voi-
ma myös lyö alas, Kuin Kristuksen,
rakkaan Poikas, Istuimeltans' pyytävät poijes.
2. O Kriste suurin kuningas! Älä muillen anna
kunniaas, Holho aina Kristikuntas, Vapahd' vaivast'
seurakuntas.
3. Sanas sortajat alas paina, Heidän juonens' estä
aina, Siihen hautaan heit' pudota, Johon meit' pyytä-
vät upottaa.
4. Ann' heidän myös sitä tietää, Ett'et sinä jouk-
koos pois heitä; Mutt' tahdot auttaa ja vahvistaa,
Koska hätä heitä ahdistaa.
5. Pyhä Henki meit' lohduta, Rauhaan meit' vedä
ja totuta, Tuskista meitä kirvota, Ja kuolemassa vir-
vota.

131

1. O hyvä Jumala! Jolt' kaikki hyvyys tu-
lee, Ain' holho minua, Ja rukouksen'
kuule: Hallitse elämän', Ja puhdas sydän luo, Aut'
syntii välttämään, Ja oikia usko suo.
2. Ann' minun viriäst' Kaikk' virkan' työt tääll'
tehdä. Suo elää siviäst', Ja onni kaikis' nähdä: O

Herra! armos lain', Ett' asian' toimitan Juur' toimellisest' ain', Ja sinua kunnioitan.

3. Siit', kuin on kelvotoin, Mun suun' ja kielen' estä, Ett' puheen' vastat' voin, Enk' lausu pahoin kestään! Kuin tulee puhua, Aut' oikein puhuisin! Its' kieltän liikuta, Ett' tain toimell' tekisin.

4. Jos vaaraan johonkuun Mun joskuss' annat tulla, Niin turvaan sinuhun, Ann' rohkian' silloin olla; Mua siviäks' totuta, Kanss' mielen' valaise, Ja minua opeta, Kosk' neuvoo tarvitsen.

5. Kanss' kaikkein sovinto Ja rauha minull' lainaa: Jos onni kaluu tuo, Mun anna olla aina Tääll' köyhäin holhojan' Ja hyvän tahtoisen', Ain' valmiin' auttamaan, Ast' hetkeen viimeiseen.

6. Jos tahdot vanhaksi Ja minun elää kauvan, Niin tule turvaksi, Ja ole vahva sauvan'! Ann' hyvä kärsimys, Ain' sinuun luottamaan; Aut' harmaat karvat myös Tääll' kunniall' kantamaan.

7. Ann' minun piinas pääll' Täält' oikiass' uskoss' nukkuu; Suo sielun' tulla sääll', Älä sen anna hukkuu; Suo luuni mullassa Sitt' rauhass' levätä; Vaan sielun' uskossa Täält' tykös vedätä.

8. Ja koskas herättää Kaikk' kuolleet maasta mielit, Ann' tykös ennättää, Ja sielun' silloin selit'. Ann' iloll' äänes kuull', Ja osot' oikia tie. Suo minun tykös tull', Ja kotia kanssas vie! Amen.

132

1. Kahta, Herra, anon sinult', Älä niitä kiellä minult', Toisen niist' armos minull' sois'; Vaan toinen minust' estä pois.

2. Älä ann' vieteltää valheell', Eik' epäjumalii palvel' , Köyhyytt' älä minull' anna, Eik' rikkautt' tykön' kannaa.

3. Vaan määrätt' osa ravinnost' Suo, Isä, minullen armost', Että emäntän' edes saisin, Ja lapsen' ravit' taitaisin.

4. Jos ylön rikkaaks' tulisin, Mitämaks' sinust' luopuisin, Enkä pysyis' Herran pelvoss', Ett' on kyll' arkuss' ja salvoss'.

5. Eli jos köyhyys tulee pääll', Eik' ole tarpeeks' elatust' tääll'; Kuka ties', ettän varastan Ja teen syntii nimees vastaan.

6. Herran siunaus rikkaaks' tekee, Ilman paljon työtä ja väkee, Jos olen viriä virassan', Ja tarkka talon menoissan'.

7. Siunaa, Herra, kaikk' aivotuksen', Merell' ja maall' kaikki toimituksen', Vaimon', lapsen', kaikk' tavaran' Haltuun Herran annan laupiaan.

8. Viimein täst' surkiast' elämäst', O Herra meitä tykös pääst'; Minun ja vaimon', lapsukaisen' Korjaa sitt' Herra taivaasen, Amen.

133

1. Kiitos olkoon sull', Isä maan ja taivaan!

Sun pyhän nimes kunnia suur' on aivan, Sun armos yäkä käypi avaralt', Taivaan ja tähtein ylits' lavialt'.

2. Armos on suur', o Herra, minuss', sitä En taida kurja, niin kuin tulis', kiittää; Sä loit mun kuvas jälkeen kädellä, Ah, vahvist' hyvyteen viel' väellä.

3. Mun synnist', kuollost' olet pelastanut, Pirun pään muruks' rikki musertanut, Armos ja rauhas minull' lahjoittan', Jonk' Kristus uskovill' on toimittan'.

4. Ei ansiost', vaan sulast' suurest' armost', Mun varjellut, o Isä! kaikist' vaaroist', Ain' tähän ast', kaikken' elinaikanaan': Varjele viel, o Isän', armahan'!

5. Ann' armost' anteeks', Isä, synnit monet, Kristuksen tähden särje pirun juonet, Suo palvelen sua täällä pelvossas, Tykönäs olen ijät' levossas.

6. Sanastas älä ann' ett' luovun suotta, Se ainoa mull' voipi avun tuottaa, Sen valo viepi tielle taivahan, Siell' iloo tykönäs ain' nautit' saan.

7. Mun ruumiin', sielun', elon', menon', tekon', Sun haltuhus, o Isä, annett' olkoon! Suo käydä kaikk' sun nimes kunniaks', Mull' ja lähimmäisellen' parahaks'.

8. O Jumala! sä armost' minua päästä Armottomain vainoojitten vääryydestä. Äl' anna heidän itse pudota Kuoppaan, johon mun pyysit upottaa.

9. Ann' enkelis, o Herra, minun kätkee, Ett' vihollisen' armos avun näkee, Ja sanoo: ah, kuin ompi autuas, Kuin sydämmest' rakastaa sinua.

10. Urhoollinen mull' mieli, Jumal', lainaa Sun nimes kunniaa julistamaan aina, Kuin ulottuupi aivan avaralt', Taivaan ja tähtein ylits' lavialt'.

11. Kaikk' Kristityt, eteläss', pohjass', länness', Ett' idäss', olkoot ain' sull' kiitos-äänness'; Tuokaat sull', Kriste kaunis, kiitoksen, Ylimmäisen ijät' ylistyksen.

134

1. Herra kiitett', olkoon, Isäim' Jumala! Läss' ja kaukan' soikoon Ääni kaunis tai: Kii-

tett', ylistetty, Herran neuvo ain', Jost' on meille tehty
Apu armias näin! Ylistäkää hänt' tott', Hän tuo hurs-
kaat tuomiot, Eikä uskovit' unhot'.

2. Herran seurakunta Häntä templissäns' Kiittää,
palvell' mahtaa Suuress' nöyryydess', Joka istuu kor-
kiall' Cherubimin pääll', Kuiten' katsoo alhaall', Sy-
vyytehen viel'. Ylistäkää etc.

3. Suuri on sull' voima, Korkiass' istuimess': Au-
ringon sä voitat Kirkkaall' näölläs; Taivaan vahvuus
kaikki Sinult' hallitaan, Valtas suur' on ratki, Ympär'
mailman. Ylistäkää etc.

4. Taivaat ylistäkää Herraa mieluisest', Enkelit
tuot' tehkää Täydest' sydämmest'; Vesi, joka kuohuu
Päällä vahvuuden, Eikä kuiten' putoo, Tuokaan kii-
toksen. Ylistäkää etc.

5. Kaikki joukko taivaan Herraa kiittäköön, Serafit
meill' tavan Siihen näyttäköön; Kuu ja aurink' kiitä
Herraa voimasans', Tähdet tehköön sitä Kirkkaass'
paistesans'. Ylistäkää etc.

6. Sade, kaste, tuuli, Kiitost' pauhatkaat, Liekki,
lämmin, tuli, Ilmass' iloitkaat; Lumi, rakeet, räntä,
Härmä, sumu, jää, Kiittäkää ain' häntä, Kuin on
väkevä. Ylistäkää etc.

7. Päivä, yö, nyt anna Herrall' ylistys, Valo kii-
tost' kannan, Niin myös pimeys, Pitkäinen ja pilvet,
Ja viel' leimaus, Julist' Herran ihmeit', Ne teill' ol-
koon suus'. Ylistäkää etc.

8. Maa, kanss' vuoret, mäet, Herraa kiittäkää,
Ojat, virrat, meret, Kaivot, lähteet, Elävät kanss'
kaikki Vesiss' liikkuvat, Ja viel' luodut muutkin, Kun-
nioittakaat., Ylistäkää etc.

9. Kaikk' kuin maa tai lavia Kantaa, kasvattaa,
Pieni puu ja vahva, Kuin on tekonsa, Yrtit, ruohot,
lehdet, Siemen, kukkainen, Kaikk' kuin kasvaa, lähtee
Maast' ja merest' ynn', Ylistäkää etc.

10. Kaikk' kuin ilmass', tuuless' Lentää, kulkeepi,
Kaikk' kuin vedess', meress' Asuu, liikkuupi, Linnut
taivaan alla, Hänen kunniaans', Niin myös valaska-
lat, Suurta laupiuttans', Ylistäkää etc.

11. Pedot metsiss', kedoiss', Eläimet myös muut,
Tehkää tuota ehdost', Sill' on suuret syyt: Adamin
vaan sikiät, Ylits' kaikkein taas, Kiitos-veisull' tehkää,
Lausuin tekojans'. Ylistäkää etc.

135

1. Nyt kaikin Herraa kiittäkää, Kanss' käs-
kyins' teillä kävelkää; Sill' Jumal'
nähdään kaikin paikoin Töit' suurii tuovan kaikkiin ai-

koin, Hän armiaast' meitä auttelee, Ain' äitin kohdust' varjelee, Hän siunaa ruall' juomall' täyttää, Meill' armost' kaikkee hyvää näyttää.

2. Ann' meillen sydän iloinen, Pois poista mieli suruinen; Suo kristityilles rauha aina, Ja levollinen meno lainaa! Meill' armos autuas aina suo, Töiss', neuvoiss' apu armiaast' tuo. Ah, vaarat ovat monet meillä! Siis vapahd' eläissäm' meit' täällä.

3. Sä Isä kaikkein Jumala! Kaikk' kannat suurell' voimalla, Ann' kasvot paistaa, siunaa meitä, Sun hyvydestäs armoll' peitä. Meill' Henki hyvä, armos ann', Ett' tahtos jälkeen vaellam', Sull' kiitolliset aina olem', Kanss' kiitoksen Sit' ijät' tuonem'.

136

1. Ota pois, Jumal', päältäm' julma vihas, Aseta ankar' ja verinen vitsas, Älä pahuuttam' kosta ansiom' arvost', Vaan aivan armost'.

2. Jos sinä meitä synnin synn perästä Kuritat, kuka voi edessäs kestää? Luodut niin kaikki loputs' hukass' ollee, Ja perät' kuollee.

3. Anna siis, Herra, synnit anteeks' meillen, Armos vallitkoon oikeuden puoleen, Sinun tapas on syntist' armoon ottaa, Kuin päälles luottaa.

4. Miks' sinä suutut, Herra Luoja suuri, Maan matoon päälle niin ankarast' juuri? Mitä olem' muuta kuin multa, lika, Täynn' synnin vikaa?

5. Meit' perisynti pahuuteen tässä painaa, Liha myös sotii henkee vastaan aina, Tätä siis heikkoo luontoom' Luoja, katsel' Kasvoll' suloisell'.

6. Sinun vihas vaiheell' ja myös synteim' suurten Pane sinun Poikas risti, naulat, murhe, Kruunu ja köydet, keihäs, ruoko, ruoskat, Kuoleman tuskat.

7. Älä kaunista käsi-alaas heitä, Vaan Poikas piinall hänen vikans' peitä, Jonk' sydän-veri sekä kylki-vesi Synnit pois pesi.

8. Sitä meill' lainaa Isä Jumal', taivaast'! Kristuksen kautta, kuin meit' päästi vaivast', Ynn' ylimmäisen Hengen kanssa Pyhän, Jumalan yhden.

137

1. O Herra kaikkivaltias! Jonk' omppi valtakunta, Sinä olet kansan haltia, Omäs on myös maakunta, Sentähden tykös tulem'.

2. Anna siis meit' olla rauhass', Niin kauvan kuin me eläm', Riidat, sodat karkot' kauvas, Älä murhaa saata päällem', Sovintoon vedä kaikkii!

3. Ei ole yhtään maan päällä, Kuin sodat hävi-
ttää taitaa; Sill' sinä, kuin asut ylhäällä, Meitä niistä
ulos saata, Sitä me rukoilem' nöyräst'.

138

1. Suo meille rauha Herra nyt, Ja elinaika-
nam' auta, Ei maan pääll' löydy ketään'
muut', Kuin riidat asettaa taitaa, Paitsi sinua yhtä.
2. Varjel' meit', meidän maakuntaam', Tulipalost',
veren vuodost', Niilt' kuin meit' teloittaa pyytää ain',
Riitaiset hillitse sodast', Suo rauha meill', jota halaam'.
3. Ann' anteeks' syntim', o Jumal'! Auta, ett' käs-
kys pidäm'; Ei saa rauhaa pahat, tuimat, Heidän syn-
tins' sen valtaa; tiedäm', Hyvill', Herra, suot rauhan.
4. Meidän ruhtinaall' ann' armos, O rauhan Kunin-
gas taivaast'! Ett' rauhaisest', hyväss' neuvoss', Maa-
kunnat hallita taitais', Sovinnoss' kaikkein kanss' elää.
5. Jumal', sinun olkoon kiitos, Tain lahjan tähden
ja muitten, Ann' meidän elää rauhan liitoss', Kiinit'
käskyis kuuliaisuuteen, Jumal', kaikkivaltias Herra!

139

1. Tule rauha suloinen! Poijes sota surui-
nen; Rauha tekee riemuiseks', Sota saat-
taa suruiseks'.
2. Eineen rauha enäntää, Sota viljan vähentää;
Leipää saadaan rauhassa, Nälkää nähdään sodassa.
3. Iloll' rauhass' lauletaan, Sodass' kaikki vaiva-
taan; Riemu rauhass' kajahtaa, Sodass' kaikki valittaa.
4. Rauha jakaa hyvyyttä, Sota paljon pahuutta:
Onni rauhass' enetään, Kovuutt' sodass' koetaan.
5. Kalu rauhass' kootaan, Sodan hädäss' hävitään;
Iloll' rauha rakentaa, Sota murheell' murentaa.
6. Mitä rauhass' raketaan, Sodass' tulell' poltetaan:
Rauha kansan kasvattaa, Sota surmaa, surettaa.
7. Kussa sota, veri siell' Vuotaa hätä hädän pääll',
Murhe, pelko, puuttumus, Tuska, vaino, vaivaisuus.
8. Rauhass' ollaan surutoinn', Levoss' maataan mur-
heetoinn', Herran armoo autuaan Iloll' rauhass' nautitaan.
9. Kiitos olkoon Jumalan! Rauhan edest' laupiaan,
Joka sodat sovitti, Rauhan meille toimitti.

140

1. O korkia taivaan Jumala, Jonk' sanan suurell' voimalla Kaikk' kalliit kovat sulavat, Ja vedet suuret kuivuvat.
2. Sä huokias', Herra, tehdä saat, Ett' pilvet pi-saroitsevat, Sä taidat taivaan salvata, Taas tahtos jälkeen avata.
3. Kaikkivaltias Jumal'! voimas suur' On, todistaa sen sanas juur', Siis tuskass' turvaan sinuhun, Toi-voin, ett's ehdit apuhun'.
4. Sä Herra näet, tiedäm' sen, Tain tarpeem' suu-ren nykyisen; Sen syntim' synkiät ansaitsit, Ett's vit-sall' raskaall' rankaisit.
5. Ett' häijyst' lahjas laupiaat Meilt' käytetään, niin pois otat Sun siunaukses runsahan, Ja surkeudell' täytät maan.
6. Sä teet taivaan kovaks' meill' Kuin vasken, ei sada maan pääll', Kuivuudest' ruohot raukeevat, Kaikk' kansat surkiast' surevat.
7. Tain julma vihas, Jumala, Tekee, vaan lepy, armahda! Ah katso suurta tarvettam', Ja leipää ra-vinnoksem' ann'!
8. Me lapses sinua Jesuksen, Sun Poikas nimeen rukoilem'; Kuin uskoss' Jesust' mainitsem', Sydämme taipuu puolehem'.
9. Vaikk' rikoim', kuitenk' kuultele! Edestäm' Je-sus rukoilee; Jos rankaiset, niin armossas Tai tee, aut' meit' aikanans'.
10. Ann' armost' sadett' saadaksem', Ett' askelees viel' astaitsem' Tääll' rasvast' runsaast' tiukkuvan, Ja hedelmäns' maan tuottavan.
11. Vuos' hyvydelläs kaunist' kanss', Niin kyntö, kylvö, kasta maass', Ja laiho kauniist' kasvata, Meit' armiaast' jällens' iloita!
12. Sitt' vitsalles suut' annamme, Sull' kiitost' ijät' laulamme, Meill', Herra, se kuin pyydäm' suo, Ja armostas nyt apu tuo!

141

1. Ann' Jumal' jokapäiväistä Meill' leipää, säästä näljästä! Kanss' tarpeet kaikki armost' ann', Sä olet Isäm', Jumalam'.
2. Sun kätes avaa avara, Ja maasta jyvät kas-vata Meill', ett' tääll' leipää syödäksem' Ja siement' saisim' kylvääksem'.

3. Sä luodut kaikki ravitset, Kanss' kaarneen huudon huomaitset; Niin kuule Isä armiaast', Kuin ruokoilem' sua hartahast'!

4. Sill' syntim' älä muistele, Vaan armost' anteeks' antelee; Ann' meidän armos suloinen, Tääll' makiast' maistaa ijäinen.

142

1. Jo joutuu armas aika Ja suvi suloinen, Joll' kauniist' kaiken paikan Kaunistaa kukkainen; Nyt armas aurink' meitä Taas lähtee lähemmäks', Hän kuolleet hautoo, heitä Jäll' tekee eläväks'.

2. Ne niitun kukat koriat, Ja laiho laaksossa, Niin ylpiät yrttitarhat, Puut vehriät verassa, Ne meillen muistuttavat Suurt' hyvyytt' Jumalan, Jonk' kaikk' ain' nähdä saavat, Juur' ympär' vuoden ain'.

3. Nyt lintu äänell' koriall' Taas laulaa taitavast' Enk' me siis mahtais' Luojall' Tääll' veisat' iloisest'? Mun sielun' Herraa kiitä Nyt riemu-laululla, Kuin iloittaa ja täyttää Meit' laupiaill' lahjoilla.

4. O Jesu Kriste jalo! Sä kirkas paistehem', Ain' kylmää luontoom' haudo, Ja asu tykönäm'! Sun rakkautes tuli Ann' palaa sydämmess'! Luo meihin uusi mieli, Pois murheet poista myös.

5. Sä Saaronin kaunis kukka, Kukoistus laaksossa, Mun sielun' avuill' kruunaa, Tee taitavaks' tavoissa, Sun kastees hänt' Siionist' Ain' kauniist' kastakoon, Sitt' kuin ruusu Libanonist' Hajuns' hyvän antakoon.

6. Ann' maan tääll' kasvons' kantaa, Vakons' myös liota; Meill' tarpeet tahtoisit antaa, Maan, meren siunata, Ann' askelees tiukkuu rasvast', Meit' ruoki sanallas, Suo maistam' sit' ain' makiast', Niin sielu on autuas.

143

1. Jolla raitis ruumis on, Terveys kanss' hyvä, Mielell', kielell' kiittäköön Herraa armiast', pyhää, Öin ja päivin veisatkoon Riemu-lauluil' kiitost', Että kalliin suonut on Terveiden armost'.

2. Koska Herra armostans' Antaa terveyden, Tytyväisen mielen kanss', Mitäs pyydäm' sitten Enempää täss' elossa? Kosk' ijäinen riemu On jo meillä toivossa Kussa vaivam' loppuu.

3. Jos mull' riista, rikkaus Salomonin olis', Sankarein kaltainen myös, Voitoiss' suuriss', moniss'; Mutta täytyis' kivuissa, Kipiän' kuitenkin' maata: Mitä valta, tavara Voi mull' hyvää saattaa?

4. Jos mun pöytän' kalleilla Herkuill' olis' täytett', Ruall', juomall' makeilla, Joita rikkaat syövät; Mitäs

minua auttaisit Herkku-ruat, juomat, Kosk' öin, päivin vaivaisit Kivut, tuskat kovat?

5. Prameutt' ja koreutt' Jos mull' ylits' muiden, Valtaa kanss' ja korkeutt' Päällen laviain maiden Olis', vaan viel' kipiän' Täytyis' tuskass' olla, Mitäs hyvää minullen Noista taitais' tulla?

6. Paremp' leivän palainen Terveydess' ompi, Kuin kaikk' kulta yltäinen, Koska tauti syöpi; Koskan taidan tarpeeksen' Syödä paitsi kivun, Niin mä herkun halpaisen Annan hillit' himon.

7. Kallis puku, koreus Ei voi auttaa mitään, Koska tauti, sairaus Makaa raskaast' päällän': Ennen tahdon terveenä Käydä puvuss' halvass', Kuin tääll' seisoo kipiänä, Vaatteess' pramiss', turhass'.

8. Nyt ei puutu mitäkään Minult' terveydest': Iloitsee mun sydämmen' Päivän valkeudest', Tieni näen silmillän', Korvan' kuulee tarkast', Kuinka Luojall' lintuinen Kiitost' laulaa hartaast'.

9. Käten', jalkan', sydämmen', Sielun' kanss' on terve, Ettän tehdä iloiten Taidan, mit' on tarve Uskotuss' mull' virassan', Herrall' kunniaksi, Lähimmäisell', itsell' kanss' Minull' parahaksi.

10. Töihin, päivän tultua, Virassani menen, Kosk' yö mahtaa joutua, Kuin tuo meillen unen, Panen minä levätä, Aina aikaan siihen, Kuin mun aurink' herättää Vaarast' pimeyden.

11. Nyt mä sinull' Jumalan'! Ylistyksen kannan, Armos edest' avaran, Jonk' mull' aina annat, Vaikka synnill' kadotin Näihin oikeuden, Kuitenk', Isä rakka-hin! Suot mull' laupiuden.

12. Ann' ett' elinaikanaan' Aina loppuun asti, Tämän lahjas laupiaan Käytän taitavasti: Suo, ett' terveet jäsenen', Kielen', suun' ja sielun' Tuovat aina sinullen Hartaan kiitos-veisun.

13. Lainaa minull' terveys, Koska vanhuus saavuttaa, Siks' kuin kuollo kutsuu myös, Ja mun haetaan kaataa. Silloin, Herra, heikkous Kaikki katoa minust', Minull' autuus, terveys Annetaan ain' sinust'.

144

1. O paras paimenen'! Kuin lammastes edestä Sun henkes annoit, näin Heit' taudeist' tahdoit päästää, Sä vielä vartioitset Sun laumaas voimallas, Ja kauniist' kaitset heit' Ain' pyhäll' sanallas.

2. Mun, lampaan laumastas, Sä paimeneksi sääsit, Ett' kaitsen lampaitas, Jotk' verelläs sä pesit. Ah, kuinka taitanen, O Herra! tehdä mä, Maan mato väivainen, Näin työtä työlästä.

3. Vaan ett' on tämä työs, O rakas Herra! omas,
Ja itse sääsit myös Mun paimentamaan laumaas; Niin
ann' myös armoa, Mua lahjoill' lahjoita, Ett' palve-
len sinua; Kuul' huuton' palava!
4. Ett' nimes kunniata, Kuin kristitt' kiivaast' haen,
Ja laumas lampaita Rakennan, ruokin, kaitsen: En
tottel' kunniast', Enk' mailman vainosta; Vaan ha-
lust' hartahast' Pyydän parannusta.
5. Mua vahvist' Hengelläs, Totuuttas julistamaan,
Ett' syntei nuhdellless' En huoli vainoi mailman. Sä
suojel' minua: Sillä sanaas selkiää Mun tulee puhua,
Eik' katsoo mieliä.
6. Kosk' sanas saarnannen, Ja ihmeitäs julk' tuo-
tan, Suo puhe taivainen Oll', ettän juttui kartan;
Sun sanas siemen suo Mult' hyvin heitetään, Ja sit-
ten hyväss' tuo Maass' runsaan hedelmän.
7. Kosk' oikein osotan Tääll' autuuden tien muil-
len, Niin ojenn', Jumalan', Myös oikiall' tielle mie-
len', Ett' vältän synnin työn Ja häijyn hekuman, Enk'
maahan jälleen lyö, Jot' itse rakennan.
8. Äl' ann' mun etsiä Suurt' kunniaa ja kaluu,
Aut' taidan tytyä Sun antoos hyväll' halull'. Kosk'
jokapäiväisen Sult', Herra, leivän saan, Niin tydyn
mielellän', Ain' hamaan kuolemaan.
9. Suo korkein Paimenen'! Ett' kaitsen tääll' niin
laumaas, Ett' elon ijäisen Ja riemun saavat taivaass'.
Ettän sitt' tullessas Tääll' loppuu tekemään, Saan
kruunun taivahass' Sult' seurass' enkelein.

145

1. Mun sielun' iloitkaan riemuisest', O Ju-
mal' rakas Isän'! Ett's minull' aina
armoises' Suot sinun sanas pyhän.
2. Lupauksestas lujasta Mä kiini pidän vahvast'; Sä
armias autat vaarasta, Kuin rukoilee sinua hartaast'.
3. Vaikk' vaiheess' vastoin kävis' tääll', En kui-
tenk' epäile sitä, Ett's Isän' olet ja voit viel' Ar-
mo-lupaukses pitää.
4. Siis pyydän halull' hartaalla, Ett's valaiset
minun mielen', Sun Pyhän Henkes voimalla, Ja an-
nat armon ijäisen.
5. Mua uskoll' lujall' lahjoita, Ain' enenn' mi-
nuss' sitä; Mua hyviin tapoin taivuta, Aut' nuoruun
viisaast' vietän!
6. O Herra, esivallallem' Sun armos autuas lai-
naa, Niin meidän myös vanhemmillem', Ett' pelvos-
sas elävät aina!

7. Varjel' heit', Herra, armoisest' Ain' synnist' ja muust' pahast', Suo tykönäs meidän ijäisest' Sitt' nautita iloo autuast'!

146

1. Ylistys olkoon sinulle Nyt Isä Jumal' taivaast', Kuin näytit armos minulle, Ja yöllä (tänöpän') päästit vaivast'.
2. Ann' armost' anteeks' rikoksen', Ja kaikki suuret synnit, Sun Poikas kautta Jesuksen, Kuin maksoi velkan' tyyni.
3. Mua Pyhä Henki auttakoon, Ett' kartan pahuutt' aina, Ja käskyis tielle saattakoon, Kuin mieleen pelkos painaa.
4. Ann' holhot' minua enkelis, Ja siipeis suojaan korjat', Kuin kaikill' teillän' varjelis', (Kuin maatesan' mua varjelis',) Ett'en vahinkoon horjahd'.
5. Ain' seurakuntaas suojele, Ja valais' Hengell' hyväll', Niin meidän sielum' ravitse, Kanss' sanas, Isä pyhä!
6. Suo onni, rauha Ruhtinaall', Ja kaikill' säädyill' aina, Kanss' rangaistukset armiaall' Sun kädelläs pois paina.
7. Mun sielun', ruumiin', tuttavan', Kaikk' kalun' haltuus kannan, Pahan suovan ja holhojan', O Herra! huomaas annan.
8. Niin maatesan' kuin valvoissan', Ann' olla hyväll' mielell', Ann' totuudess' mun uskoa ain', Ja tyhjää murhett' välttää.
9. Ann' autuas loppu lähteissän' Viimeiselt' ilmast' tästä, Suo tulla tykös taivaasen, Ja kaikest' pahast' päästä.
10. Kuul' nöyrät huokaukseni, Ja armollisest' auta! Sull' kelvatkoon myös huutoni, Jesuksen nimen kautta!

147

1. Mä herätessän' aamulla, Kanss' levoll' menness' ehtoolla, Sun puolees, Jesu, katsahdan, Ett' saan sult' avun autuaan.
2. Sun, Jesu, pyhiss' haavoissas Mä levät' taidan levossa: Mun ruumiin', sielun', tavaran' Äl' anna tulla vaarahan.
3. Sun veres, Jesu, puhdistaa Mun kaikist' synnin vioista; Ain' valvoissan' ja nukkuissan', Sä olet turvan', auttajan'.

4. Sun enkelis mua vartioitsee, En kuollon voimaa peljänne. Sä korjaat minun puolehes, Sult' risti, riemu tulee myös.

5. Suo sinuss' elän, kuolen kanss', Ja olen aina omanas, Sitt' viimein kurja sieluisen' Sun tyköš korjaa taivaasen.

148

1. O pyhä Kolminaisuus, Yks' Jumaluuden olemus, Isä, Poika, minua suojele, Pyhä Henki minua hallitse!

2. Mun sielun', ruumiin', kunnian', Varjel' kanss' kaiken tavarän', Ett'ei saatan' vahingoitsis', Liha ja mailma viettelis'.

3. Tule, Isä, minua turvaamaan, Poika taidoll' valaisemaan! Pyhä Henki totuttamaan, Jesust' aina rakastamaan.

4. Luoja laupias, minua auttele, Vapahtaja minua vartioitse, Pyhä Henki lohduttajan', Lain' armos lahjat ain'ijan!

5. Herra, siunaa ja varjele, Ain' kasvos päällem' valaise, Ne käännä puoleem' suloisest', Suo rauhaa ijankaikkisest'! Amen.

149

1. Kiitoksen, Herra, sinull' Täll' huomenhetkellä Tuon iloisella veisull', Ja hartaall' mielellä; Rukoilen sinua, Älä hyljää minua; Mua synneist' kaikist' päästä, Ja kirvo' hädästä.

2. Niin pyydän hartahasti, Sä soisit minulle, Ett' teen ain' ahkerasti, Kuin kelpaa sinulle: Sä olet turvani, Mä esivaltani Ja itsen' aina annan Sun huo- maas, Jumalan'.

3. Niin nimes kunnian tähden, Ann' armon löytä- nen: Kanss' kuule rukouksen' Kautt' Poikas Kristuksen: Viel' suojel' kaikess' tiess' Mun sielun', ruumiin myös, Ja hallits' neuvon', puheen', Työn', tekon', elämän'.

4. Mun toimituksen' puoleen Sä armiaast' katsahda, Ja koskan täältä kuolen, Mua vaivoist' vapahda! Mun sisäll'-käyntöni, Ja ulos lähtöni, Kanss' kädessäs kaikk' menon' Ain' Herra, olkohon.

5. Mitä vielä tulis' pyytää, Jot' en mä ymmärrä, Sä armost' anna sitä, Suo kaikk' menestyä; Sill' hal- tuus totisest', Mä annan turvaisest' Mun kuollon' ja täält' eron', Kanss' ylös nousenton'.

6. Armiaast' mua, Isä Jumal', Pääst' tuskast' vii- meisest', Niin pauloist' pirun julman, Kanss' kuollost'

pikaisest'. Ah Jesu, Herrani! Mun ainoo turvani, Suo iloitsen sun kanssa, Eloss' ijät' autuass'.

150

1. Kriste, valo valkeudest', Isäst' ijankaikkinen, Katso, armas aurink' edes Käypi, tuo meill' paistehen, Pimeyden hajottaa, Salass' olleet ilmoittaa, Luodut kaikki levoltansa Kutsuu töihins', askareinsa.
2. Mutta mielem' pimitetty Ompi synnin sumulta, Tahtom' sinust' vieroitettu, Lankeemuksen julmuulta: Katso, Herra, eksymme; Työm' ja aivotuksemme Harhailevat sinust' kauvas; Siit' on sielum' surkiass' vaivass'.
3. Anna, Jesu, Henkes valo Sieluum' paistaa pimiään, Että poistais' kirkkaus jalo Turhuuden pois ilkiän: Armos valo autuas Synnin pimeyn kauvas Ajakoon, ett' mieltäs myöden Kaikki elom' mahtais' käydä.
4. Lisää, vahvist' seurakuntaas, Hallitse sun rauhallas! Ruhtinaamme, kanss' maakuntam' Siunaa aina armollas! Sodat, taudit poijes est', Nälkävuosist', vaaroist' sääst'; Neuvot, työt, sun tahtos jälkeen Käykööt ain', o ainoo tukem'!
5. Uskom' lamppu lakkaamata Öljystäs tääll' loistakoon, Tietä oikiaa meitä saata, Aikam' autuaast' loppukoon; Ett' mailmast' häijyst' täält' Tykös pääsem' surun säält', Kussa sinua sitten kielell' Kiitäm' iloisell' ja mielell'.

151

1. Nyt tänä huomen-hetken', Juur' hartaast' kunnioitan Herraa, kuin mun on kätken', Ja ollut vartianan'. Yö on nyt kulunut, Rauhassa olen maannut, Valkeuden nähdä saanut, Päiv' on jo joutunut.
2. Siis kiitos olkoon sinull', O laupias Jumala! Kuin armos lainaat minull', Ain' autat minua, Ja sielun' ravitset Sanallas pyhäll' aina, Ruumiillen tarpeet lainaat, Kaikk' kauniist' kaitselet.
3. Ah, joska Herra soisi Sen armon minull' viell', Ett' häntä kiittää voisin, Kuin tulis' tehdä tääll'; Vaan uskon kuitenkin, Ett'ei hän tahdo suuttuu, Vaikk' minult' paljon puuttuu, On armias kuitenkin.
4. Ann' armos minun saada, Ain' kaikiss' menoissan', Kaikk' onnettomuus kaada Pois toimituksistan': Ja minun jalkani Oikeellen tielle saata, Ann' synnist' minun laata, Ja ole turvani.
5. Ann' sinun pyhä lakis Mull' olla ojennus, Tääll' virkan' töissä kaikiss', Niin ett'en horjahtais'; Ja minun asian' Suo kunniakses kääntyy, Ja huokauksen vääntyy Ilohon autuaan.

6. Ain' suojel' seurakuntaas, Ja laumaas kaitsele;
Suo rauhaa myös maakuntaas, Ja sielut ravitse Py-
hällä sanallas. Ann' uskoss' vahvan' pysyy, Ja pe-
rääs aina kysyy; Meit' vahvist' voimallas.
7. Varjele, hyvä Isä, Ain' meidän Ruhtinaam' Ja
pitkää ikää lisää! Suo meidän haltiam' Niin aina hal-
lita, Ett' armo kaikill' koittais', Pois viholliset soittais',
Kuin meitä ahdistaa.
8. Viel' haltuus annan täällä Sukun' ja tutta-
van', Älä meilt' apuus kiellä, Meit' holho ain'ijan.
Suo hyvä terveys: Ain' rukouksem' kuule; Jos tuska
päällem' tulee, Niin lainaa kärsimys.
9. Aut', että sinua kiitän, Tääll' myötäkäymisess';
Ja toivon' sinuun liitän, Ain' vastoinkäymisess'. Suo
tahtoons tytyä, Hyväksi kaikki ottaa, Mitäs mull' tah-
dot tuottaa, Ja nöyrän' pysyä.
10. Kosk' minä täältä lähden, Niin tule turvak-
sen', Ja ota sielun' tähdell', Its' tyköns taivaasen, Kussa
sua iloisest', Kanss' enkelitten hyväin, Ja joukoss' kaik-
kein pyhain, Kiitän ijankaikkisest', Amen.

152

1. Herää sielun'! ja mielell' Iloisell' että kie-
lell', Ylistä Herraa vakaa, Kuin meil-
len hyvytt' jakaa.
2. Yön synkeys sinun peitti, Saatana verkkons' heitti Kä-
sittääksens' sinua hartaast', Herra sinun varjeli vaarast'.
3. Helmoissas, Isä taivaast', Varjelit minua vai-
vast', Kuin hätä oli tarjon', Kätkit mun siipeis varjoon.
4. Sanoit: lapseni, rauhass' Lepää pelkäämätt' tur-
vass'! Ilolla jällell' päivän Saat nähdä ylös käyvän.
5. Sinun sanas olet täyttän' Ja armos minull' näyt-
tän': Rauhassa olen maannut, Valkeuden nähdä saanut.
6. Uhrini minä annan, Lahjani etees kannan: Ru-
koukset ja psalmit Sinull' kiitokseks' on valmiit.
7. Sen sydämmestän' soisin, Ett' kiittää sinua voi-
sin, Etkäs minult' muuta ano, Kuin pyhä kirja sanoo.
8. Armotekos viel' täytä, Enkelis tykön' käytä, Jotka
tänäpä'n' kätkis' Mua kaikiss' teiss' ja retkiss'.
9. Anna kaikk' aivotuksen' Menestyy, toimituksen' Si-
nun kunniakses väännä, Ja kaikki parhaaks' käännä.
10. Sieluni, Jesu hyvä, Ravitkoon sanas pyhä!
Virvot' minua piinas kautta, Ja viimein iloon auta!
Amen.

153

1. Me kiitoksen Nyt sinullen Tuom', rakas Isä, nöyrän, Ett's vaaroista Olet armosta Sielun ja ruumiin päästän'.
2. Vaan enimmäst' Ett's rauhaisest' Tain yön soit meidän viettää, Ett' huoneeseen Saam' käyd' edes, Siis tahdom' sinua kiittää.
3. Niin pyydäm' viel', Suo armos meill', Ett' enkelittes vartioll' Me varjellaan Myös päivän tain, Ett' saam' oll' vapaat vaaroilt'.
4. Sun tahtos tiell' Meit' johdat' viel', Sen tuntoon sielum' valais', Ett' sinull' ain', Kanss' päivän tain, Työm', neuvom' kelvat' mahtais'.
5. Suo saatanan Juonet viekkaan, Joill' syntiin meitä painaa, Kaikk' rikottaa, Sill' turvaamme Jesuksen ristiin aina.
6. Kuuliaisuuteen Me uutehen Annamme ruumiim', henkem'; Sill' tiedäm' sen, Ett' hyötyinen On se, kuin tuotat päällem'.
7. Sun suojarahas Ot' armossas Kanss' esivaltam' rakas, Häll' onnee tuo, Ja meille suo, Ett' eläm' rakkaass' rauhass'.
8. Tulen, veden, Sodan, näljän, Kanss' ruton vaivat estä, Kuollost' pahast' Ja muust' vaarast' Ynn' köyhät, rikkaat säästä.
9. Niill', jotka tääll' On vallan pääll', Ann' neuvoi hyvii armost', Ett' kunniatas Ja oikeuttas Ain' edes auttavat jalost'.
10. Suo kaikill' meill', Ett' käskyis teill' Tääll' kristillisest' käyнем', Ett' autuudess', Sun tykönäs, Sitt' taivaass' ijät' eläm'.

154

1. Ylistän Herraa sydämmest' Nyt tänä huomen-hetken', Kuin mun aivan armollisest' On menneen' yönä kätken'. Yö on nyt hyvin kulunut, Kuin ehtooll' olin anonut Hartaast' rukouksell' nöyräll'.
2. Ei ole saaneet perkeleet Pääll' sielun' yhtään valtaa, Sen enkelis on estäneet, Ja auttan' tuskan alta: Rauhass' on ruumiin' levännyt, Terveenä olen herännyt: Jumalan kiitos olkoon!
3. Sen kyllä todeks' löydän tässä, Ett's, Herra, turvan tuotat, Ja kaikkii tahdot olla lässä, Kuin sinuun hartaast' luottaa, Ain' kuulet lastes rukouksen, Ja poikas kautta Kristuksen, Mitä anovat, annat.

4. Mielellän' kaikest' sydämeest', Siis Herraa kiittää mahdan, Ja ylistystä iloisest' Nyt hänell' veisat' taidam; Tai kiitoksen' kelvollinen, Ja Herrall' olkoon otollinen, Kuin nöyräst' edes kannan.
5. Rukoilen, ettäs tahtoisit Tänäpä'n' lastas korjat', Ja vaaroist' kaikist' varjelisit, Ett'en vahinkoon horjahd'! Lähetä, Herra, enkelis, Kuin käsissäns' mua kantelis' Kaikilla minun teillän'.
6. Pyhä Henkes minua hallitkoon, Että niin elää voisin, Kuin sinun pyhä tahtos on, En koskaan tekis' toisin. O Herra, minua suojele, Tekemäst' sitä varjele, Kuin kävis' käskyis vastoin.
7. Jos heikkoudest' osaisin Johonkuun syntiin langet', Aut', ettän kohta katuisin Pahuuttan kiiruust' sangen: Vihoissas älä rankaise, Kuin paha tekon' ansaitsee: Vaan armost' anteeks' anna.
8. Sanallas minua lohduta, Ja käskyis jälkeen aina Elämään minua totuta, Ain' armos minull' lainaa! Ja Poikas kautta Kristuksen, Ann' anteeks' kaikki rikoksen', Ja synnist' minua puhdist'.
9. Niin nöyryimmäst' myös rukoilen, Ettäs tahtoisit ottaa Sun haltuus kaikki omaisen', Ja armos heill' osottaa; Heit' vaaroist' kaikist' varjele, Armostas heille antelevat, Mitä anovat sinult'.
10. Its', Herra, tarpeen' tiedät tääll', Etk' niitä minult' kiellä, Siis ota minua haltuus vielä, Niin kauvan kuins suot elää: Sitt' iloon ijankaikkiseen Suo tulla tyköks taivaaseen! Kuin täytyy täältä lähtee, Amen.

155

1. Päivä tykööm' pois kulkee, Yö synkiä siaan jää: Jumalan olkoon julki Kiitos, kunnia ijät', Joka meit' tänäpä'n' kätki, Ett'ei meill' pahoin käyn': Rukoilkaam' vielä nytkin :.; Armons' sois' edespäin.
2. Tämän mailman meno On kaikki katoovainen, Ainoastans' Herran armo On ijät' pysyväinen; Jumalaan itseni turvaan, Ei hän minua ylönnä, Eikä myös laske turhaan :.; Vaikk' mailmass' vihataan.
3. Sinun haltuus itseni annan, Täll' surkiall' eloll'; Ihminen verraks' pannaan Kukkaiseen kedolla, Kuin huumeneltain varhain Kauniist' kyll' kukoistuu, Ehtoon' sitt' raukee turhaan :.; Kuin heinä lakastuu.
4. Anteeks' ann' rakas Herra, Syntin' ja rikoksen', Joita tein monin kerran, Sinult' armoo rukoilen! Jos sinä siis tahdot soimata Syntin' ja vääryyten', Kuhun sitt' mahdan turvat' :.; Kuoleman tiedän ansainneen'.
5. Armos lain', Herra hurskas, Poikas kautt' Kristuksen, Tee minua synnist' puhtaaks', Ann' Henkes tur-

vaksen', Joka minua johdattaisi, Tiell' oikiall' ojetais',
Niin ett' en horjahtaisi ;.: Enk' olis' armoas paits'.

6. Sielun', ruumiin', kuins luonut, Kanss' kaiken
tavaran', Jotkas minull' olet suonut, Taloni myös an-
nan Sinun käsiis, haltuus, huomaas, Varjel' ne va-
hingost'; Korjaa minua viimein suojaas ;.: Kosk' eriin
täst' surun laaksost'.

156

1. Päivä nyt ehtii ehtoollen, Taas pimeys tu-
lee siaan; Me sinua, Jesu, rukoilem', Sää
tykönäm' pysy ain'ijan. Iloit' meit' Jumal' taivaassa.

2. Sää olet valo ijäinen, Ja Jumalan kirkkaus ar-
mas, Siis tule sydämmen' huoneesen, Sun armollas se
valais'. Iloit' meit' Jumal' taivaassa.

3. Sää olet vakainen vartiam', Et ikänä sinä meit'
hyljää; Sun päälles aina uskallam', Kanss' rukoilem',
tyköm' kulje. Iloit' meit' Jumal' taivaassa.

4. Päivä on työtä tehdä luot', Ett' askareit' toi-
mittaa virkam', Vaan yö on levoks' meille suot', Ett'
virvottaa väsyneet raajam'. Iloit' meit' Jumal' tai-
vaassa.

5. Siis varjel' tänä yön', Jumala! Meit' saatanan pa-
hast' paulast', Kanss' kaikess' tuskass' ol' apuna, Ann' le-
vät' levoss' makiast'. Iloit' meit' Jumal' taivaassa.

6. Me Jesuksell' itsem' annamme, Kosk' silmämme kiini
painam', Hän olkoon ain' apum' ja kilpemme, Pois pois-
takoon kaiken vaivan; Iloit' meit' Jumal' taivaassa.

7. Ann' meidän levätä levossas, Eik' syntiin syn-
kiään nukkuu, Eik' tehdä vastaan tahtoa, Eik' suruss'
surkiass' hukkuu: Iloit' meit' Jumal' taivaassa.

8. Niin huomenn' sinua kiitämme, Sun hyvyyttäs
myös vakaa, Ja sinua aina ylistämme Taivaass', enk'
siitä lakkaa. Ioit' meit' Jumal' taivaassa!

157

1. Jo joutui päivä armas Ehtooll', me rukoi-
lem', Ett's, Herra Jesu rakas, Tääll' pysyt
tykönäm', Meill' usko vahva suo, Ja varjel' aina meitä,
Kanss' vaaroiss' peikolt' peitä, Meill' makia lepo tuo.

158

Me sinua, Kriste, kiitämme, O rakas Va-
pahtajamme! Kuin tänäpä'n' meit' suo-
jelit, Kautt' enkelittes varjelit.

2. Me panem' maata vuoteellem', Ja hartaast' sinua rukoilem', Ann' anteeks' kaikk' kuin rikott' on, Meit' saata isäs suosioon.
3. Ann' enkelis oll' vartianam', Ja karkota pois vainoojam', Kuin vahingoittaa pyytelee, O Herra, meitä varjele!
4. Tulen ja veden vaarasta, Ja kaikest' pahast' pelasta; Sinun nimees me turvaamme, Ja itsem' haltuus annamme.
5. Meit' verelläs lunastit, Ja lapsikses meit' omistit, Sinull' eläm' ja kuolemme, Ja omas aina olemme.
6. Nyt amen, amen, päätökseks', Suo enkelis suojelukseks'; Me maata lepoon menemme, Jesuksen nimeen nukumme.

159

1. Nyt päivä edeskulun' on, Sull' kiitoksenmä, Herra, tuon, Ett's synnist', tuskast', vaarasta Mun varjelit ain' armosta.
2. Ann' anteeks', sitä anelen, Mun monet riettaat rikoksen', Nyt ja ain' elinkautenan', Sä olet Isän', Jumalan'.
3. Sun haltuus annan, Isäni! Mun sielun', ruumiin', henkeni, Suo suloisest' mun maataksen', Kanss' apus aina saadaksen'.
4. Ann' enkelis oll' tykönän', Pois poistaa pahan perkeleen. Ain' suojel' kautta Kristuksen, Mull' ole Isä armoinen!
5. Suo nousen jällens' raitisna, Sitt' kiitos sull' on valmisna, Ett's olet aivan armias, Suloinen, hyvä, laupias.

160

1. Kaikk', kuin maa päälläns' kantaa, Nyt lepoon itsens' antaa, Ja raukee nukku- maan: Mutt' sinä, sielun', ala, Mitä sinun Luojas haluaa, Kuin rupeen raukeemaan.
2. Pois on aurinko kulken', Ja paisteens' meiltä sulken', Yö joutuu taas siaan: Katson aurinkoo toista, Kuin kirkkaast' sielull' loistaa, Jesus Vapahtajan'.
3. Päivä loppuu, ja lavian Ihanast' kirkkaat taivaan Tähdet kaunistavat; Niin minä, kosk' täältä lähden, Taivaan kirkkaudess' nähden, Paistan ain' loppumat'.
4. Riisun nyt vaatteen' ja kenkän', Menen niin alast' sänkyyn: Niin lähden myös kuollessan' Alast'; vaan tiedän jäll' saavan' Autuuden vaatteet, ja taivaan Kunniall' puetettavan'.

5. Ett' päivän töistä nyt päästään, Siis iloissans' ovat tästä Pään', käten', jalkan' myös; Niin synnin orjuudest' auttaa Minun Jesus piinans' kautta, Ja viimein kaikest' työst'.
6. Menen vuoteell', ett' väsyn' On ruumiin joka jäsen, Ja sitä muistelen, Ett' vihdoin hauta luodaan, Ja vuode minull' suodaan, Maan povess' maataksen'.
7. Silmän' nyt kiinni painan, O Jesu! armos lainaa, Ett' turvas' olisin: O Herra! ota huomaas, Sielun' ja ruumiin' suojaas, Ett' rauhass' lepäisin.
8. Levit' nyt siipes päällen', Niin minä tulen säällen, O Jesu, auttajan'! Kuin saatan' pyytää paulaan, Niin ann' enkelit laulaa, Ja olla vartian'.
9. Kanss' lasten ja myös perheen, Lepään rauhass'; sill' murheen Kyll' Herra pitää meist' Pyhain enkeleins' kautta, Ja viimein täältä auttaa Taivaan iloon vissist'. Amen.

161

1. Käy nyt sielun' kaikell' mielell' Herrall' kunniaa kantamaan, Sekä sydämell' että kielell' Hänell' kiitost' veisaamaan, Joka minun päivän tain Armollisest' varjel' ain', Vaaroist' kaikist' minun säästi, Pirun pahoist' pauloist' päästi.
2. Sinull' kiitost' veisat mahdan, Armon Isä laupias! Ylistää ain' sinua tahdon, Ettäs aivan armiaast' Päivän kuorman huojensit' Synnist' monest' estelit, Viuhollisen torjuut kauvas, Annoit minun olla rauhass'.
3. Sinun ihmeitäs ei taita, Eik' armojas luetell', Eikä hyvätekois laittaa Viisaimmatkaan käsit' tääll'; Ne tott' ovat usiammat, Kuin ihmiset luulevat; Armos minun niin tääll' vienee, Ettän vaarat välttää tiennen.
4. Päivä on nyt pojes kulken', Yö jo joutuu jäll' pian, Aurinko on paisteens' sulken', Pimeys tulee siaan; Ah siis, Isä laupiain! Armos paisteell' valais' ain' Sydäntäni kylmää virvot', Synnin synkeydest' kirvot'
5. Armost' anna anteeks' aina Minun syntin' kauhiat, Jotka sielun raskaast' painaa, Kuiden myrkyll' haikiall' Saatan' tahtoo kadottaa, Ja helvettiin vajottaa; Vaan sä taidat minua auttaa, Sinun Poikas ansion kautta.
6. Vaikka synnit saatit minun Sinun julman vihas all'; Kuiten' Poikas lepytt' sinun Ristin piinall' katkerall': Syntin' suureks' tunnustan, Vaan sun armos avaran Vielä suuremmaksi tiennen, Kuin minun kaikki syntin' lienee.
7. Sinä sielun' kirkkaus parhain, Minun ainoo auttajan', Haltuus hiljan ja myös varhain Itsen' annan ain'ijan; Valist' minun sydäntän' Ylits' yösen synkiän'

Kaikess' surun sumuss' aina Lohdutus mull' laupiaast'
lainaa.

8. Päästä minua pirun pauloist', Kirvot' kimpust'
kiusaajan, Kuin mua pyytää aina vauloins', Hajot'
juonet kavalan. Älä minust' luovu viel', Minun sie-
lun' rikkaus tääll': Koskas sydämässän' asut, Taidan
välttää häijyn hasut.

9. Koska silmän' kiini vaipuu, Unehen myös rau-
keevat, Sielun' anna silloin taipuu Sinun puolees taukoo-
mat': Pysy ain' sydämässän', Unessakin mielessän'!
Omas olen, ehkä nukun, Enk' sitt' pelkää että hukun.

10. Suo mun tänä yönä maata Levoss', uness'
makiass', Onnettomuus kaikk' pois saata, Armos olkoon
valvomass'. Henken', ruumiin' ja sielun', Kunnian' ja
kaikk' kalun', Lapsen', lankon' ja kaikk' suomas, Herra,
sinun uskon huomaas.

11. Peljätykset pimiän vallan, Ja kaikk' vaarat poista
pois, Ettei saatan' sais' mua allens', Eikä surmat' niinkuin
sois'. Tulen, veden hädästä, Kuollost' äkillisestä, Varjel',
ett'en synniss' hukkuis', Enkä kadotukseen nukkuis'.

12. Armostas, o Isä, lainaa, Mitä lapses anelee,
Jesu, turvaks' tule aina, Minua myös auttele; Loh-
duttaja laupias, Pyhä Henki armias, Minun rukouk-
sen' kuulloon, Amen, ja se tapahtukoon!

162

1. Miksis viivyt kauvan ulkon' Sinä Her-
ran siunattu? Armos avuksen' tus-
kass' tulkoon, Auta minua vaivattuu: Ah, mun Her-
ran' Jesuksen! Tule minun turvaksen', Sydäntäni mur-
heess' virvot', Nuorist' kovist' minua kirvot'!

2. Laki Herran vihan suuren Onnettomall' osottaa,
Sydäntäni muruks' puree, Sielun' surkiast' haavoittaa:
Saatan' kiusaa, vielä sitt' Omatunto, myös synnit Soi-
maa, kovin päällen kantaa, Eikä tahdo lepoo antaa.

3. Jos nyt tahdon vaivast' tästä, Kuin mua mur-
heell' murentaa, Jollakulla tavall' päästä, Ja mun
kuorman' huojentaa; En löyd' apuu keltäkään, Par-
haalt' ystävältäkään, Kaikk' kuin mailmass' on tar-
jon', Äkilt' katoa niinkuin varjo.

4. Niinkuin savu tuules', hajoo Kunnia ja kor-
keus, Äkilt' käsist' poijes vajoo Tavara ja rikkaus: Jos
tääll' olen iloinen, Niinkuin kedon kukkainen, Riemu
raukee, pian puuttuu, Äkilt' itkuks', murheeks' muuttuu.

5. Sinä siis tääll' minull' köyhäll' Olet ainoa auttaja,
Jesu, sanallas mua pyhäll', Virvotat ja lohdutat; Vas-
toin lain uhkaust', Niin myös kaikkee kiusaust', Sinun
ansios avun tuottaa, Siihen itsens' sielun' luottaa.

6. Jo siis joudu, Jesu rakas! Tule minun sydämeen', Että minun murheen' lakkais', Lohdutukses ann' mieleen'; Sinä tiedät parhain sen, Mitä minä tarvitsen, Tykönäs mull' lepo lainaa, Anna syntin' anteeks' aina.

7. Isällinen kuritukses, Ja kaikk' vastoinikäyminen
Suo tull' uskon vahvistukseks', Autuas loppu ann' viimein. Todeks' minä toivon sen, Ett' ruumiin' kanss' sieluisen' Viimein taivaan iloon kulkee, Jesus murheen ulos sulkee.

163

1. Asiani annan Herran huomaan, Hän tekee kaikk' tahtons' jälkeen: Jos minä viel' Saan elää tääll', En sitä kiell', Ketästä minä pelkään?

2. Mun aikan' on, Ja myös elon Herran Jumalan kädess'; Kaikk' hiuskarvan', Mun Jumalan'! Olet arvann', Sinä minua autat hädäss'.

3. Suur' surkius Ja vaivaisuus On täällä murheen laaksoss': Lyhykäinen on Meidän menom', Ja kaikk' elom', Tääll' surkias' surun alhoss'.

4. Multa ja tuhka On ihmis rukka, Alast' maailmaan tuotu: Myötäns' ei hän Tuo yhtäkään Rääpältäkään, Kuoltuans' on hauta suotu.

5. Ei rikkaus, Ei viisus Ketäkään auttaa tienne, Eik' mitään tääll' Kasva maan pääll', Jonka väell' Kuolema kuollut lienee.

6. Tänäpä'n' terve, Huomenna kirves Ompi puun juureen pantu, Jos kukoistanet Kuin kukkaiset, Kuitenki kuolet, Ja mätänet niinkuin kanto.

7. Yks' toisen perään, Kuoleman erään, Nyt täältä poijes kulkee, Ja unhotetaan Hän sitt' pian, Kosk' siirtää sian, Niin kuollo kunkin sulkee.

8. Aut' Jumalan'! Ajattelemaan, Ett' kuolema kaikki kalvaa, Ja täytyy pois, Vaikk' ei joku sois', Ja paljon vois'; Tasan kaikk' kuolem' arvaa.

9. Sen synti saattaa, Ett' kuollo kaataa Ihmiset ilman esteett': Hän maahan lyö, Ja kaikki syö: Ei voima, ei työ Voi hänen edessäns' kestää.

10. Tääll' ei paljon Ole tarjon' Ihmisell' ilon aikaa: Kosk' tahtoo Jumal', Niin täydell' turvall', Hänen siipeins' suojall', Tahdon minä muuttaa majan.

11. Jos synti puree, Ja sydän suree, En armostas epäile koskaan: Sill' uskon vahvast', Ett' Kristus taivaast' Kuoleman haudast' Tahtoo minun ylös nostaa.

12. Jesus, Herran', Kuoli kerran, Minun suurten syntein edest': Sitt' hän päännäns' Ylös nous' jäl-lens', Ja minun verelläns' Pelasti pirun kädest'.
13. Jos kuollo vaivaa Ja sydänt' kaivaa, Omas ain' olen Jumal'; Joko elän, Joko kuolen, Sinun omas lienen, Kuin voitit minun suurell' voimall'.
14. Se toivo juur', Ja ilo suur' Minull' ris-tin alla lienee, Ett' viimeis päivän' Mun riemull' tiedän Ylös haudast' käyvän'; Sitt' Isä minun iloon vienee.
15. Minun Jumalan' Ja Vapahtajan' On kaikki luuni luken': Ei yhtäkään Pienintäkään Kadota hän: Vaan jällellens' nahall' pukee.
16. Sitt' nähdä saan Minun Jumalan' Kasvot ja silmät kirkkaat, Kaupungiss' uudess', Ja autuudess', Ijankaikkisuudess', Ilon kanss' ilman pilkatt'.
17. O Jesu jalo! Sydämmen halu, Kuin syntini kaikki kannoit, Sulje minua tääll' Sun haavais sisäll', Rakkaall' kädell', Kuins lupasit ja vannoit.
18. Amen sanon, Ja viimein anon Sinult', o ra-kas Jesu! Ett' sieluni viet, Sitä oikiaa tiet', Iloon ijät', Laulamaan voiton veisuu!

164

1. Mun Herran' hyvän pääll' Ain' toivon' panen tääll', Hän tuskist' ulos aut-taa Mun voi, ja avun tuottaa, Hän onnen kovan tai-taa Kyll' vahvall' kädell' kaataa.
2. Jos syntin' peljättää, En tahdo epäillä, Kris-tukseen luotan lujast', Kuin kuollost' minun lunast'; Mä hänen omans' olen, Jos elän eli kuolen.
3. Ei kuollo kauhista, Mull' voiton tuottava, Sill' elon' ompi Kristus, Jonk' turviss' rauhass' istun, Jos nyt taikk' toisten kuolen, Sä korjaat sielun' puolees.
4. O Jesu, Herrani! Ja ainoo apuni, Pääll' ris-tin suuress' vaivass' Autuun meill' laitit taivaass', Ah, vedä meitä puolees, Suo iloit' Isäs huoneess'!
5. Viel' sinult' rukoilen, Ett's annat anien; Kosk' minä täältä eriin, Niin armiaast' apuun kerkii, Ett' autuaast' sinuss' kuolen, Ja tykös iloon tulen.
6. Mun lapsen', puolison', Ja kaikk' kuins olet suon', Kanss' kirkkos haltuus, Herra, Mä annan joka kerran: Sä kaikest' vaarast' aina Heit' varjel', armos lainaa!
7. Kosk' heitä kuolema Täält' tulee noutamaan, Niin Jumal' armos näytä, Ett' mahtaisin heit' löytää Abra-hamin helmass' rauhass', Juur' jaloss' iloss' taivaass'.

8. Nyt amen turvaisest', Mä sanon sydämeäst', O Jesu! johdat' meitä, Ett' käym' sun käskys teitä! Ja nimees suloist' sangen Ain' ijät' kiitäm', Amen.

165

1. Ah Jesu, minua armahda! Mun täytyy täältä erit'; Vaan kosk' ja millä tavalla, Se armoisas on alat'. Mult' salattu on hetki tai, Vaan sinult' hyvin tuttava, Niin viimeinen myös loppun'.

2. Mun ilon', riemun' sinussa On Jumalani aina, Kanss' lepon', rauhan' vaivoissa, Sun Henkes armo lainaa: Sill' veres vuosi edestän', Joll' puhdistit mun synneistän' Ja taivaan iloon ostit.

3. Siis pyydän, Jesu, sinulta, Ett's hallitset ain' mielen! Suo käskyiss teill' mun vaeltaa, Ett' myös sun muistoss' pidän; Suo sielun' sinuss' iloita, Kanss' tyköš aina turvata, Ja taivaass' iloo perii.

4. Viel' anon sinult' armosta, Kuin viimein' hetki joutuu, Mult' taidoss' hyvässä rohkeesta Huojetaan kuollon kipu: Ett' vuoteellan' täältä uskossa Pois nukun makiass' rauhassa, Kanss' käsiis annan sielun'.

5. Vaan jos mun pitäis' kuoleman Maall' vieraal', taikk' muuss' paikass', Kautt' ruton, sodan ankaran, Taikk' veden, taikk' muuss' vaarass'; Niin käyköön neuvos jälkeen se, Äl' ansion peräst' tuomitse, Suo autuaast' mun täältä nukkuu.

6. Jos heikkoudess' armoas En oikein taida arvat': Pois älä vedä apuas; Vaan huojenn' kovat vaivat; Niit' älä riennä kostamaan, Kuin epä tiedoss' lausutaan, Eik' aju oikein arvaa.

7. Kautt' kuollos, Jesu, minull' suo, Ett' käytän itsen' kauniist', Kosk' kuollo kipiän kivun tuo, Sääst' häjyist' hourauksist', Ett' sydän huokiast' pakahtuu, Kuin kynttiläinen sammuntuu, Sun kuollos muistoss' autuaass'.

8. En kuitenk' kuollon muotoa Mä etees määrät' pyydä; Vaan sinuss' aina rippua, Ja sanastas kiinn' pitää, Ain' Jesu elon', tiedän sen, Ett's hyvin teet minullen, Mill' kuolloll' kutsuu tahdot.

9. Siis haltuus annan itseni, Sä tuskiss' tuotat helpon, Sä elon', ota henkeni; Mull' kuollo kantaa voiton: Mä tiedän, tuomioll' tullessa, Sä herätät mun haudasta, Suot elon kruunun kauniin.

166

1. O Jesu Kriste viatoin! Joka myös olet nuhteetoin, Synnist' sinä meitä päästit, Itse kuolit, meitä säästit.

2. Sinun katkeran piinas tähden Kuul' armollisest' rukouksen'! Koska minun pitää kuoleman, Täältä myös poijes erkaneman.
3. Koska ei selitä silmän', Eikä myös kuule minun korvan', Ei kieli suussan' kääntelee, Sydän kivust' kivistelee.
4. Kosk' järki, toimi pois tulee, Apu minult' kaikk' puuttelee, Silloin sinä, Jesu Kriste, Minun turvan' ainoa olet vissist'.
5. Auta siis minua hädässä, Varjel' myös itse kuolemassa! Pahat henget pois soittele, Minua hengelläs suojele.
6. Kosk' sielu ruumiist' erkanelee, Ja sinun tykö's pakenee, Silloin ota häntä huomaas, Tuomiopäivän' olkoon omas.
7. Ylösnousemus onnellinen Suo, Jesu, meille armollinen! Älä syntii silloin muistelee, Armostas anteeks' antelee.
8. Niinkuin sinä olet sanonut, Puheissas tosin vannonut: Totisest', totisest' sanon, Näillä sanoilla myös vannon:
9. Joka minun sanani kätkee, Tahtoo myös välttää pahat retket, Häntä minä tahdon auttaa Ja isäni kanssa sovittaa.
10. Ei hän myös tule tuomioll', Ehk' eroitetaan täältä' kuolloll', Mutt' kuoltuans' taivaan iloon tulee, Riemuun myös ijäiseen kulkee.
11. Jonka meill' suokoon armollisest', Isä Jumala laupiaallisest', Ett' tulisim' ilo-siaan, Riemuitsemaan taivaass' pian.

167

1. Koska aikani jo tullut on, Ett' eriän täältä ja lähden, Lunastajani, Jesu, silloin Varjele minua ansios tähden, Haltuus annan sielun', henken', Älä jätä, ett'ei kenkään Minua eroittaa sinust' saisi.
2. Synnit saattavat minua murheelliseks', Joit' usiamp' on kuin meren santa, Jotka sydäntän' suloovat surulliseks', Kuitenk' en tahdo itsen' antaa Epäilykseen, mutta muistan tääll' Herra Jesu, kovan kuolemas pääll'; Siihen turvaan, se minua auttaa.
3. Sinun ruumiis jäsen' minä olen, Itsens' siihen sieluni turvaa: Olen sinuss', elän eli kuolen, Omas aina olen, Herra, Jos minä kuolen, sinull' kuolen, Elämän ijäisen minull' tuonet, Jonk's minull' kuolemallas ostit.
4. Ettäs kuolluist' nosnut olet, Sentähden en jää minä hautaan; Taivaass' astumas lohduttaa todell', Se kuoleman pelvoss' voi auttaa: Kussas olet, sinne

minua vienet, Ett' ijäisest' aina tykönäs lienen; Siis iloisest' täältä nyt lähden.

5. Menen, Jesu, täältä tykös, Ojennan käten', jalkan' perät'; Sitt' niin makaan levossas myös, Täst' ei kenkään ruumistani herät'; Mutt' sinä, Jesu, Jumalan Poika, Kuin viet minun kirkkautes kohta, Niin ijankaikkiseen iloon.

6. Sen Elian esimerkki näyttää, Kuin elävält' taivaaseen vietiin, Täll' lohdutuksell' meitä täyttää, Ett' se meiltä vissist' tietään: Tämän jälkeen elämä on toinen, Kuin se näkyi Eliasta muinen, Kuin vuorell' puhutteli Kristust'.

7. Ett' kuoleman hetki läsnä on, Herra Jesu! minua holho, Vahvist' minun toivon' ja uskon', Apus kanss' tykönäni olvo! Lohdut' minua kuolemaa vastaan, Sen pelko minust' pois estä, Sinun huomaas itseni annan.

8. Näin mailmast' lähtee tahdon, Herra, sinun tykös tulla, Ruumiin' levoss' maass' makaava on, Sieluni suo tykönäs olla! Ruumiin' tuomiopäivän' nousseva on, Sielun kanss' yhdistettävä on, Ynn' olemaan ijäisess' iloss'.

168

1. Mailma, sinun jätän, Jesuksen kannan käteen Täältä' sielun' lähteissän'. O Herra! ota huomaas, Ja korjaa minua suojaas, Nyt kotia kulkeissan'.

2. Jo aikani nyt joutuu, Kuolema minua noutaa, Kuin kuitenkin' voitto on: Nyt loppuu kaikki vaivan', Ja pääsen täältä taivaan Autuaalliseen iloon.

3. Mailma minua pettää Ja pyytää pauloins' vetää, Kyll' juonill' kavalill'; Vaan uskoll' tykös kuljen, Ja sielun' suojaas suljen, Juur' hartail' kyynelill'.

4. Nyt rohkiast' täältä lähden, Suo kasvot minun nähdä, Jesu Lunastajan'! Kuin minun tahdoit auttaa, Katkeran piinas kautta, Lapseksi Jumalan.

5. Vaikk' synti sydänt' kaivaa, Ja omatunto vaivaa, Niit' vastaan kuitenkin Ain' ansioos tahdon luottaa, Se minull' avun tuottaa, Saan lopun autuaan niin.

6. Ei hyvät työt tässä kelpaa, Ei niill' saad' anteeks' velkaa, Siis turvaan Jesukseen, Kuin armost' autuuden antaa, Ja kunnian kruunun kantaa Päällens' uskovillen.

7. Juur' mielelläni kuolla, Ja tahdon tykös tulla, Jesu, kuin valmistit Sen hyvän majan taivaass' Minull', kuins olen vaivass', Jonk's verellä puhdistit.

8. Päästöo nyt Herralt' anon, Ja jääneillen neuvon sanon: Rientäkää katumaan, Pyytkää parannus tehdä, Niin saatte Herran nähdä, Ilolla autuaall'.

9. Koht' joudun minä matkaan, Ja annan teit' mun rakkaan', Kaikk' Herran haltuun tääll': Ah olkaat valmiit aina, Kyll' Herra armons' lainaa, Ja yhteen auttaa viel'.

10. Nyt virsi tämä loppuu, Ah Kristitt', pyydä oppii Loppuus ain' muistamaan; Kyll' perässäni tulet Viel' pikemmin kuins luulet, Jää haltuun Jumalan. Amen.

169

1. Mä nukun haavoin Kristuksen, Ne puhdistaa mun synneistä! Sill' verens' on ja kuolemans' Mun elon', kauneuten' kanss'.

2. Sen turvill' taidan astua Tuomiollen paitsi pelkoa, Täält' lähden iloss', rauhassa, Ehk' kuolen, elän sinussa.

3. Sä kuollo viet mun elämään Juur' Herran tykö ijäiseen, Mun Kristus puhdist' synneistä! Siis korjaa, Herra, sieluisen'!

170

1. Juur' hartaast' mailmast' tästä Pois haalaan luopua, Ja kaikest' pahast' päästä, Ain' iloon joutua; Mä tahdon tykös tulla, Ja menoo riemullist' Tykönäs taivaass' kuulla, Jo joudu, Jesu Krist'!

2. Sä verelläs pyhäll' ostit Mun kuollost' kuollessas, Kanss' kuopast' syväst' nostit, Sun suurest' armostas; En pelkää kuollon surmaa, Enk' julmuutt' saatanan, Sun tykönäs on turva, O Jesu, ain'ijan.

3. Tääll' ihana on olla, Kyll' monen mielestä, On kuitenkin paremp' kuolla, Ja päästä synnistä; Mä elon toisen tiedän Juur' taivaass' olevan, Sinn' sielun' viimein viedään, Saan voiton kuollessan'.

4. Vaikk' ruumis maahan lyödään, Ja hautaan lasketaan, Madoilt' kanss' siellä syödään; Kuitenkin kunniaan Sen Herra jälleens' viennee, Ja taivaass' kirkastaa, Ei vahinkoa liene, Kosk' kuolen Herrassa.

5. Vaikk' mailma minun halun', Tääll' vielä viipymään, Ja katoovaiseen kaluun Kyll' pyytää mieltymään, En kuitenkin huoli niistä, Kuin pian katoovat; Sill' taivaass' iloo kestää, Ja riemuu lakkaamatt'.

6. Vaikk' suurell' surull' jätän Tääll' hyvät ystäväni', Niin taivaass' kuitenkin tiedän Taas iloss' löytävän': Siell' saamme toinen toistem', Ratk' riemuss' rauhaissess', Tykönä Herran pöydän Juur' menoss' suloisess'.

7. Vaikk' täytyy orvoiks' jättää Mun lapsen' hai-
kiast', Ja itkull' päivän' päättää, Valittain vaikiast';
En kuitenk' epäil' siitä, Vaan uskon lujasti, Heist'
Herra murheen pitää, Heill' tulee turvaksi.

8. Viel', orvot, teitä kerran Mä kiellän suremast':
Vaan turvatkaat te Herraan, Ain' uskoll' kiintiäst';
Hän ompi orvoin Isä Ja leskein holhoja, Teill' loh-
dutusta lisää Se armias auttaja.

9. Siis siunaa Herra aina Mun rakkaat omaisen',
Ja älä salli painaa Heit' syvään murheeseen: Kyll'
pian yhteen tulem', Juur' suurest' riemuiten, Ja ynnä
kunniaan kuljem', Sitt' iloon ijäiseen.

10. Nyt viimein itsen' käännän Sun puolees, Jesu
Krist'! Tul' avuks' koska näännyn, Suo, loppuu au-
tuaallist'; Ain' sinuun luotan totta, Laske rauhaan me-
nemään, Ann' enkelis sielun' ottaa Ijäiseen elämään.

11. Äl' ann' mun vilpistellä Pois sinust', Jesu Krist'!
Vaan vahvist' uskoon vielä, Kiinit' sinuus kiintiäst';
Ett' sotii vahvast' taidan, Mua kätes tukekoon; Sitt'
iloll' veisat' mahdan: Jo nyt kaikk' täytett' on.

170 b

1. O Herra, siunaa Päämies maamme (kuninkaamme),
Suo Henkes hälle ylhäältä; Hallitse myöskin säädyt maamme,
Sun viisautes hengellä. Et olls aina neuvoissansa
Yks mieli, rakkaus, rauha kanssa.

2. O Herra, siunaa Suomen kansa (Ruotsin kansa).
Suo sille runsas armosi, Se kaikis että vaiheissansa
Sun oma kansas olisi Suo uskollisuus, vakuus meille.
Menestys elämämme teille.

3. O Herra, siunaa Suomen maamme (Ruotsin maamme)
Runsailla taivaan lahjoilla, Ett' ahkeralla työllä saamme
Ain elämämme tarpeita Suo lastenlastemmekin siitä
Sun laupiudestas vielä kiittää.

171

1. O Kristitt'! sinuas valmista Tuomioll',
kuin ei ole kaukan', Sill' Herra on jo
valmisna, Tekemään ijäisen rauhan: Mailman tulell'
lopettaa, Taivaan ja maan pois sulauttaa, Kuin Pie-
tar' sanoa tietää.

2. Torvi sitt' kuuluu korkiall', Kuin haudoill' sanoman saattaa, Se kuolleet kaikk' kyllä pian Ylösherättää maasta; Vaan ne kuin elävän' kohdataan, Ne sangen äkilt' muutetaan, Pyhain ruumiit kirkastetaan.

3. Kirjat myös silloin avataan, Kosk' tullut on viimeinen ehto; Niistä kaikk' ylösluetaan, Mitä mailmas' on tehty. Kaikk' siinä julki tulevat, Kuin ihmiset tehneet ovat, Eläissäns' tässä mailmass'.

4. Ne vaivaiset, kuin vainosit Tääll' Herran saanaa kirkast', Ja synnin syitä lisäsit, Ilman katumust' ilkiästä, Ne Kristuksest' eroitetaan, Ja helvettiin kaikki heitetään, Perkeleen kanssa piinaan.

5. Jesu, silloin edesvastajaan' Ole, kautta katkeran piinas'; Ettäs nimeni kirjoittan' Olet elämäkirjaas; Sen vahvall' uskoll' omistan, Ettäs helvetin kukistan' Olet, ja syntin' maksan'.

6. Piinas ansioll' minua tue, Kuin parantan' on sielun' haavat: Niiden seass' nimen' lue, Jotk' taivaan ilon saavat. Iloon sisälle minua vie, Pyhäis kanss' kiitän sinua siell', Ja voiton virttä veisaan.

7. Älä siis, Jesu, kauvan sill' Viivytel' tuomios kanssa; Ahdistus on tääll' ihmisill', Tuska pakottaa kansaa. Joudu, jo joudu, Jesu Krist'! Päästä kansas pirun käsist', Ja ijankaikkisest' tuskast'.

172

1. Jo heräjä, Kristikunt', synnistä, Jos halajat autuutta taivaan, Kristus tulee tuomioll' äkistä, Ja lopettaa tahtoo mailman, Meilt' hetki ja aika on tietämätöin: Siis armoa kerjätäkääm' Herralt', Ett'ei meit' kohtais' onnetoin Päivä, vaan pääsisim' kerrall'.

2. Kuin pitkäinen leimahtaa äkistä, Ain' mailman äärihin asti, Niin Herran tuomio ilmestyy, Tääll' aivan pikaiselt' ratki: Niin enkeleilt' kaikk' edes kootaan, Kosk' tuomio seisoman pitää, Suuret, pienet Herran eteen tuodaan, Ei saa kenkään pois olla siitä.

3. Kosk' me näin enkeleilt' asetetaan Eteen Herran kirkasten kasvoin, Silloin tuomio kohta langetetaan, Ei katsota muotoo taikk' arvo; Hän toiset toisistans' eroittaa, Pois hyväin seurasta pahat, Hyviä hän ijät' tahtoo iloittaa, Jumalattomii ijäisest' vaivat'.

4. Tulkaat nyt sisälle valtakuntaan, Minun Isäni siunatut kaikki; Jonk' edest', sanoo hän, mä itsen' annoin, Sen ansaitsin kalliist' teill' ratki. Veisatkaat: Pyhä, pyhä! ijäisest', Ja iloitkaat sydämmen riemull', Teidän kyynelenn' minä armollisest' Pois pyhin, ja suun täytän naurull'.

5. Sitt' kuuluu myös huuto onnetoin Niiden pahan-
elkisten joukoss', Joill' vaiva on valmis puuttumaton,
Joit' piinataan pimiässä' loukoss'; Siell' on itku, hammas-
ten kiristys, He suuttuvat helvetin tuskaan; Siell' on
piina, kuollo ja ahdistus, Eik' kuulu loppua koskaan.

6. O Herra, sielt' meit' varjele, Kristuksen kuole-
man tähden! Tykös meit' taivaasen auttele, Suo kas-
vojas kaunihit' nähdäm'! Aut' meit' tääll' uskossa so-
timaan Sielun vihollisia vastaan, Kaikk' armos avulla
voittamaan, Ann' autuutta tykönäs maistaa.

173

1. Jo aivan läsnä aika on, Joll' Kristus kun-
niassansa Tääll' pitää tahtoo tuomion,
Hyväin ja pahain kanssa. Pois nauru, leikki puuttuupi,
Kosk' mailma tules' kuluupi, Kuin Pietari todell' sanoo.

2. Pasuunat silloin pauhaavat, Maan lavian kai-
kiss' ääriss'; Niin kuolleet edes astuvat, Kaikk' hau-
doistansa äkist'; Vaan jotka silloin elävät, Ne muut-
taa Herra väkevä, Juur' vähän ajan rahduss'.

3. Niin kirjat kiiruust' avataan, Joiss' Adamista
asti Kaikk' kirjoitettun' havaitaan, Kuin tehty on pa-
hasti, Niin kukin kyllä kuulla saa, Sen kuin hän elin-
kautena Tääll' kaiken tehnyt lienee.

4. Voi vaivaist'! joka Jumalan' Tääll' sanan hyl-
jäs' riettaast, Ja jälkeen mailman tavaran, Sen tur-
han, pyörei viekkaast'. Hän häättyy häijyyn häpiään,
Kanss' pirun piinaan pimiään Pois syöstään Jumalalta.

5. O Jesu! joudu avuksen' Sill' ajall', kuollos kautta;
Kanss' katso laupiaast' puolehen', Sun omais joukkoon
auta: En epäile siitt' ensinkään, Sä voitit pirun il-
kiän, Kanss' syntin' synkiät maksoit.

6. Niin puhu Jesu puolestan', Kuin tuomiolle tu-
let: Nimeni kirjaas kirjoittan' Sun pyhäis pariin olet:
Suo valtakuntaas sisälten Käyn, heidän kanssans' nau-
titsen Sitt' ansaittuu sult' autuutt'.

7. O Jesu Kriste! joudu jo, Viimeiset päiväs tul-
koon! Ja uskovilles apu tuo, Sun tahtos kuitenkin' ol-
koon. Ah, aika on, jo joudu tänn', Meill' ole tuomar'
armoinen: Meit' Jesu auta! Amen.

174

1. O ijäisyys! pelkään pituuttas muistaiss',
Alku sull' on, ei loppuu kuulu kus-
taan! O ijäisyys! aik' ilman ajatta, Sun muistos mi-
nua kauhiast' kauhittaa.

2. Viel' viimeinkin loppuu ajainen vaiva, Ehk' kuinka olis' kauhia, ankar' aivan: Vaan tuska tuima, jonk' ijäisyys tuo, Ei lunastust' eik' loppuu koskaan suo.
3. O ijäisyys! kuink' vapisee mun sielun', Kosk' pohjatont' syvyyttäs tutkii mielen', Ja katsoo vaivan päälle vaikian, Kuin kuolettaa, ei lopet' kuitenkaan.
4. Jos helvetiss' loppuis' tuomittuin vaiva, Kosk' kulun' on niin monta ajastaikaa, Kuin tähtei taivaan piiriss' avarass', Kanss' ruohoi, lehtei on oll' mailmass':
5. Täll' itsens' he suloisest' lohduttaisit, Ett' pääsin-päivän viimeink' tavoittaisit; Vaan voi! ah vaiva vasta alkaa taas, Kosk' luulit olleens' vaivass' suurimmass'.
6. O Herra! kuin ankar' on hurskautes, Ett's rankaiset näin ijankaikkisuudess' Juur' julmast' jumalatont' joukkoa, Kuin ei peljänneet vihaas kehoittaa.
7. Synnin edest', jot' teit vähän ajan, Siell' saavat itkun ja ijäisen vaivan, Näin ajainen rikos heill' ainaisen Tuo tuskan, synti haavan ijäisen.
8. Ah! karta siis saatanan kavaluutta, Sun hekumas ei ijät' pysy totta: Se juoksee pois kuin virta väkevä, Sun helvettiin on pian syöksevä.
9. Niin kauvan kuin Jumal', ijäinen Jumal' On oleva, ei tule tuskall' tuimall' Siell' loppua: silloin vaiva vaikenee, Kosk' Jumal' ei ijäinen ollene.
10. Herää sielun'! jo herää synnin unest', Ot' ajall' vaari ahkera autuudest', Riennä ja tee oikia katumus, Nyt tarjon' on sull' taivahan autuus.
11. Äl' ann' sinus sovaista mailman menolt', Riistalt', hekumalt', niin myös ylpiält' elolt', Ett'ei siis ijäisyyn yö kauhia Sun päälles itkull' ijäks' lankea.
12. O ijäisyys! pelkään pituuttas muistaiss', Alku sull' on, ei loppuu kuulu kustaant: O ijäisyys! aik' ilman ajatta; Mun Jumalan', sä minua armahda!

175

1. Ihminen! jonk' Jumal' loi, Kuoleman itse päällens' toif! Etkös ijäist' elämää Anna mennä sydämmees?
2. O! joskas sen tietäisit, Sinnes aina rientäisit, Mailmallisii välttäisit, Katoovaisii karttaisit.
3. Jos ijäiset rangaistukset Katsoisit minkaltaiset; Lihan himot hillitsisit, Hekumat pois heittäisit.
4. Syntis kaikki katuisit, Surkiast' ratki surisit, Jotk' työll', sanall', ajatuksell', Nuorna, vanhan' tehnyt tääll'.

5. Niinkuin pahain rangaistust', Kauhiata kadotust';
Niin ei ijäist' iloa Taita ulospuhua.
6. Sielu jälkeen kuoleman Kohta omi tuleva Taikka
ijäiseen ilohon, Taikk' ijäiseen itkuhun.
7. Ruumis koska haudataan, Sieluu ei mitään kai-
vata, Siirtykö ilo-siahan, Elik' piruin piinahan?
8. Ehk' tekee suku surulliseks', Muut myös itsens'
murheelliseks': Riistaa vaivoin riitelevät, Vihaa, vai-
noo pitävät.
9. Koska joku kuoleepi, Täältä poijes huoleepi, Kyll'
on ijankaikkinen Sia edess' pysyväinen.
10. Peijaisii ehk' pidetään, Ystävii iloitetään, Kuol-
lut paikkans' pitääpi, Sielu siassans' pysyypi.
11. Katumus ei sitt' auta, Palata ei sielt' taita, Ei
ole varaa vaeltaa, Poijes sieltä paeta.
12. Ehkä ylös istuisi, Alaspäin ehk' astuisi, Edes
käydä käsketään, Tuomiolle tuotetaan.
13. Jos ei täällä ollessans', Niin myös täältä kuol-
lessans', Jesust' aina armiaist' Etsinyt edesvastaajaks'.
14. Kuhun raukka kulkeepi, Tuomioll' kuin tuleepi,
Kuka edest' vastaapi? Kuka armoons' ottaapi?
15. Enkelit edes tulevat, Suru-suulla sanovat, Syn-
tein suurta synkeyttä Ja tuomion ankaruutta.
16. Kaikki myös luontokappalet Syntisen päälle kan-
telee , Vikapääksi päälliseks', Ja tuomarin totiseks'.
17. Omatunto myös tunnustaa, Tuomion menon to-
distaa Oikian sangen olevan, Itsens' syypääks' tulevan.
18. Koska sitt' pirut näkeepi, Kuin hänt' piinat' käkee-
pi: Suruuns', raukka raukenee, Kivuss', vaivass' vaikenee.
19. Hyvilt' sitten hyljätään, Pariin pahain teljetään,
Sielu parka paiskataan, Helvetin järveen heitetään.
20. Kussa kipu kiinnitetään, Vaivaisuus myös vah-
vistetaan; Niinkuin Abraham todistaa, Ei sielt' ulos las-
keta.
21. Voi! kuka voi luetell', Kuka ajatell', Kuka
malttaa mainita Kipuu, vaivaa, kiljunaa,
22. Jotka tuomituill' tulevat, Ijäisestä' kuin kituvat
Kukin jäsen järjestäns', Niinkuin synti tehty on.
23. Tuli ja tulikivi, Liekki ja pirun piili Sielun
piinass' pitääpi, Ruumist' vaivass' vaivaapi.
24. Madot, pirut, lohikärmeet, Kuohuvat tulisess'
järvess', Alaistus, tuska puuttumat', Nälkä, savu
sammumat'.

25. Näin on helvetin pimeys, Piina suuri surkeus,
Kuin maan, taivaan leveys, Järvein, merein syveys.
26. Vaan ei vielä verrata, Näihin taita kerrata,
Näitä viisaat tutkivat, Ne ovat tutkimattomat.
27. Ei myös pyhain iloa, Taivaallista riemua,
Taida kenkään sanoa, Eikä ulospuhua.
28. Jumal' julkisest' nähdään, Jonka edessä käy-
dään, Iloss' ilman lakkaamat', Riemuss', suosioss'
suuttumat'.
29. Ah autuain olentoo! Ah autuain kuolentoo!
Jotka tulit tuonelaan, Pääsit eloon parempaan.
30. Ei siell' ketään lykitä, Eikä ulossysitä, Eipä
pelkoo pienilläkään, Ei valitust' vanhoillakaan.
31. Siell' on enkelitten kuori; Vanha ompi kuin nuori,
Kaunis kaiket' kasvoilta; Ei kuolemaa kuulukkaan.
32. Elämää ijankaikkisest', Hyvyytt' alinomaisest'
Taivaass' kaikill' taritaan, Ilo, riemu jaetaan.
33. Ei täällä taita kuulla, Eikä puhua suulla: Sitte
se sen tietääpi, Koska sinne tuleepi.
34. Kuinka pahain parista Jumal' omans' pelas-
taa, Taivaan ilon, elämän Kristuksen kanssa perimään.
35. Näin nyt kirjoitus osottaa, Kuin täss' virress'
kuuletta: Pahat pannaan piinahan, Hyvät ilo-siahan.
36. Pitää siis meidän oppiman, Hyvyyteen tottuman,
Syntii sydämmest' katuman, Koska viel' tääll' olemme.
37. Älkääm' eläkö kuin juhdat, Pahuudesamme tui-
mat, Ettem' tulisi julmaan Tuliseen uuniin, kuumaan.
38. Anteeks' syntiäm' anokaam', Jesust' aina muista-
kaam', Taivaallisii ajatelkaam', Sinne meitäm' suistakaam'.
39. Mailma poijes katoopi, Kunnians' kanssa hajoopi,
Joka sen pääll' luottaapi, Piinaan itsens' tuottaapi.
40. Eloo siis ijankaikkista, Iloa ijäist' taivaallista,
Nuorna, vanhan' eläissäm' Pitäkääm' sydämmesäm'.
41. Niin me kuolem' kunniaan, Tulem' sisäll' tuo-
nelaan Herran kanssa kaunihin, Herran kanssa kaiketi.
42. Jolle kiitost' loppumatt' Veisaam' ilman lak-
kaamatt': Pyhä Herra Zebaoth! Pyhä, pyhä, Zebaoth!

176

1. Ah surutoin! koskas synnistä lakkaat, Kuink's
kauvan synniss' murheetonna makaat?
Ah, herää, herää, aika on tull', Viel' tahtoo Ju-
mal' laupias olla sull'.

2. Ah! kuinka hartaast' herättelee Herra, Ja pyytää sinua oikiall' tielle kerran: Vaikk's olet kauvan kyllä viipynyt, Tee kiiruust' katumus, ja joudu nyt.
3. Kuin armon aika perät' poijes kulkee, Ja Herra taivaan oven kiinni sulkee, Ei auta sitten enää katu-
maan, Vaan pitää helvettiin juur' vajooman.
4. Siis malta, ettäs kuolevainen olet, Ja kunkas joudut, koskas täältä kuolet. Kyll' hurskaat Herran tykö tulevat; Vaan pahat paikkaan pahaan painuvat.
5. Elämäs on juur' vähä tomun tuoksu, Ja he-
kumas kuin liukas virran juoksu, On kauniutes kuin multa maalattu, Ja tavaras kuin savi silattu.
6. On suuri suku juuri turha juttu, Ja voimas kaikki aivan pian puuttuu: On kaikki taito, toimi, vii-
saus Juur' aivan lyhykäinen humaus.
7. Taivaass' on ilo, joka aina pysyy, Ja satama, jost' ei meit' kenkään syisi: Meill' Jumala on sangen suloinen, Ja omatunto pito iloinen.
8. Ei helvetissä lopu koskaan vaiva; Sill' synti sydänt' sangen surkiast' kaivaa, Siell' tuli polttaa aina hirmuisest', Ja piru piinaa ijankaikkisest'.
9. Siis sitä iloo ajattele aina, Jonk' Jumal' kai-kill' katuvaisill' lainaa, Rauhan, autuuden arvaamattoman, Ja kunnian kruunun katoomattoman.
10. Äl' unhot' myös helvetin hirmuist' tuskaa, Siell' tulen liekki lakkaamata puuskaa, Ei lakkaa tuli koskaan polttamast', Eik' taukoo perkel' sieluu vaivaamast'.
11. Siis väris', vapis', ann' kaikk' karvas nosta, Ain' muistain, kuinka julmast' Jumal' kostaa, Syntisill' helvetin vaivass' haikiass', Ja kadotuksen kuopass' kauhiass'.
12. Vaan sitä vastaan ilost' raukee juuri, Kuin mielees johtuu taivaan kunnia suuri, Se sanomatoim kirkkaus, kunnia, Jonk' pyhillens' siell' antaa Jumala.
13. Muista, kuink' hyvä Jumal' on, kuin auttaa, Kuink' saatan' viekas, kuin kavaluutens' kautta Ain' syntiin pyytää ja kadotukseen, Sentähden turvaa aina Jesukseen.
14. Kats', ett'ei lamppus sammu synnin sumuss', Ja hukut kadotuksen kauhiass' humus'. Jos lankeet, nouse koht' ja rukoill' jäll', Ett' Jumal' olis' sinull laupias viel'.
15. Ja sano: armollinen Isä taivaan! Ansainnut olen kyllä suuren vaivan, Helvetti edessäni avoi on, Jos tuomit' tahdot jälkeen ansion.
16. Vaikk' minun syntin' olis' kuinka monta, Vaikk' usiammat, kuin kaikki meren santa; Jesus ne maksoi kaikki verelläns', Ja kuolest' mun päästi kuollessans'.

177

1. Tain elämän peräst' parempaa Toivomme toista tulevaa, Kussa meidän vaivam' maksetaan, Kanss' iloll' itkum' kostetaan. Herran omast' suomast' ovat Maa uusi, uudet taivaat, Joissa ovat Uskovaiset asuvaiset, kiiltäväiset Kirkkaast', kuin auringon terä.
2. Kolminaisuuden kauniin kasvoin Ilmeisest' ijäti katsoin, Kunnian kruunua kanss' kantain, Nautiten taivaan tavaraa, Ei vihollisii kuulu kussaan, Eik' itkuu, valitust', tuskaa, Eipä, eipä Kuolemaakaan, tautiakaan, ei vaivaakaan: Kaikki ovat kadonneet kauvas.
3. Vapaan' vainoist', väkivalloist', Synnist', surust', kaikist' vaivoist', Paits' pelkoo, levoss' lujass', Rauhass' ratki juur' autuaass', Rinnat rakkaudest' palaa, Toinen toistans' kohtaan alat'. Taidot taivaan Tiedoll' täytetään, mielet muutetaan, ratk' ravitaan Viljalt' viisaudell' pyhäll'.
4. Ollaan enkelitten eloss', Alat' autuitten iloss', Ynn' ystävitten seass', Sukuin, sisaritten seurass', Veljesten, vanhempain joukoss', Tuttuin ja tuntemattomain. Tuntemattomat Tutuks' tulevat, kaikk' pysyvät pyhain perinnöss', Its' ilmei asuu meiss' Jumal'.
5. Asuu hyvyytens', pyhyytens' kanssa, Sielut, ruumiit riemull' täyttää, Ilmei armon's' alat' näyttää. Kielet ovat kerkiät kiittämään, Heliäll' äänell' ylistämään, Herran töit' tunnustamaan, Iloss' ihanass' Väsymättä, lakkaamatta, loppumatta, Suuttumatta pauhinass' pyhäss'.
6. Taivaan kuoriss' kumajavat, Urkuin uutt' virttä veisaavat, Kumisevill' kurkuill' laulavat, Monen myös mutkaisill' äänill', Ynnä enkelitten kielill' Jumalaa alat' ylistäin. Eija! Eija, Kanss' enkelein, kaikkein pyhain, kaikk' pauhaavat: Pyhä, pyhä, pyhä Jumal'!
7. Sen ijäisen elämän menoo, Riemuu runsast', iloo jaloo, Ei osaa suukaan sanoo; Perät' pois puhekin puuttuu Niihink', kuin korvill' on kuultu, Eik' silmill' ole nähty näitä. Kussa kukin Ynnä yhteen, kaikki kiisten, Jesust' kiittää, Iloll' voiton virttä veisain.
8. Ei taito täss' taida tietää, Eik' ajatuksiin voi astuu, Eik' ole meill' ilmoitettu Viel' niitä, kuin omilens' Jumal' Valmistan' on nautit' kunniall'; Ne ymmärryst' ylits' käyvät. Kriste Jesu, its' ansaitsit, Näitä valmiiks meill' valmistit. Suo tykönäs näit' nautit' saisim'! Amen.

178

1. Eija, minun sielun' juur' iloisest' jubileeraa, Ja sydämmen' sangen suloisest'

triumpheeraa! Ett' synnin paulat, Ja kuoleman vau-
lat, On rikki särjett', ja elämä luvatt' juur' armost'.

2. Mun sydämmen' iloita riemuisest' kyll' mahtaa,
Ett' Jesus antaa armollisest' mull' tahtoo Ratk' kun-
nian kruunun, Ja riemuhumun, Ja lopettaa minulta
kaiken surun ja murheen.

3. Kuin lintu visertää suloisell' kyll' kielell', Niin
sanoo mun sielun' iloisell' juur' mielell': O Jesu rakas!
Sull' joka paikas' Olkoon ylistys joka aika ja kiitos.

4. Niin suuren murheess' lohdutuksen mull' kantaa
Se ilo, kuin taivaass' mun Jesuksen' mull' antaa; Etten
minä huoli Tääll' mailman nuolii, Kuin murheell' ja
vaivall' minua vuolii juur' viekkaast'.

5. Kuin mieleen mailman turhuus tääll' johtuu, Ja
kaikki sen onnettomuus, niin kohta Jäll' ajattelen, Ja
muistelen Sitä iloo, kuin ijankaikkinen on taivaass'.

6. Minun turvan' siis Jesuksen pääll' panen, Uskolla
lujast' toivoen, ett' saanen Täält' lopun autuaan, Pääll'
kaiken vaivan, Kuin kärsin tääll', jonk' Herra taivaan
mull' antaa.

7. Ilon ijäisen Jumal' taivaast' sill' tuottaa, Kuin
katuu syntiäns' katkerast', ja luottaa Hänen armoons'
tääll', Ja hyvyytens' pääll', Kuin pysyn' on ijankaikki-
sest' viel', ja aina.

8. Kuin synnit sydäntän' surkiast' tääll' kaivaa,
Koht' ajattelen aivan ahkerast' sitä vaivaa, Kuin kär-
sei tääll', Juur' ristin pääll', Jesus, kuin verelläns'
viruttaa viel' mun puhtaaks'.

9. Ei taida tuoni eik' perkel' enään kadottaa; Sill'
Jesus on voiman heilt' kaiken pois ottan', Ja viimei-
selt', Kosk' lähden täält', Hän saattaa minun elämän
tielt' autuuteen.

10. Kuin kulta ja hopia juur' ihanast' heloittaa,
Niin viimeisnä päivän' kiiltää kirkkaast' juur' totta
Mun ruumiin' viel', Ja taivaassa siell' Paistaa kuin
armas aurinko tääll' valaisee.

11. Silkill' juur' kirkkaast' kiiltäväll' vaatettaa Jesus,
ja autuuden hameell' puettaa Hänen morsiamens', iha-
naisens', Ja kanssans' ijäti iloittaaksens' vie kotians'.

12. Siell' kirkkaast' kullast' on rakennus ja muurit,
Kalleista kivistä perustus on juuri: Siell' ilo-paikas' On
hupa aika, Enkelit veisaavat, eikä lakkaa, juur' heljäst'

13. Rauha ja riemu ijankaikkinen on siellä, Jesus
meilt' hvvää mitäkään ei kiellä. Siell' iloitaan, Sekä
veisataan, Ja palmu käsiss' ain' riemuitaan, eik' laata

14. Eija, jos aika se autuas pian joutuis', Kuin
Jesus meitä omians' pois noutais', Ja kaiken vaivan,

Juur' armost' aivan, Ijankaikkiseksi iloksi taivaan jäll' muuttais'.

15. Aut' Jesus ett' valmiit olisim', ja vahvass' Uskoss' sun tulemistas odottaissim' kuins tahdot, Meit' tykös rietä, Ja oikiaa tietä Niin ijankaikkiseen iloon viedä ja Amen!

179

1. Sen suven suloisuutta, Koskan ajattelen, Kuin Jumal' kaikki muuttaa, Sydämest' riemuitsen: Kosk' taivaan ja maan Herra Vastuudest' uudistaa, Kirkastaa kirkkaaks' kerran, Ja kaikki kaunistaa.

2. Uuden auringon antaa Jumala paistamaan, Kuu, tähdet valon kantaa, Ilmeisest' ihanan: Niin koriaks' taivas näyttää, Kiiltäin kirkkaudess', Että se iloll' täyttää Sydämmet suloisest'.

3. Niin kauniiks' kaikki tekee, Ja koriaks' Herra suur', Että, joka sen näkee, Riemusta raukee juur'. Koko maailma hohtaa, Kuin kullall' silattu, Kuin kalleill' kivill' kohta, Ja päärlyill' kuvattu.

4. Niin silloin iloo liene, Ett'ei tääll' arvata, Eikä yksikään tienne Mihinkään verrata; Vaan täytyy tääll' odottaa Ain' tuomiopäivään ast': Silloin Herra osottaa Meill' voimans' avarast'.

5. Its' Herra iloo jakaa, Ja haudoist' herättää, Kaikk', kuin kuolunna makaa, Hän eteens' vedättää, Ja heliäll' torvell' taivaan Kunnian kuuluttaa, Lopettaa kaiken vaivan, Iloon meit' istuttaa.

6. Meill' ruumiin jällens' antaa, Ja kaikki jäsenet Kauniina kokoon kantaa, Mullassa mädänneet, Rakentaa Herra suuri, Niin kirkkaast' paistamaan, Kuin auringoinen juuri, Valkiast' valistamaan.

7. Enkelins' Kristus totta Lähettää leppyisest', Kuin meitä vastaan ottaa; Itse myös ilmeisest' Hän meitä kohden kulkee, Ratk' taivaan joukolla, Ja meitä syliin sulkee, Ihanall' ilolla.

8. Ah, autuast' iloo aivan, Kristusta katsella, Kuin avas' meille taivaan, Verelläns' kalliilla. Kuin tullaan taivaan saliin, Profeetain, marttyrein, Patriarkain pyhain pariin, Joukkoon apostolein;

9. Ne silloin omistavat Meit' omiks' veljiksens', Ja meitä kanssans' saavat, Rakkaast' riemuitaksens'; Kristuksen oikiall' kädell' Niin kunniall' kuljetaan, Tullaan taivaasen tähdell', Autuuteen otetaan.

10. Meill' Kristus sanoo ratki, Kuin oikiall' olemme: Siunatut pitää kaikki Tänn' tykön' tuleman, Perimään

iloo kanssan', Taivaassa totisest', Kuin teille olen ansainn', Nautittaa ijäisest'.

11. Jumal' myös koston antaa Tain pahan mailman. Syntiset saatan' kantaa Helvettiin palamaan. Silloin Jumala muistaa Kaikk' ulkokullatut, Ja tykööns' poijes suistaa Kaikk' pahantekiät muut.

12. Juur' julmaks' itsens' näyttää, Puolella vasemmalla', Ja tuiman tuomion täyttää Ankarall' pauhinnall': Kirottut menkäätkä kaikki Helvetin valkiaan, Teit' kauhiall' tulell' ratki Ijäisest' vaivataan.

13. Silloin meit' Jumal' säästää Perkeleen pauloista, Tuskast' ja hädäst' päästää, Kuoleman vaaroista, Ahdistuksest' ja vaivast', Sodist' ja vainoojist', Näljäst' ja kalliist' ajast', Kuin meit' tääll' vaivasit.

14. Silloin Kristus, meidän Herram', Morsiamens' kirkastaa, Viedäksens' kotia kerran, Pois kaikkest' tuskasta. Niin suurell' iloll' viedään Hän Herran kunniaan, Ett'ei tääll' kukaan tiedä Senkaltaist' olevan.

15. Näin morsian totta tuodaan Kotia Kristuksen: Kunnia ja suosio suodaan Tykönä Jesuksen; Saa nähdä sillä haavall' Herran kirkkauden, Jot' oli uskoll' vahvall' Tääll' toivon' totellen.

16. Ei arvaa kukaan totta, Kuink' Isä iloisest' Morsiamen vastaan ottaa, Syleilee suloisest', Hyväilee haluisesta, Taivaasen taluttaa, Perimään totisesti Ijäistä autuutta.

17. Kaikk' enkelit myös kuullaan Suloisest' laulavan, Kauniimmast' kuin tääll' luullaan, Rauhaa julistavan. Kaikk' kuin on Luoja luonut, Iloitsee iloisest', Ett' pääsin-päivän suonut On Jumal' julkisest'.

18. Morsian saa silloin totta Juur' mielisuosions', Jonk' Isän rakkaus tuottaa, Uudistain olentons', Ja Herran eteen lankee Maahan juur' nöyrästä, Ja kiittää suurest' sangen Hyvyytensä edestä.

19. Ylötyill' käsill' Herran Armoo myös ylistää, Jonk' kautt' on tullut kerran Vapaaksi synnistä: Tunustaa kaikkein kuullen, Ett'ei mahdollinen Ollut, yhdenkään luullen, Morsiameks' Jesuksen.

20. Niin Isä Poikansa kautta Hänt' ylös ojentaa, Autuuteen edes auttaa, Täll' tavall' lohduttaa: Älvös epäilkö, vaikkas Olet oll' syntinen, Sinun syntis maksoi kaikki Jesus välimiehen'.

21. Ollessas mailmass', armon Sinulle osotin: Suloisest' siipein varjoon Ain' sinun korjasin: Pääll' ristin Poikan' annoin Edestäs naulittaa, Kuin sinun kunniaan kantoi, Taivaasen taluttaa.

22. Ettes hyvyttän' hyljänn', Omaks' vahingokses, Vaan uskoit, kautta yljän Tulevan parhaakses; Ei taida kukaan estää Sua iloon menemäst', Poikan' on sinun pestän' Itsellens' ijäisest'.
23. Sen olen minä päättän', Armostan' sinullen, Ja sinun olen säätän' Morsiameks' Pojallen': Älä omaan ansioos luota; Sill' sulast' armostan' Olen sun todell' tuottan' Autuuteen avaraan.
24. Niin morsian maahan lankee, Nöyrimmäst' kasvoillens', Ylistää suurest' sangen Jesusta iloksens', Kuin hänen verens' kautta On synneist' puhdistan', Ja taivaan iloon auttan', Korottan' kunniaan.
25. Ei Jumal' salli nyhkii Morsianta tytärtäns', Itku-pisarat pyhkii Pois hänen poskistans', Pojallens' avioks' ottaa, Yhdessä olemaan, Ijäisess' iloss' totta Rakkaast' riemuitsemaan.
26. Ihanast' ilmei Jumal' Morsiamen kaunistaa Silkill' ja kalliill' kullall', Hameen myös uudistaa, Sormuksen sormeen painaa, Sill' haluns' osottaa, Autuuden armost' lainaa, Ja viat unhottaa.
27. Niin kunnian kruunun antaa Kirkkaimmast' kullasta, Morsiamen päähän pantaa, Ja julki julistaa Sydämmens' halun rakkaan, Syleillen suloisest', Eikä sitt' ijät' lakkaa Häntä hyväilemäst'.
28. Niin paratiisiin pyhään Hänt' silloin taluttaa, Häähuoneeseen juur' hyvään Sisälle johdattaa: Kussa sitt' ilo pauhaa, Ja rakkaast' riemuitaan, Herran hyvytt' ja rauhaa Ijäisest' nautitaan.
29. Yljän Kristuksen kylkeen Morsian sitt' lepäämään Kuin ei hänt' koskaan hyljää, Ilolla liitetään; Silloin me riemun saamme, Ja juhlan julkisest', Kaikk' taivaan joukko amen Veisaa juur' suloisest'.
30. Morsiamen sydän palaa Silloin rakkaudest', Kuin Jesus hänt' halaa Ilolla ijäisest'; Silloin hän saapi siellä Edestä vaivansa, Kuin oli kärsin' täällä Murheess' ja kivussa.
31. Kaikk' taivaan tavarat perii, Riemuss' ja kunniasans', Eik' ikänäns' sitt' erii Suloisest' sulhastans'; Vaan hänen kanssans' pysyy Yhdess' kirkkaudess', Kust' ei hänt' kukaan sysi Pois ijankaikkisest'.
32. Siell' äsken kuullaan laitaan Enkelit laulavan, Siell' riemu-virret taitaan, Ja laulut lauletaan; Kaikk' pyhät yhteen pauhaa Enkelein joukon kanss', Julistaa ijäist' rauhaa Heljällä äänelläns'.
33. Siell' iloll' veisat' saadaan Juur' uudell' muodolla, Riemuisest' laulaa taidam', Ratk' taivaan tavalla; Veisaamaan uusill' kielill' Herra meit' opettaa, Ja riemullisill' mielill' Laulamaan totuttaa.

34. Ei sitä iloo vielä Ymmärrä yksikään! Se salattu on täällä, Ast' päivään viimeiseen: Ei taitavinkaan taida Verrata mihinkään, Eikä käsittää laittaa Voi vielä viisainkaan.
35. Ei ole korva kuullut, Eik' nähnyt silmäkään, Ei olis' kenkään luullut Senkaltaist' löyttävän, Kuin omass' Herran huoneess', Ihanall' ilolla, Jumala meidän suonee Kasvoihins' katsella.
36. Siell' taitaan tuta oikein Pyhä Kolminaisuus, Sydämmen täyttää kaiken Jumalan rakkaus; Herran Majeteet' siellä, Työt, korkeus, kunnia Tietään, eik' iloo kiellä Lapsiltans' Jumala.
37. Niin täydellisest' tiennee Hän kaikki sanallans' Päättää, ja itse lienee Kaikiss' kaikk' voimallans'; Ja itsens' lahjoitt' meillen, Kanss' kaiken hyvyuden, Suoisest' siunaa siellä Kautt' Poikans' Jesuksen.
38. Jumalan oman pöydän Tykönä taivaallist' Siell' ehtoollista syödään, Herkuista makeist'; Elämän puusta ratki Me runsaast' ravitaan, Elämän lähteest' kaikki Ijäti juotetaan.
39. Kaikk' mitä mieli tekee, Ja halaa sydän viel', Meill' Herra antaa käkee, Eik' kiellä keltään siell': Jonk' edest' häntä kaikin Lakkaamatt' kunnioitam', Ja toinen toistam' ratki Sydämmest' rakastam'.
40. Uutt' virttä kaikkein pyhain Kanss' siellä veisaamme: Ylistyst' Herran hyvän, Näin iloll' laulamme; Kunnia ijät' olkoon Isäll' ja Pojalle, Kiitos kaikilta tulkoon Ain' Pyhäll' Hengelle!
41. Tainkaltaisella virrell' Kaikk' pyhät pauhaavat, Kiitost' ja kunniaa Herrall' Lakkaamatt' laulavat. Suuremman ilon siellä On Jumal' antava, Kuin uskois' kukaan täällä Ensinkään olevan.

180

1. Herra siunaa meit' ja auta, Ain' myös vaaroist' varjele! Herra, sinun kasvot kautta Armahd', sielun' valaise! Herra Jumal' kasvot käänn', Ja sun rauhas meille säänn'! Isäll', Pojall', Hengell' Pyhäll', Olkoon kunnia ijät' ylhääll'!

Jumalalle ainoalle kunnia!